

Badische Landesbibliothek Karlsruhe

Digitale Sammlung der Badischen Landesbibliothek Karlsruhe

De poenitentia - Cod. Ettenheim-Münster 259

[S.l.], [18. Jahrh.]

Quaestio 2da

[urn:nbn:de:bsz:31-128461](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:bsz:31-128461)

Ea parte subjecti, scilicet contritione et confessione
 duas esse poenitentiae partes in poenitente maxime
 necessarias, quomodoque in ministro necessariae
 iudiciali sententiae unitionis poenitentiae, et et neces-
 sariae in subiecto contritionis, et confessionis, sine qua
 minister partes iudicis agere non potest. Sed haec
 verba poenitentiae post baptismum contra idem
 speciale obiectum, cum quodammodo fuerint
 exent poenitentiae: hinc ex institutione sua a
 baptismo differunt, cuius obiectum proprium est origi-
 nale poenitentiae, et accidentale, et oia poenitentiae, quae
 ante ipsum contritionis fuerint. poenitentiam autem
 veni in nova legis poenitentiam patet ex sequenti
 gestione

Quastio 2. da
 De Existentia et necessitate
 Sacramenti poenitentiae

Duo hic occurrunt capita. investiganda in primis
 existentia huius poenitentiae in nova lege et ipsius
 necessitas.

Caput primum
 De Existentia Sacramenti
 Poenitentiae

primo inter huius poenitentiae partes alii sunt qui ipsam
 indirecte aggressi fuerunt, alii directe et quae
 frontibus, inter illos praecipue et Montanista, et
 novatiani, Montanista existimaverunt deum.

Solu pōe oā puata ejuscunq̄ue generis
dimittētes et eielesia i nīp̄ venialia, et
inter mortalia lōia q̄dam, graviora vno se
oīa ab elesia inemissibilia; Novatianus
in libro suo de p̄sulis solum puata in p̄sulis
eielesie inemissibile declaravit, nec oā
puata, deinde graviora solum, denique leviora
ab elesia remitti pōe consuevit. cum his
vno opinati sūt Masaliani, Milefiani,
Anastolici, et Ciceroniani.
Deo Novatus, sicut 19 et 10 e medio p̄nitenti-
am et solum solum, in libro visus ē lutherus
agnoscere p̄nitentiam et solum; plures p̄nitenti-
am lutherani existimaverunt idem, et p̄nitenti-
am, qui apologia conversionis augustinus suscipiunt,
sic in illa apologia legitur... vere igitur
solum lutherus, coena dōi absolutio,
q̄d ē solum p̄nitentiā. vno oīs p̄nitentiā
solum dēferre, et negare p̄nitentiam
et solum a baptismo distincta. sic et lutherus
ipse lutherus in fine libri de captivitate
babilonica, ubi p̄nitentiam inter solum
annuat... si regit, inquit, volumus loqui
solum duo sūt in elesia solum, nupte baptis-
mus et p̄nitentiā... nam p̄nitentiā solum
q̄d ego his doctores auerari, hōis visibiles et
divinitus instituta caret; et aliud a eis dicitur.

gan viam et reditum ad Baptisma: idem per
 habet Celsius? 4 inf: ubi poenitentiam
 ad memoriam Baptismi evocat. 19. 117 h
 mente quid... oblique dicitur h. Baptisma
 vocatur poenitentia bona cum in confitio
 oim pcc, et pccatid legitur h. iis datus
 lib. 9. poenitentia peccatorum: unde qui
 inter peccatores sub poenitentia nomen uti
 vent, ita se perunt ad fucum debeat
 faciendum; et gemois in usci Lutheram gide
 videantur poenitentia bona admittere: huc
 e se quid Lutherorum minister, quocumque
 reverende id. pccatid, Baptismo et h. d. p.
 quippo in 13. variatione 1448 audita general.
 oim confessione peccatorum poenitente h. in
 seroget... nunquid ead. remissionem gantibi
 do, et remissionem di? spondet poenitens: ita
 tum minister; et ego ex tibi mandato remitto
 tibi peccata tua, in no. patris et filii; h. nulla
 poenitentia mto efficaciam tribuat, sed
 oem eius viam et meritum evocant ad Baptismi
 memoriam. Josephus Salmasius Theologus exi
 movit oia peccata mala remitti per solam
 contritionem independentem a confessione aut abs
 lutione Sacramentis. h. 17. p. 170... peccata
 mala quod poenam et culpam alterius seculi;
 sola cordis contritione sine confessione, et ordine
 ad claves remittuntur; data fuit ano 1448

à Nostro & Summo pontifici.
Jho Marcus Antonius de Dominicis Archiepiscopus
Sedis palatinensis factus apostolica, hoc spectante
procuratore. De republica europaea c. 7 et
12 primo distinguit inter penam externa et
publica et inter interna et occulta, habetur
penam illam externa et publica, ubi claustrum
ecclesie et regni regis penam interna et
occulta, ab alia potestate, quam à Deo solo
remitti potest. Deo distinguit iterum inter penam
propter offensam ecclesie, et propter offensam
dei: concedit ecclesiam habere potestatem remitti
bonis penam propter offensam ecclesie, et propter
diverfam, solvendo nimirum excommunicationem et
anathemata ligamina; proinde vero debet
habere potestatem remittendi penam propter
offensam dei, quia nimirum hanc potestatem solum
habet ex liberalitate et concessione dei quod agit
diverfam. Sic putat protestantes, cum catholicis
in hoc puncto reconciliare. verum nos illius
distructio oblitus, clara in luce scriptura, videlicet
et expressis verbis hoc discrimen statuit inter
baptismum et reprobationem... solentis quod
actis ministrantis baptismum, sicut in talibus
et verum solum, actus à reconciliantibus neque
est sacramentalis quia nec verum solum.
His positus sic nobis hic statuenda et ino stabili,
etiam est dogma catholicum, sicut esse

Poenitentia solum, sive quod idem est, poenitentia
 si veniam et quae dicitur solum. De poenitentia
 solum et de se remissionem cum peccatorum,
 ubi et nullum sibi peccatum invenibile est deficiente
 clavis. Hic idem solum est longe distinctus
 à baptismo, et memoria baptismi.

Conclusio tertia
 Poenitentia est verum et proprie
 dictum sacramentum à Christo

Primo. ut poenitentia sui potest esse, quod
 sit sibi sensibile, cui se instituit ab, anathema est
 quae, sicut dicitur, cum mandato eiusdem usurpandi,
 potest si quisque daretur sibi, à his, ois quod
 poenitentia.
 primo habet sibi sensibile, hoc est confitetur et non
 est forma de quo in apostolice sequenti.
 Deo auctore vel quae satisfaciens, hoc est verbis sicut
 C. 20. .... accepit sicutum sanctum, quod amiserit
 ubi peccata, remittentur eis: et quorum obstinacibus
 videntur sibi, instituit abas deus poenitentiae solum,
 concessit et apostolis suis iudicalem remittendi peccata et
 retinendi peccata, sicut dicitur, id est potestatem remittere
 et retinendi peccata per verbum retentionem, sicut
 dicitur, et dicitur conditione accommodata. quod huius
 verbi si nihil aliud est quam solum poenitentiae, anan
 et remissionem peccatorum, quod et quae satisfaciens. quod dicitur.
 Hic est mandatum de poenitentiam remittendi solum
 peccata, iudicium Lucae C. 13 v. 3. .... nisi poenitentiam
 habueritis, ois simul vobis, vobis. Hic est mandatum
 scriptum in singulis fere scripturis paginis. quod

Prædo ex conc. Trident. sess. 14. can. 1. ... si quis
dixerit in ecclesia catholica poenitentia non esse
nec a peccatis soluta, nec fidelibus, quibus post
baptismum in peccata labantur, ipsi deo misericorditer
datur, a deo vero non esse instituta; anathema sit.
q. 1. de h. l.

Solvuntur objectiones

Obiæ imo hæc verba non remittuntur sicut non imponitur
sunt institutio in peccatis poenitentia, seu potestatem
remittendi peccata, sed potestatem iudicandi verbum
dei, q. 1. de h. l. et de h. l. et de h. l. et de h. l. et de h. l.
q. 1. de h. l. et de h. l. et de h. l. et de h. l. et de h. l.

Allenim regula est, uti utrague non possunt esse
innovatores, scilicet scripturae veteris et novi testamenti
quodammodo in sensu naturali et obvio, quibus nihil
contra regulam scripturae doctrinam nihil contra
rationem, quod bonos mores sonat, ponere ille
sensus nihil contra scripturam et planum est, q. 1. de h. l.
quod est in sensu naturali et obvio ut in sensu
naturali et obvio, nisi potestatem iudicandi
sonat potestatem remittendi peccata, imo subtrahit
deus, quod est impossibile fore, si nuda et sola
iudicandi ministerium argueret q. 1. de h. l.
et certe eo sensu intelligitur. De h. l. q. 1. de h. l. et de h. l.
concilio fuit intellectus: ponere alio modo fuit
intellectus in sensu naturali et obvio, non integer
habet conc. Trident. sess. 14. cap. 1. ... deus a se h. l.
poenitentia tunc potestatem instituit, non a mortuis
excitatos insistant in disceptatione, sed dicens, accipite
potestatem soluta quorum remittuntur peccata remittentibus;

Infl: n' alia apostolis concessa fuit potestas per haec
 verba Joannis... quoniam omnipotens est. I. qm
 qd' ipsis concessa fuit per haec Matt. 18. Verba
 ... quoniam allegaveritis super terram et in caelo
 et in caelo, et quoniam solent super terram
 et in caelo, et in caelo; et haec potestas solent
 modo politica e, et per regimine ecclesiae totum,
 ad concurrendos subiecti delinquentes, per Joann. publici
 ces, qm' ut dicitur ecclesia istis dimittit.
 hinc dicitur eodem Matt. c. ... si quis ecclesiam
 n' vincit, et tibi sicut Chamaus et publicanus;
 ubi, ut potest agitur totum de exteriori regimine
 ecclesiae. qd' est.

R. ius est illi propter rigorem identitatem
 institutum inter potestatem apostolicam dabant
 a dno post separationem, his Joannis verbis....
 accipite spiritum sanctum quom' omnipotens est.
 et potestatem de qd' agitur Matt. 18 n' tam apostolis
 a dno dabant qm' dabant. haec e' radicalis totum
 erat et quasi verba, ista vero integra et plena
 et inquit conc. Trident. cap. ulto per vocem pascimus

R. qd' est n: n' e' ibi agitur de politica aliqua
 potestate, aut exteriori ecclesiae regimine, sed
 de potestate aliqua d'isti et vere spirituali,
 qd' exercetur etiam in caelis, et in soluta et in
 caelis nec obest qd' in eodem capite locutus.
 fuerit de temporalis et politica ecclesiae potestate,
 etiam postquam habuit hanc exteriori ecclesiae
 potestatem, minus q' e' n' habuerit spirituales
 ecclesiae potestatem, qm' postea offendit

ortu ~~limites~~ ~~anchi~~ habere ex in flaba
punctus & ~~liber~~ ~~faan~~: 11 et in djerfub
in flavit et dicit is: papele spiritus sancti:
pauon unipubis et est.

Q. 100 potestas remittendi puata gam augetur
quodlibet: & ita eadem e ac potestas utinendi
puata, gam limat augetur; si hoc potestas
utinendi puata respicit talis poenas exterioris,
gas calesia infligere potest; go et potestas remittendi
puata.

R. imo D. est: potestas remittendi puata et est
eadem e et est; id e potestis ex eadem auctoritate.

D. est: id e derivatur ad eadem effectus s.

est: Revera utraque potestas dum remittendi puata
sua utinendi; potestis ex eadem auctoritate
nimirum sti ddi utraque potestatem simul
conferendis; at vero utraque potestas eodem
effectus eodem modo n. respicit, potestas e
remittendi puata effectum suum virtutis delebit
puata positive operatur; potestas vero utinendi
puata n. nisi negative excludit, aliquando
sicut puatorem in flaba puata: ita e priori
e god utraque potestas et judicaria, sicut e
minister judicial poenitentia absolutio digni
e n. non, ipsum solvit, aut ligat, solvit
a positive, vincula sicut puata gladio
vult absolutio, secundo, ligat vero negative
eadem vincula alinquendo. go et est.

R. 100 D. m: potestas e utinendi puata in flaba
respicit poenas exterioris et publicas, sed etiam

Et interiorum peccati maculam et culpas quasi
 remittendo, ubi dicitur
 Insuper dicitur citatis etiam verbis apostolicis conceditur
 vera ligandi peccata potestas: ai vero peccata
 si ligat qd ea solvendo allinquit. qd dicitur
 Si vero etiam verba... quoniam aliquando super
 eorum sunt ligata et in coelo, si alium habet potesta-
 tem hoc sicut verba... quoniam retinendo etiam est
 potestas hoc verba sicut negationem possident, ubi
 non est peccata si est verba peccati infundere, sed
 peccatum iam commissum delinere.

Si vero etiam in eo est per ligat qd vinculis hanc
 constitutionem et solvere, et si solvat, tunc idem est
 pro futuro respectu hanc illius ac si de novo
 vinculis constringent: tunc manifesta est potestas
 hanc retinendi peccata si non negatur se habere
 aspectu peccata remissionis peccatorum, quando idem
 ea compellitur peccata etiam in velle sua peccata
 deus gloriose culpas solvere qd dicitur
 Insuper qd eam potestatem dedit vobis apostolicis,
 quoniam ipse accepit a patre sicut nihil se vivens
 patrem et ego mitto vos, ai vobis accepit a patre
 potestatem remittendi peccata sine ullo summo
 aut vobis culpas qd dicitur.

Si vero etiam eam potestatem dedit vobis apostolicis
 quoniam ipse accepit a patre eadem autoritate qd
 si eodem modo exercendam. Qd etiam eadem
 autoritate et eodem modo exercendam et. Et
 illimitatam accepit vobis a patre potestatem

nam circa ipsam remissionem revocationem tam circa
modum remissionis revocationem; plenam tamen et
independentem potestatem ab eis si contulerit apostolicis
suis, sed eam tamen exteriori ament, pro illudrigit
nada huiusmodi conditione, quod sensibus magis quam infra
possibilitate rebus moveatur. qd. et. et.

Post. Sicut eadem sequetur exercitium illius potestatis.
bis apostolicis a alio tradita est tamen; an factu
consequens; alioquin negativis absolutiois, quod est
exercitium illius potestatis est tamen. qd. et. et.

R. D. sequelam, eadem sequetur exercitium
illius potestatis rite cum rite externo conjuncta,
est tamen C. p. et. et. sequelam.

Ab eis apostolicis suis et eorum superioribus tradens
potestatem voluit et exercetur sub aliquo sigis,
quod nobis supradicta apostolica traditis; iam vera
solum consistit potestatem in eis sigis, quod mediante
gaa, auctoritate remissionis revocationem; sublatis igitur
illis sigis, nullum erit solum, ac potestatem quodlibet
exercitium illius potestatis, quod si est conjunctum
cum illis sigis, sive cum rite exteriori, si pler
solum: pro negativis absolutiois si conjungitur cum
illo rite exteriori; plerique est et nobilitas pars
illius rite est ipsa absolutio, absolute solum forma,
et constat ex dicendis. qd. et. et.

hinc potestas remissionis revocationem consistit in
potestatem conferendi solum, quod ex de, et. et. et.
sicut alii factu est ad delendum, sicutum post. et. et.
mum conferendum; potestas vero retinenda revocationem
consistit in potestatem negandi solum ex arbitrio

Et prudentia ministri. qd est est.
Cetera arguta qd proponi solent circa mat et
formam hujus libri. Solvemus in sequenti qd sic
ut de essentia ipsius

Conclusio II De remis.
Sacramentum poenitentiae est qd de remis.
Sivum cujuslibet peccati post bap.
tismum commissi, sed qd idem est, est in
ecclesia potestas remittendi oia oia peccata
Etiam post baptismum commissa.

P. idus pro certo et inconcuso tenendum e qd
docet scriptura sacra. docent qd pp: evincunt ca
aliam definitiones fixitat remum solius abo ecclesia
paris. ai ee in ecclesia potestatem judicariam
remittendi et est: docet scriptura sacra et est
Et primo qd eon. saltem existere in ecclesia potestatem
docet scriptura sacra. Joan: 20 ait xpus... Venite
me pater et ego mitto vos... accipite spiritum s.
quorum remiseritis peccata remittentur eis. Et quorum
retinueritis retenta sunt: et Matt: 18... amen dico vobis
quocunq; alligaveritis, quae fuerint ligata et in
caelo: et quocunq; sollocaveris super terram erunt soluta
et in caelo. ex qb habetur se arguatur: ut ee illis
abi verbis clare ostendatur ee in ecclesia potestatem
judicariam remittendi oia peccata, etiam gravissima
post baptismum commissi, nec eas sufficere pias
god ab. verba sunt uba restrictioe sint intelligenda
qd god potestas illa i qd solis abo, sed et in form

Sanctus
hanc et
Lapros
ut exigi
qua in
dico potest
ai p
qd et
qd est
mentum
conjoint
post
no tradit
vito qd
gem oia
to mone
llato
na qd
conjoint
oi, i p
apit
to p
baptis
et in
et in
qd
qd
qd

Pr. imo hoc et similia verba de hanc et hanc
nullatenus vigeat in presentibus negotiis, ubi agitur
de facto poenitentia, quae est in nova lege, in
de virtute poenitentiae, ut erat in veteri lege:
unde etiam si esset poenitentia aliqua in veteri lege,
quae virtute poenitentiae remitti non poterat, non inde sequitur
tunc quod sit aliqua poenitentia in nova lege quae remitti
non poterat a poenitentia, quae ex parte sua ad virtutem
pertinet. quod etiam.

Quod ad primum verbum, cum nimis probare esse
novissimo in hunc de poenitentia locum dabitur,
quia minimum nullum vel unum pro eo quod in
domum pervenit. ad hunc est verbum quod erat nova
Evangelium agitur virtutem, sic respondet ad
ambrosius C. 1 de poenitentia C. 9... scriptum
non est nullus orabit pro eo. Sed quis orabit
hoc est per scriptum Doctor, quis sit iste, quod in tali
causa orare possit, quod non est excluditur... quia
tunc... singulis videri aliquis debet orare pro
eo, quod peccavit in domum: quod est major culpa,
et majora sunt quae debent suffragari. alia addunt Gregorius
C. 1 de poenitentia existens sicut scriptum
litteralem illius loci, quod sic est. invenit ibi
et filios suos opibus et poenitentia, de quibus dicitur
eodem C. 17... erat poenitentiam puerorum quae
nimis coram deo. quae ab eis habebantur a se:
fuit deus per sua scelera et mala exempla:
unde ait per Heli L. sacerdotes ipsi polluantur

laborantibus sanetur, si offensa cessat laici-
 -ficia, si alios hoc à sacrificando reliquerit,
 quis orabit pro eis: nullum superest visibile
 sacrificium ad placandam divinam iustitiam. Sed
 hoc, ut planum est, provenit ex defectu ipsorum
 hominum, non à ex defectu ipsius remedi. unde
 R. obis ad alios testibus in quibus deus ita affertur
 hominum peccatis videtur ut veniam et misericordiam
 si sint consenturi, cum id obtemperatur ex defectu
 ipsorum in subjecti, ex defectu vero contributionis
 non à ex defectu remedi, quod statuit deus in nova
 lege. eadem explicatio illorum testium querens:
 Ita est in tractatu de gratia ubi agitur de iustitia.
 bene quod gratiam deus illi largitur aliter
 vero denegat pro rebus suis. quod dicitur
 ubi dicitur ex novo testamento quod dicitur: c. 5
 Legitur ... quisque fratrem suum peccare peccatum
 si ad mortem peccat, et dabitur ei vita
 peccanti si ad mortem. et peccatum ad mortem
 si pro illo dico, ut regem quis, quod peccatum ad mortem
 est remissibile.
 Rimo sunt testium quem olim summa cum fiducia
 tractaverunt et variam aludem ad testem mor-
 cillum in prima objectione l. i. regem dicitur mentem
 l. ambrosii solvendo ea scilicet apostolum de qua,
 contentem ibi si excludere, sed ostendere quod vita est
 debeat, quod deum pro gravi et ad mortem peccato
 exorare audiat.
 Rimo cum l. Honorino apostolum et loci inveni non

* Impossibile, sed difficile admodum peccati
ad mortem imputationem ... ceteris, inquit, et ad
refusum lovinianum, quod pro peccatis minoribus
semper deprecemur impleamus veniam, si pro majoribus
difficilis imputationem sit.

veniam: Augustinus scribitur peccatum ad mortem
esse inimitabile; sed per peccatum ad mortem
intelligit impenitentiam finalem, sicut habet de
correctio, et quia est peccatum. ego dico, peccatum
ad mortem esse, si per rebellionem
operatur, desistere a peccato ad mortem. peccatum
Iudei propter hoc vocat peccatum ad mortem,
quia in eo mortuus est, peccatum vero peccati
magistram negantis si fuit ad mortem, eo quod
quod in eo mortuus non fuit, quoniam mortale
non ipsa fuit.

Hanc Augustini sententiam alio in loco am-
plecti videtur D. Hieronimus scilicet comen-
tariis in Jeremiam c. 17. ad haec verba nolite
orare pro populo isto. ubi ait, jejunia, et ieiunia,
et vitima, holocausta bene proficiunt, cum recedimus
a vitio, et flemus antiqua peccata. sicut in salutibus
promerentibus, putaverimus, votis atque sacrificiis redime-
re nos, vehementer erramus. quia varias has & explicatas
facile solvi potest difficultas ex illo Joannis Beati de
quomodo. q. 1. et 2.

quod est ex alio novi testamenti Beati. Sacerdos Math.
si etiam cogentem induit c. 12 v. 31. ... si peccatum,
et blasphemia remittetur vobis, spiritibus & blasphemia
non remittetur: et quicunque dixerit verbum contra filium,

hois remittetur ei, q' a dixerit contra spiritum sanctum
n' remittetur ei, neq' in hoc saeculo neq' in futuro.
q' peccatum contra spiritum s. e' inemissibile tum
in hoc saeculo, tum in futuro.

R. imo est con. quia scriptura dicit... q' dixerit contra
spiritum s. n' remittetur ei, sed labor n' remittetur
ei, unde n' cadit in remissibilem uniprois peccati,
sed per blasphemiam contra spiritum s. labor ipsam
remissibilem. pono ex eo quod n' remittatur peccatum
contra spiritum s. neq' in hoc saeculo neq' in futuro
n' legitur q' remittit n' pot' absolute, et in alia
hypothesi. sicut in hypothesi vera conversionis.

q' absolute inemissibile, non dicitur n' pot' ut q' dicitur
R. 2da. Scripturam ibi oppositam aliam in scriptura
inter peccatum in filium hois s. peccatum ^{in scriptura} in
vitam sanctu. Unde fit inter utrumq' aliquid
differen. necesse e' differen. a. itaq' in eo e'
q' peccata contra filium hois s. peccatum q' d'
q' dicitur ex infirmitate carnis humanae, q' a
filius hois inuitus erat, peccatum vero contra
spiritu sanctu fit q' d' peccatum, q' dicitur
ex spiritu, ac proinde e' pecc. malitiosu, q' d' eo
ibi intendit apostolus. Hoc unum, scilicet peccatum
tam ortum ex infirmitate facilius condonari
quam peccatum ortum ex malitia; quia peccator
infirmus, saepe labitur, sed resistit atq' erigit
s. contra vero peccator malitiosus nunquam
recipit, neq' in hoc saeculo neq' in futuro.

peccat
R. ad
omnib
negot
malum
den
alt
peccatum
onem
peccati
bon
utiri
reper
abile
Cito co
et con
col
s. q' d'
peccatum
sicut
his
peccatum
s. q' d'
peccatum
s. q' d'

quia confesso, et ex brevibus deluminatione et pleno
voluntatis affectu agit. qd. dicit.
R. 3tio cum is h. pp. qd. hunc locum explicare
aggerit, qd. ois sine per blasphemiam spiritus
intelligere, eam qd. quis negat evidenter et
miracula, et ea v. magis ubi v. demonis tribuat,
q. opera miraculorum illius spirituum
s. animam, spiritum sancto peculiari ratione
et per approbationem, q. admodum et rerum
creatio felix, tribuitur: unde blasphemia illa
datur contra spiritum sanctum. Sic in primis
s. Hieronymus in pane et alio loco... blasphemia
ingit, in spiritum sanctum, ea e. per quam,
qd. manifeste intelligit opera dei, negat, potest
virtutem dei negare, stimulat v. invidia
calumniatur et abum, et opera spiritus s.,
dicit se habentibus sic s. bavianus epist. ad
simpronianum ait, ... blasphemare in spiritum
sanctum, e. v. videre, qd. videas, et sancti
spiritus opera diabolo deputare; eam q. gloria
d. qd. diabolus ipse superatur, diaboli appellare
virtutem. p. v. blasphemia hoc dicit v. reserit.
neque in hoc seculo neque in futuro v. quia
absolute irremissibilis foret, sicut de ea
debita ageretur poenitentia, sed quia difficile
ois de ea agitur poenitentia; quia nimium
blasphemia illa qd. fontes p. claudit, ejusque
effectum impedit, p. idem v. obtinetur nec con.

ceditur qaa, iio q' fidei in ato mediatoem
 appuunt: pous q' blasphemas in spiritu sancto
 evomunt, fidem in spii ato mediatoem af-
 ierunt. qo
 Eodem seu modo non explicat s. Joannes apostolus
 hom: q' in chab: ubi ait.... spiritusae, inquit,
 blasphemia a dimittitur poenitentibus: q' dicit
 falsum se peccat; nam et hoc peccatum dimittit
 videmus, cum multis eorum, q' talia in spiritum
 dicunt, ignotum ee constet. qid igitur e
 qd dicitur significare soluit multis minus
 estis ee ignoscibile ac veniale. qam ob rem
 quia videtur, quoniam ee alius ignorabant:
 spiritus a s. qaa multis et magnis signis se
 ipsum manifestaverat. ipsum hu s. apostolus
 exprimat iudeos, q' se magis excusabiles regardo
 alium ipsum, qam spiritum sanctum, quia etiam
 ignorabant, neq' e se ipsum tam multis et magnis
 signis ac characteribus exhibuit qam spiritus s.
 unde peccatum in spiritum s. minus excusabile
 e; q' ac poenite difficilius remittitur, si suo
 agitur de difficultate, si impossibilitate absoluta
 et sinosa, si qdem ubi hu, constet peccatum in
 spiritum s. jam fuisse ignotum et amissum q'o
 Rupto cum s. augustinus peccatum in spiritum s.
 nil aliud ee qam impoenitentiam finalem

plena
 bene
 spirit
 aa ab
 tribuat
 hunc
 rae
 rum
 mailla
 imis
 blasphem
 usm
 selt
 spia
 ho s.
 ho ad
 spiritum
 sancti
 q' q' p' p' p'
 q' p' p' p'
 result
 q' quia
 e co
 difficile
 imiam
 q' q' p' p'
 q' q' p' p'

quod inenarrabile est de facto, aut eam blasphemiam
in spiritum sanctum est blam inenarrabilem
in quod per se perfertur quatuor. hoc Augustini
apponit, quam apud Lancelium, levis si videbitur
cuiuslibet hunc Joannis locum cum alio loco
sancti Martini c. 3 v. 19 et 29 ubi de eadem re
agitur, comparanti: idcirco est apud Lancelium
sancti Augustini appositionem, quia, inquit,
si magis peccatum in spiritum est inenarrabile
scilicet inpenitentia finalis, quam peccatum in
filium hominis, sic pariter si inpenitentia finalis
abrogat est peccatum finale est inenarrabile. sicut
hoc Lancelii argumentum cadit, si ex illis verbis
s. Joannis per Lancelium s. Martini tradito eum
dicit... amen dico vobis, quoniam omnia dimittentur
filiis hominum peccata, et blasphemiam quod blas-
phemiam: quod est blasphemiam in spiritum
sanctum, non habebit remissionem in eternum
sed eius est eterni delicti: ubi nulla instituitur
antithesis peccatum in filium hominis sive in alium
intra et peccatum in spiritum sanctum. sed
dicitur tamen omnia peccata filii hominis remitti
excepto eo, quod respicit alium solum mediatorum sicut
negaverunt iudei, dicendo eum spiritum imendum
habere, ut dicitur in sequenti versiculo... modo
quod exponit Lancelius Joannes per peccatum in

filium hominis, hoc exponit: Marcus per, quia
 filium hominis quod omnia remittentur excepto eo
 quod negant. Quia dicitur deum etiam miracula
 operantem, et ratio est quia negando abum deum
 omnia sibi salutis media auferunt, et sic habent
 sicut agrotus, cui ad sanitatem recuperandam,
 unicum solum est medicum, nec illud summum
 vult se recipere ac recusat; unde donec in re
 medicum recipiat, merito dicitur insanabilis, sic
 et eorum qui Christum negant, ipsius opera blas-
 phemando, peccata merito dicuntur irremissibilia
 quod est.

Ceteri vero interpretes asserunt in eo fuisse debi-
 tum agere de aliqua impossibilitate absoluta et in-
 quiritur in spiritu S., sed de difficultate Majori
 relative ad alia peccata quod est.

Matth. 23 ex alio novi testamenti textu. nimirum
 Matth. 6 ad Hebr. 1: 4. .... impossibile est ei, eos
 qui sensum et illuminati, gustaverunt etiam dona
 caelestia et participes facti sunt spiritus S., gustarunt
 etiam nihil eius bonum dei verbum, virtutesque
 saeculi venturi, et prolapsi sunt, necque renovari
 animi, poenitentiam, autem emittentes se in melius
 filium dei, et ostendi habentes quod nullus super
 est medicum eis qui post baptismum lapsi sunt

Reperiendo verid. et usumque peccatorum
alioquin impossibile si forte eos nusquam veno-
rum ad poenitentiam

R. imo hoc arguto nimis probare, probat nullum
esse peccatum post baptismum committi quod si-
lit memorabile, quod aperire si autem per
ipsum novationem, quod si si rem forte in
desperationem inducent.

R. 2o. cum et si poe apostoli. sensum quem
consequenter exhibet; certum est benin. inest
opus carnalium ab ipso paulo ablatum
uisse, unde aperire sane si possit. hoc
post baptismum lapsis nullum beneficium reme-
dium salutis ac verid. obtinenda. qd. et ist.
qd. si peccatum incessanter. Novationem fuerit
post baptismum committitur, illud videtur est,
alioquin de ipso si iudicaret S. paulus,
ecclesia si idem baptizati si iudicat sicut oca
poe eisdem Novationem docet S. paulus, imo ad
Thim. 5. qd. est mihi e. de his qd. foris sunt
iudicare. qd. et ist.

qd. si in rigore intelligenda sunt apostoli. verba,
sed iusto ipse. scopus; itaque ibi sibi pro;
nil apostolus, fuisse ab ablatio debent,
ipso morendo baptismum ab. iterum si poe,
sunt baptismata legalia unde sensus illius
dextus est, impossibile est eos si semel baptizati
sunt, et consequenter in ecclesiam ab. ingressi. Et

Et iterum lapsi sunt, et ab ea defecerunt, missus
 renovari ad poenitentiam baptismalem, aut iterum
 lavari in baptismali fonte, quippe baptismus
 ab iterum si pl. hanc explicasse habet sanctus
 Augustinus epistola 4 ad Hieronem ubi ait...
 god in quib. ad hebreos dictum, e' si exierit
 a poenitentia peccatores; sed ostendit unum et
 duplex e' ecclesia catholica baptismus. h' b.
 uis e' ex hoc script. et ne illi poenitentia
 obtentu existimant, juxta legis consuetudinem,
 multa e' et g' obidie baptismata, idcirco ad
 poenitentiam portatur. unamq' e' per baptismum
 unovationem nec idam superari affirmat,
 at et in alia dicit script., una fides unum bap-
 tisma. negi e' ait, impossibile e' poenitere;
 sed impossibile e' obtentu poenitentia si
 unovare. e' a' ingens defensio, inlu' h' dicitur
 in e' gen poenitit, plene q' idem definit,
 utinel bi fulcrum vicarius: q' a' bapti-
 tabur, veterem exil' h' em, et renovatur
 Sapientia genitus spiritus g' a. g' e' et est,
 In pl. 3bis ex eadem epistola ad hebreos, e' id est
 voluntarie peccantibus nobis, post acceptam
 notitiam veritatis, jam si relinquitur, no' p'cedit,
 h' ostia: temibilis a' q' d' am ex p'ntatio judicii
 et ignis emulatio. g' post acceptam notitiam
 veritatis sine post baptismum peccata commissa
 remitti si possunt.

R. N. Conf. nam ibi n̄ legitur q̄roffolo, de q̄olibet
penalis post baptismum commisso, sed de sola
apostasia, ut ex loco contextu patet, et ex
versu 23. ubi ait veniamus q̄roffo commisso
p̄ccatum indeclinabilem. Fidelis e' e' q̄roffo
exnomissio. et hoc unde legitur de voluntarie
penitentibus penalis apostasia, q̄roffo dum in-
missibile ducatur, damni apostatis n̄ amplius
p̄ccatum, aut spem venie sequere aperit,
legitur de iis q̄roffo q̄roffo p̄ccatum in
apostasia inhaerent p̄ccatum, iis e' n̄ am-
plius amaritudo p̄ccatum, p̄ccatum q̄roffo
p̄ccatum venie abus, q̄roffo illi negant.
unde ipse solum meret aeternum supplicium,
et humilitatis ignis simulatio: unde sensus q̄roffo
soli ex loco e' apostatis e' abo voluntarie
accidentibus et in apostasia p̄ccatum in
venientibus, n̄ sequere spem, aut saltem me-
dium. q̄roffo et hoc.

Obi obis ex traditione Moyses l. q̄roffo de poenitentia
128. aperit, multos ex antiquis patribus,
objectionum nos laudatam evidentia, atq̄
rotas obertos, invidiam aliquod ex penitentia
q̄roffo in hoc saeculo sum in futuro via:
missibile et potestati clavium minime ob-
noxi. q̄roffo et hoc.

R. Moysen ibi calumniam, N. pp., q̄roffo penitentia

male oio haest; imo ipse initio ejusdem
 operis de penitentia infusatis hanc suam
 opinionem si ne ipsa ipsius e, paulo evolue
 innotuit... si fuit, inquit, a me dictum de
 verba quodam specie peccati, quod sit ex sua sua
 irremissibilis, cum nulla sit ejus modi. Sed de nullis
 gravium peccatorum circumstantiis, propter quas
 deus impiis istis auxilia poenitentis subtra-
 hit. si per illas circumstantias intelligat
 Morinus peccata bonum dispositio, id e se
 irremissibilis illa de qua loquitur Augustinus
 solum ex defectu dispositionum in subjectis jam
 a nobis nullatenus accidit. qd et est!

Itaque imo Morinus suam sententiam probat ex C. 9.
 deus, ex l. 1. de constitutione Clementis Romani,
 quod non constitutum apostolicam circumferantur,
 et ex C. 3. Equiani de penitentia: in istis libris quod
 de quodam dicuntur in se irremissibilia qd

Si imo defendendum e Morinum si a ipsa credidit
 dari peccatum aliquod ex se irremissibile, neque
 e auctoritas Morini prevalere pot aduersus
 auctoritates a nobis in probate aduersus, etiam
 profundenam e, Morinum, hanc sententiam, quod
 C. 9 jam citato propinare videtur, postea ex
 hactenus in consuetudine quod ipse C. 9. approbat.

Quod auctoritate libri propositi et constitutum
apostolicam nullius est robore, libri est illi
ab eis habentur tangam suum et apographi, in
illis est multa continentur paradoxa, imo et
contra, et haec sunt. quod fuerat Cyrilli librum
plures paulo opinatur eum si et Cyrilli, ut
quod quod nihil habet in favorem et
quod librum ibi exponit varias temporis opi-
niones, imo quod inveniunt et offendit etiam
falso. 20. et c.

Post hoc haec etiam doctrina est etiam origenis
Theognosti, presbyteri albanensis, et ipsius
Athanasii, Gabiani, Ambrosii et c. 21. quod
immo origenis et Theognosti duo dunt, primum
ea peccata baptizatum est et eodem blasphemia
in spiritum sanctum: omnia blasphemiam in
spiritu sancto est irreversibilem. hi Theog-
nostum loquentem induit Athanasius episcopus
ad perniciem... imperfibus, sed est idem
baptizatus, datur venia, ut vero quod gustaverunt
coeleste donum, et inhiat, nulla venia re-
linquitur exultatio et deprecatio. 22. et c.

De ipse Athanasius in eadem epistola quotiens
origenem et Theognostum, et quod est in ea peccata
baptizatum est blasphemiam in spiritum
sanctum negarem aut iniquitate confidentem

Miraculorum tibi, quod peccata scilicet esse
irremissibilia. qd et est.

3to l. patianus epist. 3 ad Limoniarum
probat ad versus Novatianos, scilicet Blasphemiam
in spiritum s. esse irremissibilem. hoc est qd,
inquit, qd si dimittitur, aliquos bonis
penitentibus donatur. qd et est.

4to l. Ambrosius ad versus novatianos continet.
Dentes ex his tibi verbis, si remittitur neque in
hoc saeculo neque in futuro esse peccatum post
baptismum commissum esse irremissibile, probat
illa tibi verba esse intelligenda de sola blasphemia
in spiritum sanctum. qd supponit blasphemiam
in spiritu s. esse irremissibilem.

5to l. Hieronimus epist. 149 ad Maucellam
dicit blasphemiam in spiritu s. si solum
esse irremissibilem, sed insuper asserat se
Novatianos concessisse tibi peccata negatorem
si potest veriam confegit, si per tibi negatorem
eum intelligunt, qd abm Belesbueb vocatur.
Doceat igitur novatus si aliquem negatorem
Belesbueb vocare abm, s. alius referat
gradum, negatorem si potest veriam confegit
post ruinam. qd existimavit Hieronimus
peccata negatoris tibi, aut abm Belesbueb

Vocantis e' inemifibile.

R. ep. H. quod ex alabris patribus, probari n' pot. itaqz
H. immo n' probatur ex origine i' theognosto, e' q' idem
docuerunt de puatum post baptizatum comipuro
e' clappetianam in spiritu sancto, al' nungam
docuerunt clappetianam in spiritu. e' inemifibilem
res ubi e' pro quigore, q' ex multis vultu habet
hom: 15 in thali... si quis post baptizatum sit
puolapsus, poententia usaria e' it;
idem puatum debet de theognosto, cujus opera
i' existant, q' gem vnu admirabilem vocal
sanctus Albanus, q' revera eos inegitum
idem Albanus, q' aduersus illos uoluit exemp;
Co. Prouit' inest' ad poententiam usaria
et deinceps absoluti; de puatum baptizatorum
n' e' inemifibile; veum n' alia de causa
ita se gerit Albanus, q' q'ia illorum
sermo ipse paulo obliuio et profundior uisus e'
ab ipse declarat ibidem st. 17... ego, inquit, ex
is q' dicit arbitrio ubiqz poententiam me;
dicit q' adam inq' s'ibio et obseruare indigne
ne forte profundior in ipse illorum diebus meo
labed. unde id circo eos reuellit Albanus,
ne ambiguaripsum legendi rso aligibus sit
ofensio. q' ipse Albanus dubitauit an
uoua docuerint de puatum baptizatorum
e' inemifibile, uel simile q' e' eos cum
ceteris scriptoribus et uel ipse pp: censurpe

In subus. quia et hoc observandum est, si
dixisse abum, blasphemant, et poenitentiam
agenti remissionem donam si est, sed blasphemant,
id est, in blasphemia perseveranti
quod quidem verbum est peccatum irremissibile
quod deum illis qui fecit et ex animo, et
et pro et poenitentiam agent. hoc testis,
nisi nihil clarius desiderari potest: sagi gardo
Lactus, doctor originem et theognostum
conprehendit, probat latum, si oia peccata
baptisatum et blasphemiam in spiritum
sanctum, sed hanc peccata et peccatum
god idcirco si dicit et irremissibile, cum iusta
ipsum verbum sit irremissibile quod deum; fa-
betur t. alibi illud difficultus remitti. Cum
propter ipsius gravitatem, quoniam propter graves
dispositioes, qbs comitatur, semper, quam peccata
in filium hominis
Si ad istum doctorem dico velle scribere, imo
oia peccata post baptismum comissa, et blasphemiam
in spiritum sanctum, deo commi-
gentur, oia ista peccata et irremissibilia. imo
negat L. patianus, etiam si dicitur inuenit
ex eo quod blasphemiam in spiritum sanctum sit
aliquid particulare peccatum, dege gravissimum
et gardo dicit... hoc est quod si dimittetur aliquid
bonis poenitentibus frater remissionem donatur
hoc unum vult, scribit hoc est unum illud

peccatum quic vos dicitis gravi dimittatur.
 Hinc est i. patiani. Lenson, pabellus et eadem
 epistola. ubi probat ad versus eodem hereticos,
 etiam peccatum apostoli desisse dimittendi.
 oia peccata, ne excepta quidem blasphemia in
 spiritu sancto... cum e. inquit, etus dicit:
 quocumque solaveritis erunt soluta, nihil erigis
 nisi magna, nisi modica peccata. quia suba clava
 habet. quod et est.

R. ad 2. hunc et. conf. quia ibi Paulus Ambrosius
 probat tamen Augustinus novatianos, si oia peccata
 post baptismum est blasphemiam in spiritu
 sancto, nec idcirco concedit peccatum in spiritu
 est inexcusabile. quod et est.

R. ad 3. hunc eundem est. Legatur Divi Hieronimi
 ad B. abbas et patiani, scilicet hoc unum
 vult probat Augustinus novatianos, nimirum si
 oia peccata post baptismum, sive si oia regredi
 ubi est blasphemiam in spiritu sancto, igitur
 dabo si concessio Novatiani quod regredi etiam
 sceleribus vocant veniam configi si possit;
 cum a hoc unum peccatum amplexus fuerit, ratio
 reddidit in fine ejusdem epistole ad Marcum
 ubi ait. si fuerit volueris remittere, sed gratiam
 venias, et si ad nossem hospitium conveniat,
 presentiam nossem negare si possumus, et ibi si
 statim respondeat videri si arguentis, hanc
 disputacionem brevi sermone comprehendimus.

ne, i.
 milibus
 Blago
 abi
 umfide
 me, el
 fectos
 gignit
 tum
 uate
 tum
 om,
 quata
 om; ja
 tum
 gavis
 m, uate
 liel, i.
 ei blas
 o conf
 dia. i.
 um iug
 tu h
 sinon
 ligae
 onatur
 duo

Conclusio III

Poenitentiae Sacramentum
longe Distinctum est a
Baptismo & Fide

Primo ex scriptura sacra. in quo manifeste
probatum duo fuisse a deo instituta scilicet
in 1. Moys. 28. ut institutus fuit Baptismus
his verbis... et ceteris qd dicitur ois gentes bapti:
zantes eos in noie patris et filii et spiritus
s. 2. Jo. 1. 20. ut instituta fuit poeni:
tentia his verbis... accipite spiritum sanctu
m quoniam remissionis peccata et ceteris qd Baptismus
& poenitentia sunt duo distincta scilicet qd

Primo ex 1. pp. quoniam infra sit dicitur augustinus
qui epist. 23 ad Bonifacium dicit ait... fons
peneptam: ubi qdam parvulus si amittit,
nisi propitia impietate s. status eius sub totum
malus evasit. Sane etiam probum iniquum
habere peccata qd si regeneratione auferantur,
sed alia ematior sanantur. Sane alio scilicet
a regeneratione distincto qd e poenitentia qd

Primo ex conc. Trident. sess. 14. can. 2. ... si quis
scilicet confundens, ipsum Baptismum poeniten:
tia scilicet e dicitur, qd hae duo sunt distincta

si solus, atque ideo poenitentiam si recte ad eam
 post naufragium tabulam appetari, anathema sit. qd
 P. glo ea rabe theologia quam pulcherrime exponit
 idem con. Tudent sepi. 34 cap. 20. in summa.
 ea sentia est distincta, qd si eadem man, neque
 eadem forma, qd si eadem minister neque. Dem
 subjectum, qd denique si idem effectus: ai sentia
 baptisimi et poenitentia si e eadem man et est.
 uno si eadem man, hoc in baptisimo e ablutio
 aquae naturalis, in poenitentia est actus poenitentis ut
 propterea valebit.
 2do si eadem forma, hoc in baptisimo est hoc verba
 ego te baptizo in nom patris et filii et spiritus
 sancti ego te absolvo in a peccatis tuis in nom
 patris et filii.
 3tio si idem minister: sic in baptisimo e quilibet
 hoc viator: in poenitentia solus sacerdos. ¶
 4to si idem subjectum hoc in baptisimo, e solus hoc
 est ecclesia: in poenitentia solus hoc ritus
 ecclesiam.
 5to si idem effectus. hic in baptisimo e remissio
 peccati originalis, et peccatorum actualium ple-
 na, integra, et perfecta: in poenitentia e remissio
 peccatorum post deletionem originalis peccati
 remissionem ... ad quam, ait sanctum conc. sine
 magno roboris flexibus et laboribus, divina
 in exigente iustitia pervenit ne quatenus posu-
 mus qd et est.
 Et cum ea sentia merito dicuntur distincta quae

m
 esse
 suba.
 unum
 bapti.
 ritus
 homi.
 bapto
 bapto
 ge
 auzoff.
 pnel
 mittit
 bator
 iniquit
 feracem
 bato
 habitio
 hiquis
 comiter
 spuala

Etiam baptismus ubi vocatur baptismus poenitentiae
 Sed quod inde legitur, hoc unum, scilicet quod in
 adultis requiritur poenitentia ad baptismum esse
 licet recipiendum. qd est.

R. ad idem mundatis ad tributum baptismus im-
 mediate si mediate. Q. imediate per se. eadem
 ois mundatis ad tributum baptismus si imediate
 si imediate: imediate, quando actu ipse recipi-
 tur: mediate, etiam quando alio recipitur
 forma, quia baptismus Janua est salutem
 Aeternam ad vitam salutem regnum adit qd est.

R. ad istum diff. per exclusionem saluti poenitentiae
 fidei et baptismus auctum salutem aeternam
 pro eis, qui ante amissionem inveniunt in bap-
 tismo auctam moriuntur. Q. pro eis qui
 post baptismum peccata committunt et
 incontinentiam in baptismus auctam amittunt.
 N. fides et baptismus dant eadem jus ad
 salutem et ipsam aliquando operantur, sed si
 semper vitam faciunt. alioquin ois bap-
 tizatus et fidem servans est de sua salute
 securus, quod infeliciter falsum est. qd.

Diff. vis baptismi etiam per peccata datur si
 pl. qd salutem in baptismus semel obtenta
 nunquam est amissibilis. qd est.

R. S. A. q vis baptismi, id est sanctus, qui a

Baptismo impunitur etiam per peccatum
deletur si est. Quod idem gratia Sanctificans quod
a Baptismo confertur etiam per peccatum
deletur si est. Quod aliquin nullum est peccatum
post Baptismum mortale, peccatum est mortale
et gratia Sanctificans simul. Hanc si ponit
in eadem aetate. quod cum lapsa consistit
experientia in peccata mortalia post Baptismum
amittitur gratia Sanctificans necesse est, quam
si removere voluerit, ad poenitentiam sibi
necessario revertendum est. quod est.
ob id dicitur. St. pp. docent Baptismum et poenitentiam
et idem solum
sicut. Augustinus. Quod de nuptiis et concupiscentia
ait. ... in Baptismo, quod simul datur, sicut in
solum antea, sed etiam postea, quod scilicet
peccatorum veniam impetratur quod peccata post
Baptismum commissa nisi vitale Baptismi re-
mittuntur, nisi a poenitentia. quod poenitentia
solum si est distinctum a Baptismo.
Deo a. S. Valentinus. Quod fide et poenitentia
et Baptismus vocatur solum fidei, solum
poenitentia. quod utrumque confundit. quod est.
St. Ambrosius. Quod de poenitentia et ait. ...
quod inter est, cap. utrum per poenitentiam, an
per lavacrum hoc jus evadatur sibi datum
sanctales vindicant? rem usum in utroque
mysterium est. quod et idem solum.

R. ad 3^{am}. ad cuius profectum R. ad primum dist.
conf. ut supra. ad eum argenti presentis
gō et est.

R. ad eum. et conf. si alia in de causa baptis-
mum vocatur solum fidei, et solum poenitentia,
quam quia sicut in adulto fidei, sic et
poenitentia videtur. Supponit ac profert. gō

R. ad 3^{iam}. et conf. quia per mysterium ibi
nō intelligit: ambrosius solum, sed difficulta-
tem, et potentiam remittendi; peccata: ibi
e impugnat ambrosius Novatianos, et hoc
formal retrocivium; conceditis, vos novatiani
baptisum remittit oīa peccata, ante ipsum
commissa, que pariter conceditis poenitentia
si remittit pōe oīa peccata ante ipsa com-
missam; unum in utroque solum ē mysterium
eadem difficultas, eadem potentia remittendi;
peccata. gō interpretabur sauleles habeant
hanc potentiam per baptisum, aut per
poenitentiam potuit ē deus hanc potentiam
tam per poenitentiam concedere, quam per
baptisum. gō et est.

Caput II
De Necessitate Senti
Poenitentiae in nova Lege

Primo Senti dicitur quod necessarium est necessitate
media, si necessitate praecipit; illud est necessarium
necessitate media, sine quo etiam inculpata
omnino in se non potest obtineri si quod salus
illud est necessarium necessitate praecipit; sine
quo culpabilitatem omnino obtineri non potest salus,
si quidem praeceptum omnium Senti, sed praeceptum
violatum praecipit. duplex est praecipitum,
divinum autem alterum culpabilitatem, hoc
ex legibus emanat culpabilitatem, illud ex divinis.
omnino sine Senti nova legis necessarium est
necessitate praecipit divini, quod tamen non semper
urget, sed aliquibus in casibus praecipit in
casu necessitatis.

Praecipitum culpabilitatem non nisi in casibus
urget, sicut praecipitum sumendi eucharistiam
tempore praecipitatis.

Secundo necessitas media cadit in primam quoniam quod
sola ad salutem necessarium est absolute, unde
ea sola argumenta Senti dicitur praeceptum
necessitate media, quod dant primam quoniam
necessitatem poenitentiae et poenitentiae; Senti dicitur

qd dant qdam rda, et qd idem vocatur
 rda sicut dicitur sicut dicitur
 necessitate pcepti, qamvis rda matuor,
 qd dant pnam qam, utpote necessitatem
 necessitate medii, sicut qd necessitatem necessitate
 pcepti, quia qd necessitatem e necessitate
 medii, rda qd necessitatem e necessitate pcepti,
 sed si vice versa: qd e necessitatem
 sicut necessitate pcepti, si idem rda:
 necessitatem e necessitate medii

Hic totum necessitatem e si in re, si in solo
 suscepta necessitatem e in re, qamvis actu
 abest copia, convenientia, et possibilitas
 illud recipiendi; necessitatem e in voto, licet
 in causa improbitatis actu illud recipiendi;
 et hinc subiecto ita dicitur e delect,
 ut si propter cupit illud recipere.

Conclusio

Sacramentum poenitentiae necessarium est
 necessitate medii vel in re vel
 in voto ad remissionem cuiuscumque
 peccati post baptismum
 Comissi.

P. rmo idem necessitatem necessitate medii, sine

q̄o etiam inuoluntate commisso, obtineri i. p̄t
emissio peccati mortalis post baptismum
commisso. a. sine facto poenitentia in re, v̄
in voto obtineri i. p̄t emissio peccati mor-
talis post baptismum commissi: etenim et hoc
Joan. 20 concessit potestatem remittendi et
retinendi oīa peccata post baptismum commissa
ut probatum ē. a. hoc potestas oīiū uolū-
tatis et illud uolūtas fuit, si alio modo quam per
factum poenitentia in re v̄ in voto, remitti-
pouit, ut agrosile ait d. august. 19. hom.
49. ... q̄o sine causa dicitur i. q̄o solventis
in terra erunt soluta et in celo & q̄o sine
causa sūt claves data ecclesie dei. frustra
uere a. i. promittimus uobis q̄o ille negat.
q̄o nullum habet aliud remedium remittendi
peccata post baptismum commissa, prater poeni-
tentiam in re, v̄ in voto susceptam q̄o dicit.
I. 1. do ex conc. Trident. sess. 14. cap. 20. in fine ubi
ait... i. a. hoc solum baptis post bap-
tismum, ad salutem necessarium, ut si dum
exgeratis ipse baptismus: a. baptismus
necessarius est necessitate mediā ad salutem,
I. ad emissionem peccati originalis, alioquin
peccatum ante baptismum commissum ut
in confesso ē quod ipse uocat. q̄o

saltem implicite et virtualiter; quia potest
nolens amare deum super omnia, vult illud
scilicet, quod deus vult et jubet. propositum autem potest
nolentia saltem quod est.

off. imo quod proceptum illud gubernatur homo
se clavibus ecclesie subiacens, et simul ne-
gativum, et positivum; negativum est
gubernans vult, ne quis se clavibus ecclesie
subjugat; positivum, gubernans jubet ut
peccator baptizatus attingens peccata sua cla-
vibus subiacat.

off. 2do quod primo conc. Calusense est hoc exigat
sub gravi et saltem semel in anno quisque
hoc saltem suscipiat. quod 2do. vult, ne
ceptum divinum suscipiendi hoc saltem gubies
peccatori baptizato ex officio aut ex alio
procepto recurrendum quodam munitio, aut
quodam actus, quod deo in hoc parum
requirunt. si laudati nuper dicturo ad off
proceptum recurrendi ad hoc saltem, sicut in
statu peccati. quod istud idem vult
proceptum gubies enim est mortis periculum,
aut periculum factotus per dicturum dem-
pus suscipiendi; ita enim ut illud indecens
proveniat ex gravi negligentia in negotio
salutis quia nimium mathematico debet
minari si sit deus, aut omnia cum singula
instantia, in quo atque novo peccato

Differunt negat oblectatio illius prescripti

Questio I

De Essentia Smti poenitentia
 sive De partibus Smti poenitentia
 Intrinsece Componentibus.

quatuor sunt, qd ad substantiam Smti poenitentia
 concurrunt, nimirum materia et forma, Subiectum
 et minister hic formam adiungit, illud materiam
 subministrat. plura de his quatuor jam nobis
 dicenda sunt, qd sequentibus quatuor in capitulis
 prout exponetur.

Caput III

De Materia Smti poenitentia

Primo materia Smti e' illa Smti pars, qd concepte
 magis quam significat, et clare a forma de-
 terminatur ad seipsum. vocatur materia
 ex analogia quadam ad res physicas, in qbus
 materia e' congeries partium rei inveniuntur,
 sicut a' et combinatio eundem partium
 vocatur forma. Sic in lapide v. g. materia

Et partes capituli intus, simul in unum
quoddam automerale, forma vero est ordo
aut dispositio eorumque partium, quae loquens
hanc in illam figuram habet, notandum est
quod dicitur et est.

Et analogia in partibus, si est ad vivum, urgenda,
substantia est si est solum aliquod principium, sed
moralis, eligendo ex partibus physicis, eligendo
ex moralibus constabunt.

¶ 2° mo^o in partibus duplex, una quae vocatur
ex qua, altera circa quam. hoc remota illa
proxima dicitur; in parte poenitentiae mo^o
remota, hae circa quam est illud de peccatum
quod post baptismum commissa sunt per clericos
eclésiasticos, circa hoc solum si versatur poenitentia
sive in peccatum originale si est de objecto,
aut mo^o circa quam versatur poenitentia,
quia ut ait dicitur Thomas part. 3 q. 87. art. 1.
et ad 3um. poenitentia prope si versatur nisi
circa peccata nostra voluntatis, porro peccatum
originale est ad, si nostra voluntatis. quod
2° peccata etiam prope voluntatis si magis
possunt de mo^o poenitentiae circa quam, si
sunt ante baptismum commissa, quia poeni-
tentia absolute instituta per modum iuris actus
judicialis executione si est nisi circa ea objecta
quae sunt de conscientia eclésiastica. porro peccata
etiam prope voluntatis, sed ante baptismum

Et fidem conceptam ex evangelio, i' absolute,
qua quis credit sibi per abm e' remissa
peccata.

Calvinus et calviniani assignant pro poenitentia
partibus mortificationem et vivificationem: per
mortificationem intelligunt vitium dispositionem
vitiis suis solitionem, abnegationem. Qui, si
à illos Lutheri tenores; per vivificationem, vera
intelligunt fidem ex evangelio conceptam,
sicut et Lutherani. his positio fit

Conclusio I

Nec tenores Conscientie incussi nec fides
Ex Evangelio, vel absolute nec mortificatio
neque mortificatio neque vivificatio est
materia sacramenti poenitentiae sub
partes illius ipsius est de fide
Primo ex conc. Trident. sess. 14. can. 4. ... si quis
dixerit duas habere e' poenitentiae partes tenores
scilicet incussos ^{et} conscientiae agnitione peccato
et fidem conceptam ex evangelio, i' absolute,
qua credit quis sibi per abm remissa e' peccata:
anathema sit & c. et c.
hinc idem conc. cap. 3. ejusdem sess. habet...
Sancta Synodus damnat. eorum sententias, q'
poenitentiae partes, incussos poenitentiae consci-
entiae tenores, et fidem e' contendunt. q'
neq' tenores conscientiae incussos, neq' fides ex

Evangelio, aut absolute, five illa calfini
vivificatio possunt eē maā et cōst.

P. 2do Licet mortificatio illam de qua Calvinus
nō pōt eē maām Sōbi pōnitentiā: etiam
juxta Novatores Sōbi inferat bonum
ad exultandam fidem: ai pōnter juxta Nova-
tores et mortificatio illa calfini ē effectus
fidei justificantis. qđ dixerunt Sōbim
jam constitutum. qđ ipse maā eē regit.
idem dicendum de ipsa fide et vivificatōe
Calfini. Senus vero Lutheri promanant
ex vitula pōnitentiā, ac quōndē Sōbi
pōntent. qđ et cōst.

Conclusio II

Impositio manuum non est materia Proxima Sōbi pōnitentiā

P. 1mo ex silentio conciliorum florentini. A. 1439. et
con. Trident. epōbis cur. Sōbulus de partibus byzans
Sōbi, licet pōnitentiā, nullam facit mentionem
de impositōe manuum, legitur tamen de absolute
et de Sōbis pōnitentiā actibus. qđ impositio
manuum nō ē pars Sōbi. qđ nec maā.

P. 2do Divus Thomas 2da parte qđst. 84. art. 4. in
p. .... impositio manuum in Sōbi ecclesiā
fit ad designandum aliquem copiosum gradū
effectus. .... et ideo impositio manuum fit in
Sōbi confirmatōis in quo confitetur plenitudo

spiritus: solum à poenitentia si ordinatur
ad consequendam aliquam exultantiam gaud, sed
ad unificationem peccatorum, et ideo ad hoc solum
si requiritur manus impositione. go

Conclusio III
~~Impossibile est peccatum mortale remitti
sola poenitentia nisi poenitentia non
consistat in absolutioe sacerdotis
Est Contra Scotistas~~

Primo ideo dicunt Scotista, totam solum poenitentiam
consistere in absolutioe sacerdotis, quia con
tinentur tres actus poenitentis à pertinere ad
poenitentiam solum poenitentia, à hoc falsum
prolebit ex conclusioe sequenti. go

Secundo solum poenitentia est compositum morale à
physicum ut in confesso è, à quibus theologos:
à hoc notio propter evanescit, à tota poenitentia
solum poenitentia consistat in sola sacerdotis
absolutioe: primo quia si est compositum:
ibi enim si è compositum ubi si è nisi una
eadem us à parte et indiffinita: à si
sola poenitentia solum poenitentia consistat in
sola sacerdotis absolutioe, tunc si componitur
nisi ex una eadem et à parte et indiffin
ta. go et est.

Secundo quia solum poenitentia propter varios effectus quibus con
siderari potest, vocari potest compositum, tunc si

eum nisi compositum Melaphysicum. porro quae
 absurdum est subter preterita appellat con-
 positum melaphysicum nemo est qui statim non
 videat. aut saltem dicitur esse compositum
 morale. quod ad ipsam Sophistam sententiam
 statim evanescit vera idea sub. videlicet notio
 compositi moralis. quod est.
 Et certe eodem modo utitur in eadem sententia de
 sub. aut de lapide s. g. quae notio ingruit
 partes ejusdem lapidis si considerentur pro-
 ceptae ut sunt calceae et solidae, haec ratio
 maad, et a sunt certe quodammodo conjuncta
 habent rationem formae, ita et absolute facta.
 solis certomodo conjuncta ad materiam et
 formam sub. preterita. sed et compositum
 absurdum est et brevis Sophistam plenius admodum
 naribus. primo ibi fatentur ad formam quae
 libet equi combinationem: porro idea con-
 junctionis importat seum ideam duorum vel
 plurium, nec alia de causa partes lapidis
 extensa ac solidae, dant formam quingua
 sunt certe modo conjuncta; nec sunt certe
 modo conjuncta nisi sunt plures; ac in
 absolute solutis si sunt duo aut plura, saltem
 physica aut moralia. quod est.
 200 forma sub. preterita consistit in elige
 morali aut physico; forma est in physico
 et moralibus legitur natura compositi. porro

dicitur
 quod, de
 ab hunc
 reus
 non
 preterita
 quia con
 ad
 factum
 maad
 Pologos
 hunc
 preterita
 quod
 si. non
 ac si
 sub in
 in compositum
 in
 hunc
 quod
 in

Solum poenitentia e' conceptum morale
 aut phisicum, n' a metaphisicum; q' forma
 ipsius confitendi n' pot' in aliquo metaphisico
 phisico: ac t'n in opinione Scholasticorum
 saltem consistit in aliquo metaphisico,
 scilicet in diversis illis aspectibus, q' una
 et eadem absolutio concipi pot'. q' et est.
 P. 3° Solum poenitentia consistit in applica-
 tione ad modum et formam, q' e' solum ex
 rebus unice utriusque applicat. p'one hae
 sententia Scholasticorum nulla est in poeniten-
 tia concipi huius modi unio aut applicatio
 in q' t'n consistit pariter sanctis omni-
 terium; q'ia nimirum applicatio et unio
 realis et moralis, q'alis in solum requiritur
 et n' ponit nisi inter duo realia extra
 mentem existentia; in systemate a Scholasticis
 n' dantur duo realia extra mentem existen-
 tia: q' unio et applicatio ad modum et formam
 in solum poenitentia fiunt apud ipsos per
 mentem: q' n' nisi solum per mentem
 consequunt. q' et est.
 Res clarius patebit in sequenti conclusioe.

Conclusio IV
 Tres actus poenitentia scilicet Contritio
 Confessio Satisfactio saltem in voto s't
 Haec proxima et ex qua solum poenitentia

Primo ex conc. Trident. sess. 14 can. 4. ....
 Si quis negaverit, ad integram et perfectam
 penitentiam remissionem requiritur tres actus
 in penitente, scilicet: confessio, satisfactio,
 et poenitentia, quae tres poenitentiae partes dicuntur
 aut dixerit duas solum esse poenitentiae partes,
 tenores scilicet in scriptis confessionis agnita
 peccato, et fidem ex evangelio conceptam.
 anathema sit.

Ex q̄o canone triplex erit argum̄.

Argum̄ I

Ibi tres actus poenitentis vocantur q̄asi tres
 sibi: ut hoc ipso sensu dicuntur ipsa
 sibi: scilicet: si quis est in peccato gominus
 tres actus poenitentis sensu dicantur in
 mente conc. Trident. ipsa sibi: māa maxime
 vox q̄asi: ibi: a conc. confecto appropiata:
 ut hoc ratio nulla est. primo quia haec
 loquendi ratio, dum in Augustinis, dum
 in ipso conc. similitudinem peram n̄ sonat,
 nec excludit identitatem. Sic Joannis primo
 v. 14 dicitur: .... et vidimus gloriam ejus
 gloriam q̄asi: unigeniti a patre, et ibi
 vox q̄asi: sonat similitudinem aut negat
 identitatem: hoc arianum fuit. sic etiam

in conc. florent. sive in deulo eugenii 4^{ti}
ad athenas . . . . . oia lmba subus perfur-
untur, ubus langam maã, verbis langam
forma et est. an ibi. voces langam impe:
diant qomines vera lmba perfuerentur ex
rebus qd a lmba lmitudinem maã
habeant, sed et veram eadem maã, et
ex verbis qd a lmba lmitudinem forma
habeant, sed et veram identitatem forma.
qd a pari conc. tudent: apponendo vocem
gaf. non meam maã lmitudinem
inducit, sed veram ipsam maã designat.
qd et est.
Do suas habuit rões conc. tudent. apponendi
vocem gaf. quia e. ne definitiõ gaffiõem
inter theologos autem veritatem, ne anal.
benale percutiat. Theof. et alios theologos
pro impositiõ manu militantes, idem
exponit catholikus romanus de lmba pcon-
lencia 11. 117 ubi ait. . . . . ibi. actus gaf. maã
a Santa Sede appellatur, dñm quia vera
materie rãem non habeant. Sed quia ejus
generis malicia nã est, qd est unicus habe-
atur; pãasaga in bapstis et christis
in confirmacoe. qd a alia de causa in rei
veritate vocem gaf. apponit conc. tudenti;

quam ut ostendunt **III** motuatiōes & sensus animae
 interiores exterioris manifestatos, locum tō
 tenere substantia mentalis; unde idem est ac
 si dixerit, haec actus poenitentis est sub-
 stantia mentalis et exteriora, est inā aliquid
 physica et extensa, et sic est qd. inā
 haec physica sub. poenitentia, id est
 vices ipsius general. qd. est.

Don

Argumentum II

si proponitur poenitentis actus in est ipsa sub.
 inā, si sine conditione ac dispositione satis
 requisita; si hoc posterius falsum est, si ex
 hac formula qd. confecto utitur concludent:
 .... si quis negaverit... equum tres actus
 in poenitente qd. inā sub. poenitentia
 et vero idem concludent declarans intentionem
 ministri in confiterentis sub., et conditionem
 necessariam, dispositionem absolute requisita,
 ad iuratum intentionem illam in qd. inā
 sub. eorum. qd. tres poenitentis actus est
 aliquid plus in sub. poenitentia, quam in
 intentione ministri. qd. est aliquid plus quam
 conditio necessaria, aut dispositio requisita.
 qd. est ipsa inā sub. qd. est.

Regula III

Sacrum conc. ibidem vocat tres actus poenitentis
Sunt partes poenitentiae, quae sunt poenitentiae
partes dicantur: prout legitur de partibus
internis et constitutivis sub poenitentia;
etiam eodem sensu appellantur tres actus
poenitentis et poenitentiae partes, quae regunt
veniam conscientiae vincuntur et eodem ex eorum
genio conceptam et partes ejusdem poenitentiae;
id est, si hoc tantum regit de partibus in-
ternis et constitutivis applicata ad mentem
cultam. quae appellantur tres poenitentis actus
et poenitentiae partes internas et constitutivas.
Subives. quae sunt ipsa sunt in materia. quae dicitur.
Primo ex D. Thoma 3° parte quest. 87 articulo
in se ... poenitentiae sunt poenitentiae materia
sunt actus poenitentis, unde vero est
quarta dicitur: quae conclusio non est et etiam
divi Thome
auctoritati divi Thome addi auctoritatem
catholicam conc. Trident. a romana sede
aggravati in quo expepe dicitur paragrapho
2° de sub poenitentia... sub poenitentia
partem in actibus poenitentis libere
et, ita ut si actus sint materia sub poenitentia

Solventur obj:

Obi imo contra eam conclusionem. Quod dicitur de
 habi poenitentia sua quod in poenitentia
 in usu sibi fuit, à quo nomen sibi habuit
 poenitentia, et cui sibi pp. adferunt
 remissionem peccatorum. à talis est impositio
 manuum. quod est mea etiam.

P. imo in usu sibi fuit, ut patet ex sola
 inspectioe conditione, et librorum poenitentia
 in quo profertur usus talis impositionis.
 Ita sibi nomen habuit poenitentia ab impositione
 manuum. Sic divus Augustinus l. 3 cap. 8
 accusat donatistas poenitentiam vocat manus
 impositionem. ... manus impositionis, inquit,
 si sicut baptismus repeti à p. quod est enim
 aliud nisi oratio super hominem. quod etiam
 3bis pp. adferunt s. pp. remissionem peccatorum.
 Sic sanctus Leo aperit epistola 92 cap. 17
 eos qui episcopi in solatibus duntaxat. ut sunt manus
 impositione purgari. Sic obstat Milleri;
 Janus, l. 2 de vit. ... dum manus imponitis,
 et delicta donatis. Sic conc. Carthaginense
 4tum cap. 76 ait. ... dum caditur moribus
 reconciliatur per manus impositionem. quod
 N. imo dicitur quod imman. etiam patem. i. una
 ex eo quod impositio manuum facit fieri
 in usu, et quod aligando ab illa nomen

habuit poenitentia si inde sequitur, quod sit maia
sibi poenitentia. Dum quia sicna indifio
erat in usu in tota ecclesia ad seculum
usque 12 in libro bapismi. recta e de
maia libri bapismiatis cum hodie ubique
absolvunt jam quia plures snt in hntis
vltis antiquissimi qd idcirco i snt de substantia
lia sntentur. deinde D. Thomas part. 3 qd. 377
art. 2 in se. probans ex pofesso impossibilitatem
manuum si equi, ait... a cerimonia lat in
exteriori, qd nunc usam in usu est, sntem
poenitentia se vocatur; si qd ad ejus executionem
si intus piam rationem cerimonia illa pertineat,
sicut etiam sntem eucharistia beatus hntus.
De punitia cap. 11 sntem benedictiois vocat
et Eulogia eodem sensu qd i pasim appellat.
Carb, quia in confuendo benedictio adhibetur
exemplo ab; qd nunc qd confuendo, si confuendo
sioni, essentialis si fil. qd est.

Secundo et. 3° sntem in parte. auctori e adscribunt
ff. pp: amfioe punitum impossibilitatem manuum
sed sntem illi sntem qd caligando vocarent
impossibilitatem manuum, a cerimonia illa qd
maxime in usu fuit tempore punitum poeniten
tia punitum; poenitentibus, i genuflexis, epippi,
sacubolo, sntem ois deier; manus imponentibus,
si sntem qd eos absolverent, sed cum illi os

penitentibus laboribus confervabant. et, quo illis
deprecabatur spiritum vero penitentis.

Post. vero illi remissionem peccatorum ascribant
manuum impositioni, si nullam declarant
absolutionem factam sine manus impositione:
si N. pp. nullam declarant et est. sic legitur
conc. cartaginense q. can. 28. .... penitentes,
si in infirmitate videntur eucharistia accipiunt
si se exhibent absolutos sine manus impositione,
si supervenerint. q. et est.

Primo et. M. ex q. figuratur solum manus imponi-
tionem et ad solum recuperationem, si d. et. manum
imponi penitentibus. q. et est.

Primo conc. cartaginense in eo canone loquitur de
penitentibus publicis, quo cum propter imminens
mors periculum a facili peccato absol-
vebantur, et eucharistia propeccatis accipiebant,
vult competeret recuperata valetudine ad peni-
tentiam publicam impetu absolvendum: hinc conc.
declarat eos quidem a peccatis absolutos, sed non
a penitentia publica, quod jam inchoata erat
deinceps firmenda, itaque tunc bergeris peniten-
tes publici, in infirmitatibus, seu gravibus morbis,
privatim absoluti, cogebantur accepta fami-
liate ad 3. tium penitentis gradum, in quo
ipsi manus imponere solebant, et episcopi et
sacerdotes et religiosus clerus. alioquin dicendum

fonti enim de laqueis hinc jam vix absolutos
et cum ipsa manuum impositione, itum nova
absolutioe indigere pro istis peccatis. qd. etiam.
Instruo saltem impositione manuum multis in
conventibus recipitur. qd. pertinet ad effectum sub.

q. d. licet.
R. et. cons. eundem sequitur sedem hunc istum ex
precepto aut consuetudine ecclesie olim de
bibulum fuerit, si a qd. pertineat ad effectum
sub. qd. etiam.

Instr. 3tio benedictus levita in eodem capitulum
anni 845 l. 5 cap. 116 ait. ... sacros confi:
santibus sibi manus imponat. ... quoniam si
manus impositione nemo absolvetur ligatus, qd.
pro manus impositione a peccatis absolvi
nemo potest.

R. et. cons. si dicit benedictus levita nemo absolvi
potest ligatus, sed nemo absolvetur ligatus. unde
a potentiam absolventi negat, sed obtulit consue.
tudinem Imperatoris, de qua jam supra. qd. etiam.
Ad hoc contra istam conclusionem factus actus poenit.
entis a ista sua sunt poenitentia. nam si isti
actus erant sua sunt poenitentia, quam signa
ficiant, et ex opere operato producant: an nuda
dicit potest. qd. etiam.

R. uno est. si ad eius probationem est. illi sua i. cujus
libet sube solitaria sumpta, et signata a forma

Sunt pars, qd confusa magis qd an signifi-
cant qd etiam.

Ad id. huius actus coniunguntur qd am producta
ex opere operato, eo ipso, qd ex institutione
divina possunt simul cum forma concurrere
ad effectum huius producendum, qd fit per
ex opere operato. qd etiam.

Inst. ut illi actus per se coniunguntur absolute
quam producuntur ex opere operato, devent
per absolute determinari adesse actus
ubi. ai actus potentis per absolute
sacros in possunt determinari adesse actus
ab. qd etiam.

R. d. m. determinatur enim ad esse actus, ubi eo
ipso qd determinatur ad esse totale. ai per
absolute determinatur ad esse totale.
Siquidem simul cum absolute concurrunt
ad idem solum constitutum. qd etiam.

Inst. ad id. huius potentis actus determinatur ad esse
actus ab. devent per se poni ministerialiter, id
est, loco et noie ubi. ai in possunt se poni
qd etiam.

R. d. m. uno et i actus aliqua ministerialiter
ponatur in totali, si requiritur ut in factibile
ponatur. Sed sufficit si ponatur actus qd possit
ordinari ad esse totale, hic in totali maturo
nisi confusus intentiones contra beatum minister,
videtur ponitur loco et noie ubi, gatenus.

ordinatur ad esse habitale per verba q̄s exi.
 Et ut huius actus poenitentis esse actus
 ubi morales, ac poenitendū ministerialiter loco
 et noī ubi poni, si requiruntur ad loco ubi
 poenitens soleat, confiteatur, aut satisficiat.
 Sed sufficit, si actus ille licet humano ordinari
 possit ad esse actus ubi morales et ad esse
 habitale: ac possit fieri ordinari, quatenus
 proveniunt ex interna ubi inspiratione in
 ordine ad absolutiōem quendam et confe-
 quendam. ut ostendit D. Thomas loco citato
 addidit.... in fide a poenitentibus proficit
 dictum ē: Et actus humani pro sua
 q̄ proveniunt ex inspiratione interna, unde
 sua si adhibetur a ministerio, sed a deo
 interiori operante. unde huius poenitentis actus
 duplici modo deint̄ fuerant, si quatenus sunt
 actus humane doloris, confessionis, satisfi-
 cationis proprie, et sub hoc respectu est
 dispositio requisita in fide in ordine
 ad iustitiam obtinendam, si quatenus sunt
 actus ex interna ubi activa inspiratione pro-
 venientes in ordine ad absolutiōem et
 hanc suam locum tenent.
 Rem totam accipe sicut ex D. Thoma loco citato

ad inuicem, ubi duplex subiecti genus distinguit;
autem... in quo confertur excellens gratia, quae supra
abundat omnem facultatem actus humani: et in
hoc subiecto inuicem si potest esse actus humanus, quia
sunt plena et perfecta unificatio, prout dicitur
provenit ex virtute, ubi quodammodo ex eodem
principio; unde non est aliquid substantia
sua talis, aut ex aliquo extrinsecum, et actus
humani habet dispositiones, si usque habet
in Corpore, confirmatio, extrema virtute.
Sicut aliter quod habet effectum correspondente
actibus humanis... per se habet... ubi actus
humani sensibiles, et locis non ad aliquid in
potentia et motivatione: sicut in in medicina,
quodammodo quod extrinsecus adhibet, sicut in classa
et electuaria; quodammodo est actus sanctorum
pura virtutes quodam: quod est par in subiecto
quod est medicina ad spirituales, quodammodo dicitur
aut us extrinsecus adhibet, quodammodo actus
sanctorum. quod dicitur.

Insuper etiam sequitur potentiam in partem sui:
nihilum subiecti potentiam cum actu subiecti
nihilum; ac potius potest habere potestatis
clavum, quod nemini unquam theologo in mentem
venit. quod dicitur.

Quis est Legatum. nam quod in mentem venit dicitur
homo quomodo potest habere subiectum potestatis.

maam sibi penitentie, quia idcirco sibi
 minister sibi, aut partem potestatis clavium
 habet. sic i habet loco iam citato: unde mox
 si adhibetur a ministro sed a deo interiori ope-
 rante. sed complementum sibi exhibet minister
 dum penitentem absoluit. si tunc actus si
 ff sibi maam gatenus a penitente procedunt
 sed gatenus a deo interiori operante exhibentur
 si penitens vere minister dicitur regit si et est.
 Proinde ut scilicet more reversionem, quemadmodum
 quis sculptori mensem marmoream exhibet ad
 eformandam efigiem aut statuam, si dicitur
 partem sculptori illius statue, ita et gatenus
 subministrat in sibi si dicitur partem minister
 sed ille solus, si complementum sibi forma
 exhibet, quique solus maam illam in potestatis
 sibi idcirco concepit elevat ad se, sicut et est
 et certe ille e solus sibi minister si solus
 si maam formam applicat, in hac illa e applica-
 tione precise constat sibi essentia. si solus
 laudos si maam formam applicat ex natura
 suo et iusto potestatem sibi ad hoc traditam.
 unde solus e dicens sibi minister solus si
 potestatem clavium gaudet si et est.
 sicut etiam gata erant sibi sibi si tan-
 maam formam si penitens huius actus
 suos sive maam si subministrando sibi gatenus

confessio qd affluens
R: D: confessio qdam dispositiva et reparativa confessio
Q: conf. affectiva et misericordialiter R: conf.
sollicitam item habet dicitur Thomas 2^a 2^a 2^a
parte qd. 96 art. 6 in de, ubi ait... remissio
culpe e effectus poenitentia, principaliter grem
ex virtute clavium, qas habent missi, ex qoru
parte accipitur id qd formale in hoc subo
rdatis a ex vi actuum poenitentis pertinetium
ad virtutem poenitentia; si prout hi actus
absoluto ordinantur ad clavium ecclesie. qd
In 5to si actus poenitentis sint omnia sint
utique res sensibiles; et hoc falsum e qd
R: D: illi sunt res sensibiles si per se n. per alios Q:
per se simpliciter Q: illi et dicitur in: D: conf. hoc
argumentum militat tantum ad usus contritionis qd
per se proprie sensibiles n. e, et sit sensibiles
per varios dolores et amaris actus et fleurina
qd exhibet poenitentis sit etiam sensibiles per ipsa
confessionem qd per se sensibiles e. qd et col.
In 6to probatur ex cons. evident. tres actus poeniten
tis ee maam sub. proximam. et hoc fieri
nequit. tenim eodem modo aperit sanctum
contritionem tres actus ee maam sub. primo
efficiens satisfactio n. ee maam sub. ut pole
que sit post constitutum sub. qd. alii quo

Et schiffatis jam examinandum fuerit, quid unum,
quodque sit, quod unumque primum, quod per illationem
tribus absolventur paragraphis.

Paragraphe I De Contributione

Verba quae de contributione, nimirum quod sit
quod sit, quod sit, et quod duplex sit, siue quod
idem est, quod sit infra definitio, quod primum
latus quod quantitas, quod primum.

Articulus I De Definitione Contributionis

Definitionem contributionis exhibet con: sicut
p. 114 cap. 4 a qua videtur si licet, siue habet
... contributio; ... animi dolor ac afflictio est de
peccato commisso cum proposito si peccandi de castro.
Dicitur imo animi dolor, ut ostendatur eam esse
meritum peccati, ortum ex offensa dei, aut
ex iniuria deo illata, atque eam meritum
esse debere internam animi sensum, si vultem
externam aliquod dolorem aut tristitiam figmentum
hinc imo sequitur contributionem ortum habere deum

Ex ipsa voluntate, ex intimis animi membris
 Deo si cum se magis conluctum, qui: majora delectum
 dat doloris primina, cum exterior dolor sepe ipse
 in potestate boni, qui se ex jactura rei temporalis
 v.g. morte parentis, magis afficitur ob imperium
 proprium, quam ex jactura rei spiritualis, quod sepe
 non afficit.

Dicitur deo delectatio de peccato commisso; delectatio
 autem est actus animi vehementer, qua à se aliqua
 avocatur, et eam refugit; unde si sufficit, ut
 peccato doleat de peccato, sed requiritur imperium,
 ut illud refugiat, et ut illa dicam, barbam à
 facie colubini exorsat: delectatio à dolore
 est duo distincta, delectatio est de ipsa interna
 doloris passione, ut fit in beatis.

Dicitur etiam cum proposito in peccando de castro,
 et nimirum est datur dolorem illum, et delectatio
 in bono pro objecto habere peccatum commissum et
 quatenus se etiam futurum
 proferendum concilium videntur per hoc verba
 cum proposito etiam: exegisse in poenitente
 propter exegisse, et formale declinandi à
 peccato, id est, actum formalem et exegisse pro
 se proposita poenitens, peccatum in propter
 de vitare; quia nimirum propter virtuale et
 bonum vitandi peccatum, invenitur in ipso dolore
 Delectatio peccati etiam commiseri. est definitio

contributio galis si tempore necessarii fuit ad
remissionem peccati nisi addas haec verba, et
voto posthandi ea qd ad velle nequendum
solum voluntaria requiruntur, debetis defini-
tionem contributio galis et dicit in nova lege
per hoc ultima verba n e st intelligendum
volunt ad posthandi ea qd, qd requiruntur
ad solum velle suscipiendum, sicut et votum
confitendi et satisfaciendi, qd duo iure divio
necessaria st, ut scilicet possit, et dicit velle
aliquid explectur, et contributio super additum
sed solum intelligendum e, contributionem nunquam
effectum suum habet independenter a voto,
aut voto facti, qd implente saltem incute dicit.

De J. B. Articulus II De Proprietatibus Contributionis

Contributionem hanc consideramus galenus affectibilis
a suis speciebus, dum intra, dum extra solum
proprietates a, sive affectives contributionis sui
considerata, necesse st, ut sit libera, vera,
spontanea, et necessaria.
imo dicit et libera, dum quia dicit e voluntatis
libera actus, dum quia effectus e a dicit alicuius
motivi coactivi, tenoris, misericordiam

Quod est vera si facta, si ⁱⁿ malis solum facta
 in corde, si in carnis, et verbum caritatis
 sed in intima voluntate ab omni peccati effectu
 aliena.
 3° dicitur esse spualis, scilicet cum ratione auxili
 quod movet ac movet; dum ratio movet quod
 exigit: ratio auxili, quia contributio gēlibet
 dicitur ad domum dei, et spiritus sancti impulsus,
 ut ait conc. Tridenti, si adhuc quidem inhabitandis,
 sed tamen movendis, quod penitens adjuvat, vian
 sibi ad justitiam parat. quod imo contributio gēlibet
 sive ratio sive ratio facta dicitur impulsus
 quod movet ac movet: ratio movet;
 actio quippe humana suscipitur ex motivo,
 tunc si motum contributio est reale et ipsa est
 naturalis, ac movet insufficientis ad salutem. talis
 est contributio antiochi, quod peccatum deflebat, et
 orabat et honorandum quod curabatur motum.
 talis contributio Clau, quod si peccatum, sed amissa
 deflebat humilitatem. unde august. enarrae
 in psalmum 77 Ps. ait... quod ipsa beneficia
 benevolentiam deum querunt si absque deum sedula
 querunt. quod 100 dicit: tunc in just. omni diffinita
 est contributio motivum distinguere, si facta con,
 sapor sed et ipsi penitenti. quia nimium
 eodem fuerit actio, utendum potest procedere
 a diversis motivis. ut ait august. in eodem loco

... animum abinet ad facta, qd foris factus agitur,
Atq; timet poenam, et qd iustitiam amant,
In fuerunt; etideo paret sit manu, diffraus
corde, paret epur diffraus voluntate. unde
qaz ab caule observandam e, dum post
confessio, dum ^{diat} penitenti ubum contitio con-
veniat ex motivo reali. atq; sine poenit
qd poenitens semper in hoc vita bene certus sit,
ubum sit odio v amore dignus.
Hic contitio necessaria e, et qidem necessitate
medi ad remissionem peccatorum, post baptisma
comissorum ... qd e, inquit conc. Trident. cap.
qto sess. 14. qouis tempore ad impetrandam
veniam peccatorum hic contitio modo neces-
sarius. insuper ejusdem e necessitatis ac
poenitentia, cuius e propria pars, sed ex
dictis poenitentia necessitate medi e necessitatis
aliunde eadem contitio necessaria e, dum
jure divino, dum reali, dum caligantia
jure divino, dum quia ex dictis necessaria
e necessitate medi, dum quia Luc. 13. v. 3
dicitur ... nisi poenitentiam habueritis oes
final peribitis. qd
jure reali, ut ait divus Thomas 3. 2. 2. part. q. 87.
87. art. 7. adimur ... de jure reali est,
qd aliquis poeniteat de malis qd fecit
qorbo ad hoc qd doleat se fecisse, et solus

remedium quorundam per aliquem modum, et quod
etiam aliqua coloris signa ostendat. quod
iure ecclesiastico, quia, ut postea dicemus,
precepto ecclesiastico semel in anno. Pre-
cepto iungitur confessio. quod est contributio
sive ga in iel valida. quod est est.

disputant acriter inter se Theologi, quod tempore
conferunt divinum illud contributiois preceptum alii
aperient illud obligare statim post preceptum
commissum, alii quibus memora occurrunt: alii
singulis diebus festis, alii semel in anno
urgente ante confessionis precepto ecclesiasti-
co. et communiois phœnalis: alii sequuntur et est.
Sed hæc discutienda relinquimus professori
doctrinae moralis: interim certum est preceptum
contributiois utique in articulo mortis, et quibus
adest preceptum ecclesiasticum in confessionis vel
communiois.

Articulus III De Vanitate Contributiois

Vanitas contributiois idem est ac ipsius nominis
magnitudo, magnitudo est contributiois
duplex sub aspectu considerari potest.

in ratione subiecti in generaliter, hunc
 dicitur interfa. in ratione objecti, et
 hunc dicitur extensa; in ratione modi quo
 objectum considerat, et hunc dicitur appa-
 riativa. Hae dicitur magna, in in-
 tensivitate, in extensivitate, in appetitivitate.
 intensitas contributionis respicit gradus, quos
 dolor, delectatio, et amor, expron-
 ditur contributio in ea, suscipere possunt.
 Extensitas contributiois respicit universales
 saltem ac multitudines personarum, sed
 etiam tempus, quo durare debet.
 appetitivitas contributiois est estimatio
 quaedam, quo, delectatur personarum
 super omnia delectabilia, delectatur et
 amatur deus super omnia amabilia.
 hic pauca sunt dicenda de appetitivitate
 et extensivitate contributiois; de ipsius intensitate
 in articulo sequenti dicitur foris.

III

Propositio I
 Contributio per Summa dicitur appetitivitate.

Primo ex veteri Testamento deut. 4 v. 29

legitur.... cum quæsieritis dñm deum
 suum, iustitias eius, sicut tota corda
 quæsieris et tota tribulatione ad huc.
 Joelis i vj. .... convertimini ad me dñi tota
 corde vestro in gemitu et in fletu, et in
 plangitu, et seruite corda vestra et in
 vestimenta vestra. qđ conturbatis debet
 et ex toto corde, ex tota tribulatione
 ad j, prout nifi est super oia factum
 apprehensive, nifi est. qđ et al.

Idem ex novo testamento. primo Mat. 22 v: 37
 legitur.... diliges dñm deum tuum
 ex toto corde tuo et in tota aia tua,
 et in tota mente tua. qđ dilectio dei dicitur
 et ex toto corde, ex tota aia, et ex tota
 mente: ai talis n est si n est super oia
 factum apprehensive, quia n possumus deo
 sic diligere, et in ista creaturam profere.
 Ado Mat. 10 v: 37 legitur quoque.... qđ
 amat patrem aut matrem plusquam me,
 n est me dignus; qđ amat filium aut filiam
 super me, n est me dignus. In scriptura
 amore patrum in filios et filiorum in
 parentes designat amorem maximum et
 naturaliter summum; ai declarat amorem dei,
 qđ n est super omnia et deo indignum. qđ

amor dei, q̄ si e' super om̄ amorem, e' deo
indignus. q̄ amor dei super om̄a e' de' d'el
ae p̄oinde app̄hensive sumus. hinc passus
ad romanos ep̄st. 8 dicit... quis n̄ sperabit
à charitate et. an tribulatio? an angustia?
an fames? an s̄c̄l. q̄ imo contributio galemus
includit amorem dei d'el e' summa factio
app̄hensive.

Deo eadem contributio galemus delectatur p̄ca
tam d'el p̄nter e' super om̄a, q̄ tam quia
ea mensura, q̄ deus amatur eodem delectari
debemus p̄ccatum. q̄ sicut amor dei d'el
e' super om̄a, amabilia, sic et delectabilia
p̄ccati d'el e' super om̄a delectabilia: tum
quia n̄ corrumpitur amor dei super om̄a quin
p̄nter corrumpatur eodem illius ois q̄d fil
offensa dei, et deo odibile ai p̄ccatum
e' offensa dei, et deo super om̄a odibile.
q̄ s̄c̄l.

Propositio II

Contributio d'el e' universalis et debet
Extendi ad om̄a ois p̄ccata sine
Exceptione

P̄ primo quia ex dictis contributio d'el e' app̄hensive
summa: ai nisi e' universalis, n̄ e' app̄hensive
summa; siquidem e' aliquid q̄d
deus anteponetur. q̄ s̄c̄l.

Summus I
De Contributione perfecta

Primo certum e contributionem habere, ut per
fecta sit ex charitate. Ita conc. Trident.
Sess. 17. cap. 4. de contributione ubi ait. ....
contributionem hanc obligando charitate perfectam
e contributionem.

2do noe charitatis intelligitur, si quilibet amor
boni et recti, et tunc dicitur charitas late
sumpta, si intelligitur solum amor dei propter
se diluti, et tunc dicitur charitas stricte
sumpta.

3tio scilicet oes Theologi contributionem per-
fectam e ex charitate stricte sumpta
verum acriter inter se disputant de ratione
operis illius charitatis. scilicet charitas
illa perfecta sit propter se simpliciter, si ratio
subiecti, sive ad in qua amor illi dei
propter se diluti et recipitur, si ^{ratio} subiecti circa
god versatur, si ratio motus, et objectum
suum consideret. hoc e si intensive, si ex-
tensive, si modaliter. et simpliciter alio respectu

triplex theologorum sententia

quia e' eorum qui eadem speciem caritatis
perfecta sive amoris dei propter se dilecti
constituunt in intensitate graduum amoris
dei propter se dilecti, quatenus e' in ipso subiecto
sive in deo, quod propter facultatem sibi in-
ditam, potest magis ac magis diligere, quoniam
aperunt charitatem perfectam, ~~et~~ ^{et} ~~imperfectam~~;
perfecta distinguitur per varios intensitatis
gradus, quod suscipere potest. unde v. g. in
perfecta charitas erit a primo gradu
intensitatis usque ad 100 intensitatis gra-
dum, sive potius usque ad numerum in-
intensitatis graduum quem assignare a potest
et in quo sita est charitatis perfectio.
Ida eorum est qui eadem speciem caritatis
perfecta constituunt in ipsius extensitate
objectiva, ita ut charitas sit perfecta quando
deus propter se ita diligitur, ut omnibus
extensis obus objectis et super omnia; charitas
autem imperfecta sit idem amor initialis tantum
et qui non extendatur ad omnia objecta quae deo
proponi debent. unde perfecta charitas ab
imperfecta in eo distinguitur, quod perfecta
fiat ex motivo dilectionis dei super omnia;
imperfecta vero ex motivo quidem dilectionis

dei, in br super sa.
3° hic eorumq^{ue} ad eam specificam charitatis
perfectio desumuntur ex motivo q^o deum sive
objectum suum considerat: scilicet deus
considerari q^o si prout in se absolute bonus
est, si galenus bonus est relative ad nos. si
primus deus perfecte amatur: si adu^m im-
perfecte: primus amor vocatur perfecte
charitatis, et purus amicitia; 2° deus amor con-
cupiscentia et sui: unde in theoloz. cariss.
manet charitatem, perfectionem suam habere
ex motivo q^o deum ut in se absolute bonum
considerat, nulla habita ratione utilitatis,
aut boni creaturae; imperfectum vero
suam seu potius minus perfectionem
habere ex aliis motivis q^o deus amari q^o
q^o bis positus duo hic puncta nobis distincta
occurrunt. primum, in q^o manifestata sit
ratio specificae charitatis perfectae: 2° deum
utrum charitas perfecte ante fontem actu
susceptum de se ipsa sufficiat.

Punctum I

planum est rationem specificam charitatis
perfectae desumi debere ex aliqua e his
bus theologorum sententis supra expressis
neque aliam excogitari posse itaque sit.

Conclusio I

Contributio, ut sit perfecta, non habet
Exe intensitate graduum charitatis.

Primo namque si perfecta contributio consistat
ex intensitate graduum charitatis, ubique
est ex intensitate graduum summa: si ex
intensitate graduum aliqua minori: aliter
dicitur pl.

primo perfectio contributio consistat si sit in
intensitate graduum charitatis summa,
quia huiusmodi intensitas impossibilis
est, intensitas est charitatis in creatura sup-
poni si sit infinita. neque est creatura fin-
itoris infiniti capax est. nullum autem est
finitum, cui aliquid ad se sit potest. quod imo
implicat intensitas illa graduum charitatis
summa.

Secundo perfectio contributio consistat si sit in
intensitate graduum charitatis minori. dum
quia si magis in uno gradu concipitur
quam in altero. dum quia nullus charitatis
gradus aspernatur potest, in quo sita sit con-
tributio perfecta. dum denique quia si
si aliquo minori charitatis gradu consistat
in uno charitatis gradu consistat necesse est

ae proinde v' in primo gradu charitatis per-
fecta est contributio. e' vero si perfectio con-
tributio consistat in aliquo minori et
finito charitatis gradu, figuratur ipse
gradus, et v. g. 20 v' centesimus. in ista
hypothesi novendecim aut nonaginta novem
gradus charitatis nihil conferunt ad perfecti-
onem contributiois. q' ex vigesimo v' cen-
tesimo charitatis gradu plurimode per-
ficiuntur. q' tunc contributio haberet,
vel sit perfecta ex unico gradu supradicto
charitatis. q' a' in uno charitatis gradu
concreta perfecta. q' et al.
eodem modo ratiocinandum est de o'
charitatis gradu possibili et in finit.
limites contento. et est
Et certe si in aliquo charitatis gradu
finito et assignabili consistat contri-
butio perfecta, v' in eo q' responderet
actuali grad, v' in eo q' talis solum vehemen-
tia, q' quis peccato ad hoc, v' h'ist'ia
qua de misericordia bonorum temporalium
doleat. ai nihil bonum diei sit
n' primum alioquin peccator. p'p'issimus
pot' justificari cum duob' charitatis gradibus,
q' q' actuali responderent, dum
peccator minus reus n' justificaretur cum 99
charitatis gradibus, quia actu haberet centu grad

gradus. qd absurdum est. qd est est.
Non enim quia sapere sapienter evenit ut peccata
feratur in peccatum furor quodam ac rabie
unde ad justificationem in minor est necessarius
fuit charitatis gradus eo quo in furor ac
rabiam cum agunt. qd est est.

2. 3. tum quia experientia constat bonis etibus
sensibilibus multo magis affici, quam insensibilibus
et oibus ex conditione humana nam in lapsu
protoparentis debilitate. qd est est.
Et vero contritio et fil perfecta habet ex motivo
charitatis et mox patebit. qd in ex graduum
charitatis inferibile.

Solvuntur objectiones

Obiisio ex scriptura. Mal. 22 v: 37 legitur... diliges
domum deum tuam ex toto corde tuo, et ex tota
a'a tua, et ex tota mente tua. plura qm
v: 47... remittuntur in peccata multa, quoniam
dilexit multos. psal. 37 v: 9... afflictus
Cum nimis miserebam in gemitu cordis mei:
ex qbs verbis sic duplex nascitur arguta
primum charitas perfecta debet cum diligere
ex toto corde, ex tota a'a, et ex tota mente:
a'i charitas qd diligit ex toto corde ex tota
a'a et ex tota mente e' intensiva. Summa qd
2da illa contritio debet et fil perfecta ex intensiva.

quarum qd peccata dimittit. of multum
charitatis. ai sic se habet contritus peccatis,
de qua Luca 7. qd est.

Aliter David sane perfecte contritus erat dum
dicebat... afflitus sum nimis et rugiebam
& gemebat cor meum. ai hoc contritus erat
valde intensa. qd

R. imo scriptura ibi loquitur de vero dei amore qui
semper necessarius fit ad justificationem sive
intra, sive extra fontem. prout talis amor
n' e' semper contritus charitable perfecta, et
a fortiori charitable intensiva summa, alioquin
ad justificationem etiam intra fontem necessaria
sunt contritus charitable perfecta, qd falsum
propterea patet. qd

1. 2do ad imum et. m. n' requiritur e' ut charitas qua
deum diligit ex toto corde et. est. sit intensiva
summa per se sufficit ut sit appropriativa summa
id est deum diligit super oia, qd e' creatura
dicatur deum diligere ex toto corde ex tota aia
ex tota mente sufficit ut sit parata bonorum
oium ino et quia vita iacturam pat. potius
quam deum offendere, in hoc dispositione erat
Sanctus paulus procul dubio perfecta charitable
instruendus cum dicebat ad Romanos cap. 8. ....
quis nos separabit a charitable etc? an tribulatio

an angustia? an fames? an nuditas? an periculus?
 an persecutio? certus sum i quia neque mors,
 neque vita, neque angeli, neque inferna...
 neque creatura alia poterit nos separare a cha-
 ritate dei qd e in xpo jesu dco nostro.
 Hae nosha responsio e d. august., qd C. i. de
 doctrina ariana cap. 22 sic etiam cum gregoli.
 sexten explicat... cum ait scriptura, inquit
 Diliges deum tuum ex tota ca ex tota mente,
 nullam fid. vita nosha partem relinquit, qd
 vacare deat, et qd locum dicit ad alia re-
 uti velit. qd est.

Præcordia D. M. illa continentia habet et est ob
 multum charitatis, qd optimam elagat:
 abiectionem et M. qd gradus intensitatem.
 M. solutio patet, id e multum cetera hoc
 charitatis, qd diligit deum super ea qd novum
 bonorum omnium, et sed vita jacturam facere
 potius, qm deum offendere. Hae tñ charitas
 n e intensive summa, sed tñ appetitiva.
 R. ad 3. tum ino M. conf. eunde e si sequitur
 qd charitatis ut sit perfecta, sive qd idem
 est, qd ad specificam charitatis perfectam
 demonstranda sit ex intensitate graduum, sed
 tñ sequitur qd charitatis pot e simul
 perfecta et valde intensa. qd est.
 R. o. M. m. potuit e David sic dicere cum charitate

perfecta ex charitatis motivo sumi oia,
quin idcirco necessarium fuerit aliam
charitatis intensivalem habere, postquam
quod requiritur, ut sit sumi oia. qd dicit.
Potest enim hic et ejusmodi textus probant
hanc charitatem summam intensivam ferre
obtinendam esse, nisi absolute necessarium
qd dicit: ex hoc solutionis principio
solum ponit oia arguta qd ex illis pp. de
sumi solent. hoc est solum volunt illi
pp., qd equum sit, qd obtinendum est
qd eo utendum est, et contributio peccatorum
tanto sit intensiva, quanto gravius peccavit.
ob id itaque idcirco ex ratione contributio dicit esse summam
apprehensivam. qd est intensiva.

R. P. Conf. hoc est duo nimirum contributio apprehensiva
et contributio intensiva summa
ex duobus oriuntur diversis. contributio apprehensiva
summa oritur ex prestantia et
dignitate objecti; qd ceteris rebus ob-
anteponit, contributio vero intensiva summa
oritur ex vehementi applicatione mentis ad
objectum, hoc est summo conatu facultatis
creatae ad objectum ad quod tendit. qd ex
eo quod contributio dicit esse apprehensivam
summam, si sequitur qd dicit esse intensivam
summam.

Just. imo contitio n̄ p̄t ē appretiative summa
 et intensiva remissa. q̄o d̄c̄t ē intensiva
 summa.

R. imo et A. quia mens per unicum actum
 singularem et remissum p̄t deum ceteris ob
 objectis antepone.

Perdo R. conf. quia etiam contitio, et p̄t appre
 hensive summa, d̄c̄t habere aliquam
 intensivalem, n̄ sequitur q̄o d̄c̄t esse
 intensiva summa. q̄o d̄c̄t?

Just. r̄do q̄o movet ad apprehensionem objecti
 movet q̄o ad intensivalem actus. q̄o f̄
 contitio d̄c̄t ē summa apprehensiva,
 d̄c̄t q̄o ē summa intensiva.

R. imo D. A. movet q̄o ad intensivalem
 actus aliqualem, id est, ad eam actus in
 intensivalem q̄o necessaria fit ad apprehen
 sionem. et ad intensivalem omnimodam in
 q̄o fita fit facultatis perfectio et A.
 si i duo amores necessarios se invicem
 n̄ concubuntur, et unus sine altero stare
 p̄t. sic mater v. g. intensiva amore pu.
 sequitur filium natu minimu, si d̄t con
 sultata est in necessitate d̄t eligendi
 inter utrumque neque inter filium natu
 minorem et natu majorem tunc vitam
 conservat, filium natu majorem eli
 git, q̄o filium natu majorem majoi

amore appetitive proficitur, et ratio minor
maiori amore intensivo
Primo dicitur Conf. dicitur quod est summa intensivo
id est obtinendam foret quod fit semper intensivo
summa (id est) necesse est requiritur ad per
fectionem continentis, et fit intensivo summa,
et Conf. solutio patet ex istis.

Inf. 3° etiam sequitur ad bonum intensivo dicitur
patet de malo aliquo temporali, quam de offensa
dei, si saltem et inordinatum Conf. quod est tal.
Ratio est in istis falsum si est bonum intensivo dicitur
patet de malo temporali, quam de offensa dei, et
gravius circa culpam: et eadem circa culpam
ita infirmitas est si patet, et fit patet deum
offendit, quod dicitur quam malum temporale patet:
et patet intensivo dicitur de eo malo, quam de offensa
dei. sufficit et iste dolor de offensa dei, quod fit
saper oia id est appetitive summa, et semper
probatur et.

Primo inordinatum si est, et quis intensivo dicitur
de malo temporali, quam de offensa dei, modo
ta appetitive magis dicitur de offensa dei,
quam de malo temporali. quia numerum inten
sitas ita doloris de malo temporali major,
quam de offensa dei, videtur ex conditione
nata nostra infirma et corrupta, quod sensibilibus
magis movetur, quam spiritibus: unde ne
vitiis vultu ita intensitas, nec culpa in ju
latur, modo deus saper oia appetitive
diligatur quod

go posito charitas perfecta ^{ab im} perfecta disti-
ngi: requiritur posito go conturbis sit perfecta
ad charitate deum appetitive, et super o'a
diligente. iam charitas perfecta habet in
perfecta distinguere requirit; res illa est si
o'is charitas, o'is amor dei verus deest et appe-
titive summus et super o'a: si o'is charitas,
o'is verus dei amor deest et deest.

Primo ex probatis supra in prope ima:

2do sic legitur augustinus l. de moribus, cetera
sua catholica cap: 5: ... Deus nobis et sum-
mum bonum: neque infra remanendum nobis
est, neque ultra querendum. aliter enim
periculosum, aliter nullum est. go infra
deum si e remanendum go super o'a que-
rendus est go et deest. et quod: 62 ad Ma-
cedonium cap: 4: ... Deus, inquit, idem verbum
doctor, e go nihil melius invenimus, si cu-
si diligente aliquid v' proponimus, v' equa-
mus, nos ipsos diligere respicimus. go amor
creaturae e go aliquid deo proponimus v'
equamus:

3tio impluit in terminis deum diligere. Non
diligere super o'a, ipsi enim aliquid proferunt,
si e ipsum diligere, sed e ipsum contemnerunt
suum enim bonum, aut super o'a dili-
gitur, aut nullatenus diligitur, go o'is
verus dei amor deest et appetitive summus
et super o'a. go et charitas etiam imperfecta

Sive minus perfecta, cum sit verus dei amor,
 deus est appetitive summa est super ea.
 ergo caritas perfecta ^{ab} habet perfecta distinguitur
 requirit, si perfecta caritas, consistat
 in amore appetitive summo delectationis.
 ergo contentio si habet unde sit perfecta,
 ex caritate deum super ea diligenter ergo
 Præterea quod virtus, ergo versatur circa deum,
 deus est super ea, aliquid quod est virtus
 per se peccatum, si religio deum colit
 super ea adorabile, fides credit super
 ea credibile, spes con-vincit et optat
 super ea verax et obtabile ergo etiam
 et caritas, ergo si virtus prima, sive, ut
 ita dicam virtus virtutum, deum emat
 deus super ea amabile; ergo iterum sicut
 religio in respectu gratia deum colit super
 ea admirabile; sicut fides etiam sic
 etiam et a fortiori caritas ergo etiam.

Conclusio III
 Conspicitur ut sit perfecta, habet Ex
 Solo Motivo caritatis Præter sumpto
 Sive amoris dei propter se dilecti.

Primo quia contentio habet ad sit perfecta
 ex solo motivo sicut caritatis, vel

fit perfecta, qd se postantior evadit,
 et a ceteris virtutibus theologicis distin-
 gitur: ai ex solo suo motivo hoc dicitur
 charitas: primo n' fieri debet, sed oes vir-
 tutes theologicis longe supereminet ab
 clarum est ex apostolo prima ad corinth.
 13.... nunc a manent fides, spes, charitas
 sua hoc, Major a' horum e' charitas: non
 ex solo motivo habet charitas et fit major
 ex Divo Thoma 2da 2da qd 23 ar. 6 in
 se. ubi ait.... inter virtutes theologicas,
 illa e' potior, qd magis deum attingit.
 semper a' id qd e' per se majus e' cogno-
 e' per aliud: fides a' et spes attingunt
 e' idem deum, qd a' qd e' ex ipso provenit nobis
 n' cognitio veri n' adeptio boni; sed chari-
 tas attingit ipsum deum, et in ipso consistit
 n' al' ex eo aliquid nobis provenit, et ideo
 charitas e' excellentior fide et spe. qd
 primo charitas ex motivo suo habet ut
 et ceteris virtutibus theologicis postantior
 2do a' solo motivo habet et distinguitur
 a' ceteris virtutibus theologicis. primo distin-
 gitur et qd e' realiter iuxta istas nunc
 a' manent fides spes et charitas sua haec
 major a' e' charitas. 2do ex solo motivo
 2da distinguitur, quia virtutes theologicae
 n' distinguuntur ne confundantur nisi ex

motivis localibus. virtutes e. illa idem habent
subiectum nempe aam idem obiectum
nempe deum, sola habent diversa motiva,
ac quoniam ex solis distinguuntur et fieri
fiuntur motivis. qd ex solo motivo
habetur charitas et fil major et excellentior
ceteris virtutibus theologis, ex solo
motivo habetur ut distingatur a ceteris
virtutibus theologis. qd a solo motivo
habetur et fil perfecta. qd

St. Thomas ex Sancto Thoma 2da 2da q. 17 art.
3. ubi dicitur... tuum charitas fil prior
spe ab ait in se... amor quidam est
perfectus, quidam imperfectus. perfectus
quidem amor est, qd aliquis secundum
se amatur, ut prole cui aliquis vult bonum,
sicut homo amat amicum. imperfectus
amor est, quo quis amat aliquid a se
ipsum, sed ut idem bonum sibi ipsi
proveniat, sicut homo amat rem quam
concupiscit. primus amor pertinet ad
charitatem qd in heret deo et deum se ipsum,
sed secundus pertinet ad eum amorem, quia
ille qui sperat aliquid sibi obtinere
intendit. unde si, ille amor perfectus est
ex motivo qd obiectum suum secundum se
et propter se amat: si charitas deum amat

ad se et propter se: quod ex motivo suo
perfecta.

R. 4to amor charitatis de se semper justificat,
ut postea palebit. amor sui nunquam
de se justificat: ad hujus differentiam
nulla alia offerri potest ratio, quam quia motum
charitatis longe nobilior est, et longe
excellenterius motus sui: quod ex suo motivo
habet charitas ultimus perfecta. q. d.

Solvuntur objectiones.

Obi primo conturbis perfecta esse non potest ex mo-
tivo charitatis, quod motum charitatis non sit
amor dei propter se dilecti. ad hoc non
eternum amor quod dicitur paulus flagrabat
cum dicebat quia ad philippenses versa
23.... cupio dissolvi et esse cum christo, et
sane perfecta charitatis, et silentium dicit:
ad hoc motum illius charitatis non erat
amor dei propter se dilecti, sed unio
nobis cum deo sive beatitudo eterna
cum in deo consequenda. q. d. et est.

R. 2^a m: ad causas probationem dicitur m: motum
non est amor dei, propter se dilecti, sed unio
nobis cum deo sive beatitudo eterna
objective sumpta et formaliter sumpta dicitur.

Itaque unio cum xho sine beatitudo
aeterna potest dupliciter spectari. scilicet objective
scilicet formaliter; beatitudo aeterna objective
considerata est deus quatenus est in se sum-
mum bonum, et obiectum nostrae beati-
tudinis. beatitudo vero aeterna formaliter
sumpta est ipsa possessio dei, quatenus nos
beatos reddit.

Potius motivum amoris divi pauli dicitur
... cupio dissolvi et esse cum xho erat
ista beatitudo aeterna objective confi-
derata, sive deus ipse quatenus in
se absolute bonus. et vero motivum
illius amoris si erat unio cum xho, quia
est possessio ipsius, quatenus nos mere
beatos reddit. alioquin amor ipsius si esset
sine vere habitus iuxta illud S. Thoma
2da 2ae q. 19. art. 6 in. 2ae ... habitus
ingit, facit hominem inhaerere deo participando
ipsum, mentem hominis uniens per affectum
amoris. fides autem et fides faciunt hominem in-
haerere deo, sicut videtur principio, ex
quo aliqua nobis proveniunt. eadem haec
solutio est cum theologorum. sic cum explicat
Franciscus 2o de necessitate gratiae cap. 13
art. 2o ... duobus quippe modis potest gratiam

sibi beatitudinem; uno modo in suam
commodam, seu ut e' bonum sibi; ita
ut hoc sit proxima ratio amandi. tale
bonum, et hic est pius amor concupiscentis.
Secundum diffinitus ab amore charitatis: alio
modo scilicet quis amare sibi beatitudinem
mediate et proxime propter gloriam
dei, et ut illum tanquam amicum praesentem
habeat, et gaudeat de bonis eius
et hic amor licet materialiter per ista dicam
possit denominari concupiscentia, respectu
boni beatitudinis quod quis sibi amat, formaliter
vero et quoad votivum est amor
amicitiae. Et hoc quoque posteriori amore
amicitiae recte dicitur esse actum chari-
tatis, quia ex finali eius motivo elicitur,
et tale erat desiderium pauli ad philippum:
scilicet prima desiderantis dissolvi et esse
cum alio. qd' dicitur.

Justo primo motivo charitatis si potest esse amor
dei propter se dilecti procipe; quod motivum
charitatis si est beatitudo aeterna obiectiva,
sed formaliter simpliciter.

Re. N. A. charitas si habet motivum aliquod;
motivum, a' illud si est amor dei propter
se dilecti, si amor dei dilecti propter nos.
si hoc posteriori dicitur requiritur amor e' dei

propter nos et relatione ad comedam nostram
est amor sui: spes est in deum tendit gratiam
nobis bonum est. qd. dicit.

Insuper ideo voluntas carum non est amoris dei
propter se dilecti sine aliquo sui amore
ad iuncto. voluntas est non est spoliari in
nato isto desiderio, qd. quilibet hoc malitiam
ventur in bonum suum, et hoc est doctrina
sanctorum pp: ethologorum. et hinc est
qd. s. August. l. 2. de doctrina christiana
sic charitatem designat cap. primo...
charitas est inquit sanctus doctor est motus
animi ad fruendum deo propter se ipsum,
et se, et proximo propter deum. ubi
solum motivum charitatis non est solus
amor dei propter se dilecti, sed et amor
sui et amor proximi. qd. dicit.

R. Diff. A. voluntas carum non est amoris dei
propter se dilecti sine aliquo sui amore
ad iuncto. ut supposito implicite et
virtualiter C. formaliter et explicite semper
N. A. itaque amor ille sui non concupiscentie
in beatitudinis, qui in nobis
est sine nobis, ex natura indibus, potest
in se nobis dupliciter, scilicet implicite et
virtualiter tantum, non explicite et formaliter.

Certum est desiderium illud beatitudinis
 nostrae in existentia semper in voluntate
 explicita et formaliter, et hinc est quod
 voluntas fuerit eligendo est attendat
 ad objecta particularia, quod potest eligere,
 et exoptare variis motivis, ac proinde
 potest versus objectum aliquod fieri, quia
 quicquid bonum est, abstractioe facta
 cujuslibet alterius motivi. hinc etiam
 voluntas potest deum prosequi amore, quia
 quicquid bonum est, ac proinde deum
 diligere quicquid potest se, abstractioe
 facta amoris illius, sive desiderii, quo
 fertur in beatitudinem suam. quod est
 eligere etiam facile potest antecedens, quia
 naturalis ille amor quod quis in bonum factus
 fertur, et ingentibus non est, nisi quatenus
 fertur in bonum commune, quod est a
 illo beatitudinis usque, et boni commune
 non impedit quominus voluntas capax sit
 amoris objecti specialis potest se quicquid
 dilecti, quia nimirum, nec desiderium
 illud generale beatitudinis implet ea
 facultatem voluntatis, nec impedit quod
 minus voluntas prosequatur objectum
 potest quicquam boni absoluti rationem.

quod prebet definitionem Sancti Augustini
de Charitate... sanctus doctor ibi ex-
hibet definitionem Charitatis hanc sumpta:
duplex est Charitas, alia quae deum,
et haec est modus animi ad fruendum
deo propter se ipsum, alia est quae se,
et haec est ordinatus amor sui, alia
quae proximam, et haec est de qua ad
Romanos cap. 17 dicitur... dilectio proxi-
mi melius non operatur. plenitudo gratiae
est dilectio. Sicut ergo Augustinus ad plenitudinem
ordinem dilectionis aut Charitatis duas illas amoris
species annuntiat. qd. dicit.

Post istos amor Charitatis regulam per affectivam
potest fieri ab amore sui, iste est amor qui
ab amore sui fitur, qd. fundatur super co-
municativam beatitudinis aeternae, in cuius
participatio communicat cum angelis sanctis.
si sic se habet amor Charitatis, ad expressis
verbis habet divus Thomas 2da 2ae qd. 23
art. 1 et 2to in se. S. qd. 25 art. 10 in se
... amicitia Charitatis fundatur super commu-
nicativam beatitudinis aeternae, in cuius parti-
cipatio communicat cum angelis sanctis. idem
multis aliis in locis repetit idem Sanctus
Doctor.

P. S. T. ad cuius probationem dicitur. Iste amor qui fit
ab amore sui fitur, qd. fundatur super commu-
nicativam beatitudinis aeternae tangam motum
conduens ad amorem Charitatis. S. Tangam

ipsum motivum charitatis formale N. M.
 et similiter distincta minor et. corp. motum
 suam explicat dicitur Thomas prima 2da q. 63.
 63 art. 5 ubi probare aggreditur, charitatis
 si potest esse sine fide et spe, quod ut evincat
 hoc arguitur, respondendo ad primum, official.
 amor charitatis non est amor gelibet, sed amor
 quo diligitur deus ut beatitudinis objectum,
 ad quod ordinamur per fidem, et spem; ponit
 si potest deus considerari tantum objectum beat.
 Divinis sine fide et spe factum per prophetas,
 2da ad 2da: in quo ad hoc manifestum est
 dicitur Thomam si dicitur amorem spei, est
 formale motivum charitatis, sed tantummodo
 est motivum conduens et ordinans ad amorem
 charitatis; ea ipsius verba. prima 2da q. 63.
 art. 5 ad primum. ... charitas, inquit, non est
 qualiscunque amor dei; sed amor quo diligitur
 ut beatitudinis objectum, ad quod ordinamur
 per fidem et spem.
 Distinctionem hanc inter motivum formale
 charitatis, et motiva aliam virtutum theol.
 quoniam adhuc clarius statuit 2da 2da q. 63.
 23 art. 5 ad 2dam ubi dicit. ... charitate
 diligitur deus propter se ipsum: unde una
 sola ratio diligendi attribuitur principaliter
 à charitate, scilicet divina bonitas quod est
 eius substantia, dicitur illud psalmi 105

Confitemini dōi gloriam bono. alio à
causis ad diligendum deum inducentibus sunt
secundariis et consequentibus ex prima. ex
his clare patet divum Thomam nunquam
confutisse motivum formale charitatis
cum motivo fidei aut spei. optime quidem
aperit. andreas doctus nos ordinari ad amorem
charitatis per fidem et spem, hoc est amorem
fidei et spei id est totidem gratiam, quod ad
amorem charitatis ascendimus, et amorem
charitatis deum diligere, et beatitudinis ob-
jectum. Sed nunquam dicit amorem chari-
tatis deum diligere ex motivo beatitudinis
nostre, unde bene observat filivius in idā
2da q. 23 art. 4. divum Thomam, si dixerit
deum, habens est auctor beatitudinis
nostre, seu in quantum ab eo procedit
nostra beatitudo, est objectum charitatis.
Sed simpliciter dicit deum et objectum
nostre beatitudinis amorem charitatis diligi,
quia, inquit idem filivius, sicut objectum
beatitudinis est deus et deum se, / videbimus
et eum sibi et / ita etiam objectum chari-
tatis est idem deus et deum in se est. q. 2
Infl. q. 2. Divus Thomas ex motivo beatitudinis
nostre existimavit charitatem proficisci,
si a beatitudine nostram est objectum
charitatis. Senon sic cogitur 2da 2da q. 23 art. 6

quam se ipsum diligere; et ideo in ordine
dilectionis operatur, quod post deum hoc maxime
diligat se ipsum. qd est.

Infl. S. Divus Bernardus in quist. 11 ad quinquagesimam
et 8 postquam datur gradus dilectionis
de gaudio sic loquitur.... nescio quid a gaudio
hincartus in hac vita perfecte apprehenditur, ut
se scilicet hoc diligat sicut patet deum,
asserant hoc fieri ex utroque sunt: mirificationem
et impossibile videtur, quod amor ille per quem
deus in se et pro se diligitur sine respectu
ad commodum nostrum est impossibile in hac
vita. qd est amor spiritualis.

R. et. conf. quia ibi loquitur tantummodo deus ber-
nardus de hoc actu charitatis instructo sine
ullo respectu ad se ipsum, quod si se
diliget et in corde suo ab omni
appetitu de beatitudinis desiderio
quod ois impossibile est: impossibile
est et hoc extinguit in corde suo illud
quod ex ipsa habet naturam, desiderium a bea-
titudinis hanc hoc ab ipsa natura. qd est
si a loquitur de actu transitorio charitatis,
quod desiderium illud a extinguit, sed ab eo
solum abstrahit. qd est.

¶
 Secundum II
 Utrum Contributio charitatis Motivo
 Perfecta ante Sacramentum magis
 susceptum de se justificet

Primo Michael Bajus Lovaniensis doctor do-
 cuit charitatem perfectam, quae est ex corde
 puro, et conscientia bona et sine ulla
 in catholico, et penitentibus potest esse
 sine remissione peccatorum. Sed haec sententia
 proscripta fuit a summo pontificibus pio
 gregorio 13 et urbano 8.

Deo ante considerent Cajetanus et Hadrianus ex-
 istimaverunt contributionem non delere peccata,
 contra hanc opinionem canonem paravit
 concilium Tridentinum. namque palavicino c. 12
 diffinitio ejusdem concilii cap. 20. ad monentem
 archiepiscopo Calaritano, eam esse Cajetani
 et Hadriani sententiam a proscriptioe ipsius
 obtinuit sancta Synodus, et canonem illum
 ecclesiae adjunxit.

Ob hoc aliam tenuit sententiam. Efficit nempe
 contributionem perfectam deum quidem deo
 reconciliat, sed tamen in casu necessitatis.
 Solum et quando non est possibilitas recipiendi
 peccata.

4. ~~La~~ alii existimaverunt contritionem perfectam
tam quidem deo reconciliare, sed esse
in dispositionem necessariam ad salutem
perquirendum ita magister Sententiarum
et alii Theologi contra quos ois fit

Conclusio I
Contritio perfecta, ac proinde Sacramenti
votum includens de se semper
justificat ante tantum poenitentiae
actu susceptum.

P. primo ex scriptura prima joannis cap: 4. v: 7
... ois q' diligit ex deo natus est. q'
n' diligit n' novit deum, quoniam deus caritas
est. et v: 16... deus caritas est, et q' manet
in caritate in deo manet, et deus in eo.
et cap: 3 v: 17... q' n' diligit manet in morte.
et prima petri cap: 4 v: 8... caritas operit
multitudinem peccatorum. q' est.

P. 2do ex ps. pp: Absorbens humilia et in idem
ac situm sic habet sicut ignis ubi soloam
occupaverit oia purgare consuevit, ita et
caritatis fervor, quocumque invadit, oia
perimit, atque perumbit... ut caritas e
oia fellata et mala. q' verba clausura
fit. q' est.

S. August. Sermone 38 de moribus cap. ult. ait...
 deum si visis, ama, et habes. quam omnia
 in damnabilibus cupiditatibus amantur et
 si habentur... deus nobis de compendio se
 offert. amate nobis, amate me, et habebitis me;
 quia nec potestis amare me nisi habueritis
 me.

Ex tractatu q. in Joannem ubi de charitate
 ait... quam cum habere ceperit, pro spiritu
 sancto habebit: quam si non habuerit, sine
 spiritu sancto erit. Et quomodo si suum
 suum sine spiritu, id est a sua si fuerit
 mortuum est, si a sua sine spiritu. P.
 id est sine charitate, si fuerit, mortua
 reputabitur. ubi planum est charitatem
 etiam cum ceperit spiritum sanctum sine
 quam sanctificante confere, ac proinde
 operis multitudinem pariter. q. d. et est.
 P. 2. ex conc. Trident. sess. 14. cap. 4. ubi ait...
 est. contributionem hanc obligando charitate per-
 spectam se contingat, hocque deo recon-
 filiare piasque hoc factum actu suscipiatur:
 ipsam nihil eius reconciliationem ipsi contributioni
 sine sub. voto qd in illa includitur non
 se adscribendam. in qd decessisse concilii
 Trident. actus conclusio loca continetur ubi
 insuper docet sancta Synodus, aliquando

contingere contritionem perfectam est caritas.
Le, hoc est ex motivo caritatis. qd

P. 4to ex prescriptione gerendam hujusmodi
in summis pontificibus sic Gregorius 13 et
Urbanus 8 in solemnibus bullis romae inter
Ceteris, solo consentiente sibi Pontifico ab
ecclesia abique auctoritate.

Prima propositio data est inter Bajanos est 31
sic sonat... caritas perfecta et sincera,
qd est ex corde puro, et conscientia bona,
et fide in vita, tam in calumniosis, quam
in poenitentibus potest esse sine remissione peccatorum.

2da propositio data est inter Bajanos 32 et sic sonat
... caritas illa qd est plenitudo legis, non
est semper conjuncta cum remissione peccatorum.
et 33... hoc existens in peccato mortali
potest habere suam caritatem. et 34... per
contritionem suam cum caritate perfecta
et voto suscipiendi sunt conjuncta, non remittitur
solum crimen contra casum necessitatis, aut
martyrii, sine actuali susceptioe voti. ex
his de iure reprobatis et confirmatis, hoc
saltem sequitur propositio illas esse recipiendas, et
quoniam contritionem fideliter tenendas.
qd et cetera.

Sacra facultas parisiensi anno 1560 has duas
proposiciones inter alias sibi a quodam belgicis the-
ologo delatas, et haeticas dicit. prima
sic sonat... hoc existens in peccato mortali
sive ejus reata ad eternam mortem habet
in se, charitatem.... censura dicit... hoc
proo e haetica.

2da sic sonat... per contributionem si adhibito
realiter subto cogitandi aut peccantia, si
dimittitur peccatum extra casum mortis aut
necessitatis..... censura dicit... hoc proo
e haetica e libisomatica. qd iudice sacra
facultate parisiensi, charitas congrua si
pot cum peccato mortali. qd iterum si in
casu saltem necessitatis, et mortis contributio
perfecta remittit peccata, sed de se semper
iustificat.

3to duplex ratio theologica, prima sic est.
iuxta aduocatos contributio perfecta iusti-
ficat in casu necessitatis. qd et casum
necessitatis, quia si casus necessitatis facit
ut contributio iustificet. sed ob interna sua
perfectioe illud habet per modum ultime
dispositionis, ut ait Bellarminus, qd posita
ex natura rei, et infallibiliter sequitur infusio
gratia, et delatio peccati habitualis. qd est
2da sic est. in veteri lege de se iustificabat

contributio perfecta q̄ et in nova lege.
in nova e lege virtus charitatis perfecta
n̄ fuit diminuta sed etus volens infir-
mitati nostra occurrere, subm̄ p̄veni-
entia largam sublembm̄ addidit con-
tribioi perfecta, q̄ difficile oio acqui-
ritur. q̄ et al.

Solvuntur obj:

Obj primo q̄dam scriptura exempla muli-
eris fuerit peccatrix, de q̄ sanctus
Lucas cap: 7 v: 47 ff. pa. sancti pauli et
Corneli de q̄s in actibz apostolorum.
Primo de muliere illa dicit etus, v: 47...
remittantur ei peccata multa quoniam
dilexit multum et hoc sic. si contributio
perfecta q̄m habuit illa mulier de se
iustificavit, n̄ prius dilexisset q̄m
iustificaretur; idem e instans dilectionis
et instans iustificatiois; ai si iusta etm̄
ipsum prius dilexit q̄m fuit iustificata
q̄ et al.

2do de cornelio centurione dicitur actuum
13 v: 2... q̄d... via fuerit religi-
osus, et timens deum. de paulo dicitur
q̄d ab ita parato fuerit, ut dei volun-
tatem se in oibz adimplere velle pro-
fiteretur. ibidem cap: 9 v: 6... dicit q̄d

tenetur gentorius ad Sontm accedere, dum
quia ex quibus i' lex de pueris b. g.
h. p. m. gam. p. v. u. d. i. l. sine p. u. e. a. t. o.
n' l. a. e. t. , d. u. m. e. t. i. a. m. q. u. i. a. S. o. n. t. m. a. u. g. m. e. n. t. a.
g. a. d. p. a. r. i. t. : d. u. m. i. t. e. r. u. m. q. u. i. a. h. o. c. c. o. a. r.
- r. e. a. t. u. r. e. x. t. e. r. i. u. s. f. o. r. i. t. e. t. a. f. i. d. e. l. i. u. m. ,
e. t. f. i. l. m. e. m. b. r. u. m. e. c. c. l. e. s. i. e. p. e. r. v. i. s. i. b. i. l. e.
C. o. g. i. t. u. r. S. o. n. t. m. : d. u. m. d. e. s. i. g. n. e. q. u. i. a. c. o. n.
- c. i. l. i. u. m. f. u. a. c. e. n. t. i. s. e. p. : 13. c. a. p. 7. a. g. e. n. s. d. e.
S. o. n. t. e. e. u. b. a. u. s. t. i. d. m. e. n. t. e. m. f. u. o. r. i. u. m. h. o. i.
p. u. n. t. u. m. e. l. e. r. e. o. p. i. t. , d. e. c. l. a. r. a. n. d. o. n. e. m. i. n. e. m.
g. e. n. t. u. r. i. u. s. f. i. b. i. c. o. n. t. i. t. u. s. v. i. d. e. a. t. u. r. , a. d. e. u. l. t. a.
i. n. i. s. t. i. a. m. f. i. n. e. f. o. r. t. a. l. i. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. a. c. c. e. d. e. r. e.
d. e. b. e. r. e. . g. o. e. t. c. o. l. .

Infl. primo contra primum exemplum. ex sacro
augustino sermone 99 de verbis evangelii
Luce 7 ubi de muliere peccatrice ait.....
accessit ad domum imunda et adiecit munda,
accessit ad domum agna, et adiecit lana
gō ante sententiam ubi p. emittentur
et cōl. n' fuit munda aut lana. gō et cōl.

R. N. conf. ubi i' cogitur august. de proposito
mulieris volentis ad istm accedere, per
propositum a' illud n' dum intelligitur con.
libris chantale perfecta gō

Et certe hoc loquendi formula apud augustinum
nil probat, si ita loqui fas sit, cum
ceteris peccatis judicari proficit ac desit
etiam si interius munda sit a peccatis;
ai us ita se deit, ante sententiam
declaratoriam ubi. qd. et est.

In 2do augustinus tractu 13 in Joannem loquens
de calcamentis ait... quantumque cal-
ceumenus proficiat, ad hoc farina iniqui-
tatis potat: si in dimittitur fungularis
sicon nisi convertat ad baptismum. qd. et est.
Et tractu 4 oia peccata super illum st, et nisi
venit ad salutarem baptismum, ubi
peccata solvantur cum oia sua existeret,
bia si sit intrare in agrum incolorem.
qd. et est.

Et libro de unitate ecclesie cap. 22.....
atque ne parum est ad regnum dei
adipiscendum, et baptismus et justitia
alterum sine altero parum est. qd. et est.

Et hoc augustinus testimonium nihil probare,
quia ibi agit sanctum modo augustinus,
de his calcamentis, qd. se videbant perfecti,
ac iustificatos, sine potius qd. se quosdam fide-
libus sine perfectione judicabant ac punde

Sententia baptismi ob contemptum aut neglectum
non recipiebant. hoc patet in ex ipso teste
Joannis 13 ubi adiungit Augustinus: ... quia
operaretur ut deus baptizaretur? quia multi
contempturi erant baptismum, eo quod iam
maiori gloria quodammodo viderentur quam
viderant alios fideles. v. g. iam conti-
nenter vivens calceumenus, contemneret
conjugatum, dicens se meliorem esse, quam
ille sit fidelis: ille calceumenus non
dicit in corde suo, quid mihi opus est
baptismum accipere, ut hoc habeam quod et
ipse, quod iam melior sum? in hac fugio-
sitate tunc aperit Sanctus doctor Gal-
licanus proutare farina inigitis per
et ego electus.

In 3to idem Sanctus doctor C. 3. confessi-
onum cap. 12 ait: ... quod flevit amarissima
contritione; et C. 9. cap. 2 quod deus cor
suum caritate sagittaverat. et in fine
ejusdem libri dicit, se ante baptismum
veniam peccatorum non obtinuisse.

Respondeo unum velle Augustinum in fine illius
libri scribit se ante baptismum peccatorum
non fuisse remissionis peccatorum suorum,
ut ipse ibidem ait: ... ea fides peccatorum mi-

n' fauebat de peccatis peccatis meis, que
 mihi per baptismum tuum n' cum erant
 remissa. i' mox post baptismum suum
 amicus suo abijt i' e' ibidem... baptizati
 sumus, et fugit a nobis solitudo vite
 peccata

Thom. 4. valentius in epist. ad fruendum. gre.
 gorius et Augustinus oratide 40 ea possessio
 probant contulionem sine actuali. p'nto
 peccata n' amittit

R. nos idcirco utique relinque, et idcirco
 eos deserimus quia xpi. oes alios sanctos
 patres quos deseruere.

Conclusio II
 Contulio charitatis perfecta extra sentm
 De se iustificans non est dispositio
 necessaria ad sacramentum poeni:
 tentie recipiendum.

P. primo conu. Tident. sup. 17. cap. 4 docet
 aligando contingere contulionem esse
 charitatem perfectam et totum des reconciliari
 quousque h'ntm poenitentia o'ba sup. 2
 respicitur. unde duplex efflorescit argumentum
 Primus illud n' e' dispositio necessaria ad

Solum quod jam ante Solum primarium fontem
effectum habet, aī contributio charitatis per-
fecta jam ante ipsum fontem primarium
effectum habet. effectus est Solum
primarius est ipsa justitiam, jam de se
animum habet contributio charitatis perfecta
ex probatis. qđ et est.

Quoniam idem nō est dispositio necessaria ad Solum
penitentiam, quod solus nō est, quibus
Solum penitentiam actus suscipitur. aī
ex conc. tident. contributio perfecta charitatis
solus nō est, solus facta penitentiam
actus suscipitur. siquidem aliquando Solum
contingit contributio est charitatis perfecta
... minusquam Solum penitentiam actus
suscipitur. qđ et est.

Primo auctoritate cleri gallicani anno 1700
in concilio generalibus ubi dicitur... hoc dicitur
ex sacrosancta Synodo tident. monenda et
docenda est et. primum, ut quis velit
in utroque fonte. Baptismo nimirum et
penitentia regni ul. breviam, contributio
illam, quod sit charitatis perfecta, et quod cum
voto Solum anlegam actus suscipitur, hoc
des reconciliat. alterum et est. qđ et est.
Auctoritati cleri gallicani addere auctoritatem
sacra facultatis parisiensis, quod anno 1638

deavit librum de uirginitate auctore Claudio
 sequens oratoriale. in censura legitur
 ... qd tradit auctor de abolitionis fens
 insufficientia, et contitionis ex perfecta
 charitate absoluta necessitate ad uer-
 endam solum poenitentia, et qd addit
 et approbat de absolute, qd nihil aliud
 fit qam declaratio iuristica peccati jam
 remissi, daavit qdque facultas, et censuit
 has proos ee quietis carum perturbativas
 consensu et oio lute maxi ecclesia con-
 -sentes, efficacia sibi poenitentia in-
 -nitivas, et insuper demeritas et erroneas. qd

P. 3. de ex multitudine rae theologiae.

Prima solum poenitentia dicitur noctuorum
 quia primam graem confert: ai primam
 graem n confertur si supponatur peccatu
 iam perfecta charitate dimissum. qd et est.
 Qua conc. Trident. declarat peccatam sibi
 poenitentia vim sitam ee in absolute.
 ai hoc falsum fore si supponatur peccatu
 iam remissum virtute charitatis perfecta
 qu modum dispositionis necessariae. qd
 alia solum poenitentia gemadmodu alia
 legis evangelica sibi peccate remittit ex
 opere operato et virtuale clauium: ai

hoc falsum fuit si supponatur penitentiam
jam remissam ex perfecta contritione per
modum dispositionis necessariae. igitur
glaculum est absolutioem facultatis non est
nisi declaratoria, sed est vere penitentiam
remissivam, ut patet in decursu: si
hoc sit falsum fuit, si supponatur
penitentiam jam remissam ex perfecta peni-
tente per modum dispositionis necessariae
igitur etiam.

Quae officina fuit in eo maxime elucet,
quod hoc quicquid attribuitur duntaxat accipit,
virtute fuit interiori immutetur, et fiat
contributio, ita ut attributio sit dispositio
ad contributionem non ad fontem. igitur contributio
est sola dispositio ad fontem.

R. et A. cum quia, contingit: non dicit
attributioem disponere ad contributionem, sed
ad gratiam in fonte percipiendam. Nam
quia, mutatio illa boni de attributioem con-
tributioem est virtute fuit interiori jam
percepta; si tempore aut non, procedit
actualem fontem percipiendam: si neutrum
dicitur potest, si primum mutatio illa erit
effectus fontem, igitur non erit dispositio ad
fontem, quod tamen est in gestione; si non

redit difficultas, si explicetur quomodo
contributio perfecta jam de se justifi-
cant potest tamen esse dispositio necessaria
ad finem persequendum. qd est.

Numerus II

De Contributione imperfecta seu potius minus perfecta.

Primo contributio imperfecta alio no'e voca-
tur, attributio, qd vox inter theologos
nata est folio 13, nomen attributionis,
aut optius, scriptura et patribus in cog-
nita, a sola doctrinae distinctionis
et doctrinae causa fuit excogitatum,
ad significandum dolorem de peccato
seu poenitentiam quandam imperfectam
sicut enim in talibus attributum dicitur,
qd aliquo modo, nempe foris seu
solum, totum e aut comminatum; con-
tributum vero qd solum intus affectus
fractione in minima resolutum est;
ita in spiritualibus attributio ab illis dicitur

imperfecta quaedam et alijs usque tandem
progressa poenitentia, contritus vero
poenitentia interna et perfecta.
Deo contritus itaque imperfecta, sive ab initio
definitur dolerosa peccati commisi delectatio,
cum proposito non peccandi de cetero alia
ex motivo minus perfecta, suba confi:
deratio benignitatis peccati, non ex metu
pœnæ et poenitentia abest.
De utraque contritione addi conc. Trident. sess. 14,
cap. 2. ubi postquam generatim de contritione
ad poenitentiam factam requisita locutum fuit
sic pergit. .... sicut peccata / sancta Synodus
etiam contritionem habet eligendo charitate per:
fectam et contritionem, hoc inquit deo bene:
filiare poenitentiam hoc factum actu suscipitur
ipsam nihil omnino reconciliatorem ipsi contri:
tioni sine facti voto, quod in illa inclu:
ditur non est adscribendam illam vero con:
tritionem imperfectam, quæ ab initio dicitur
genitum non ex benignitatis peccati confidenc:
tione non ex poenitentia et gehennæ metu
comunita coniungitur, si voluntatem peccan:
di excludat, cum facta venia, delectat, non
solum non facit bonum hypozitum et magis
peccatorem, verum etiam donum dei effugit

Spiritus sancti impulsu, si oculus quidem in
 habitans sed tantum movendis, q^o poenitens
 ad iustus viam sibi ad iustitiam parat, et
 gemitus sine solo poenitentia per se ad iust.
 fidem inducere peccatum nequit. In
 eum ad sui gratiam in solo poenitentia
 imitanda disponit.

3° his sua in illa cogite vocat conc. tudent.
 quoniam de attributio. primo motivum duplex or.
 dinarium attributio assignat, nempe conf.
 derationem, superbia peccati, et gehennae et
 ponant metum. ex q^o communiter concipitur
 attributio 2° conditiones ipsius, scilicet ut
 excludat voluntatem peccandi et conjuncta
 sit cum pietate vera, et ex impulsu spiritus
 sancti. 3° his effectus et utilitatem ipsius.
 scilicet aperit attributio poenitente adjuvat
 ipsi viam ad iustitiam parare, atq^{ue} illum
 disponere ad gratiam in solo poenitentia
 imitanda. 4°

4° per superbia peccati in illa cog. x^o e
 intelligenda ipsius oppositio cum perfectio
 divinis; q^o e ex tali motivo peccatum
 deestola super o^a, divinos perfectioes
 ac poenite deam ipse p^otu divinas ipsius
 perfectioes amat super o^a, q^o e quoniam

Sanctatis perfectae. per similitudinem peccati
in pariter intelligenda est iactura fame, quia
nulla est gravissima peccata in qbus nulla
est timenda iactura fame. per similitudinem
qo peccati, ut qe bene videntur, est opprobria
peccati, cum reba rase, qon deus nobis
indidit.

Et o alterum motivum attritionis qd assignat
cone. videntur. est actus gehennae et poenae,
qatenus ea excludit voluntatem peccandi,
et conjungitur, cum spe veniae, sic itaqe
qatuor investiganda occurrunt, qd quatuor
absolvimus punctis. primum est ubi timor
ille gehennae et poenae sine honesto
bono ac laudabilis, non solum sufficit
ad finem se conjungitur cum spe veniae,
etiam utrum requiratur aliquis amor
a spe veniae distinctus. Huius qatis deest
et ille amor.

¶
Utrum timor gehennae et poenarum
sit bona honestus et laudabilis.

Primo qatuplicem timoris speciem distinguit
dicitur Thomas ad 2° q^o 19 ad 1° in qe

nimium timorem mundanum secularem, filialem,
 et initialem, inter utrumque medium. Timor
 mundanus aut humanus ille est, quo quis magis
 timet malum temporale, aut poenam tempo-
 ralem, quae ab hominibus infligi potest, quam
 poenam aeternam, quae a deo infligitur; hic
 timor malus est, vel est ille de quo Christus,
 quando dixit Matth. 10. .... nolite timere eos
 qui occidunt corpus, animam autem non possunt occidere.
 Timor secularis ille est, quo quis culpam fugit
 propter poenam ipsam aeternam, et duplex
 distinguitur, timor simpliciter secularis, et
 timor seculare secularis, hic in eo fitus est
 ut qui fugit culpam propter poenam, ita
 in affectibus est, ut si nulla sit poena ab
 culpa non fugiet, et peccatum committere
 interius vult, si propter impunitatem, hic item
 malus est. ille autem in eo fitus est, ut qui
 fugit culpam propter poenam affectibus
 ab eo quod facit, si nulla est poena.
 Et hunc dicimus, bonum, honestum, ac laudabi-
 lem. utrumque hunc timorem maligne
 confundere affectant imperitiani, et alii
 novatores. et hoc distinctio sola sufficit
 ad solvenda omnia ipsorum argutiola
 timor filialis est ille, quo quis propter legem
 et respicitur ex caritate, et amore iustitiae

non ex timore peccat, sed ex metu offendendi
deum benignum patrem amantissimum. bonum
amorem bonum est, atque utilem fatentur
des. timor initialis, sive medius ille est, quo
quis peccatum fugit, dum propter culpam
dum propter poenam, et dicitur pro timore mixtus,
quia ex utroque nascitur motivo. Dum ex
timore filiali, dum ex timore servili: hic pro
mixtus timor, manifeste bonus est, atque utilis.
quod igitur est, utrum timor iste simpliciter
servilis, quo dum fugit quis culpam propter
poenam, affertur in alio quod facit, si
nulla est poena, sit bonus, honestus, et utilis.
Vobis Lutherus existimat timorem hunc malum
esse, et cohibitionem inde ortam coitum esse,
et bonum si disponere ac preparare ad poenam
sed eum magis peccatorem et hypochritam esse.
Istis hoc est Cajus, Jansenius, et quosdam primus
et ac palmarum punitionem, scilicet nullum
davi medium in illi laudabilem charitatem ac
virtuosam cohibitionem, unde directe concludunt
nullum esse opus bonum quod profluit ex
charitate et quidem actuali. quod si opus
ortum ex timore, peccatum est. hoc jam
seriffam doctrina clare exantiqua in
centum et una quosdam proobis, infensa

Culla unigenitus dacti, inter illas p[ro]p[ri]as
 quadragesima g[ra]tia aperit.... n[on] e[st] nisi
 deus amor, unde revolutio[n]es et actio[n]es
 o[mn]i[um] nobis nascuntur: amorem dei, qui
 o[mn]i[um] agit propter deum, g[e]n[er]e deo remunerati
 et amorem q[uo] nos ipsos, et mundum dili-
 -gimus, fuit q[ui]s, q[uo]d ad deum referendum
 est, n[on] refert, et propter hoc ipsam fil. malus.
 Ex principio. hinc in propositionibus 45
 46. et 47 dicit.... Obstantia legis profluere
 debet ex fonte, et hic fons e[st] caritas, g[e]n[er]e
 dei amor e[st] illius principium interius, et dei
 gloria ejus finis, tum parum e[st] q[uo]d apparet
 exterior: alioquin n[on] e[st] nisi hypocrisis, aut
 falsa iustitia. et p[ro]p[ri]e 49.... ut nullum e[st]
 peccatum sine amore nostri, ita nullum e[st]
 opus bonum sine amore dei. ex quibus
 sic in 61 proficitur.... timor n[on] nisi malis
 man[us] comitib[us] cor a tandem peccatis occiditur,
 gaudium ab amore iustitiae n[on] occiditur. et 62....
 q[ui] a malo abstinere nisi amore timore p[ro]p[ri]e
 illius comitib[us] in corde suo, et jam esse est
 coram deo. et Novatorum systema medi-
 cinae in luce constitutum. venit e[st] vero
 multo e[st] d[omi]n[us] in inter haec duo scilicet
 inter acta timoris sine caritate, n[on] n[on] p[ro]p[ri]e

ritam oleum, et alium timoris sine caritate
est peccatum saltem omissionis; primum con-
cedunt veteres Theologi. idem in novationibus
reprehendunt.

Quo itaque gressio non est de timore filiali aut
malo, sed de timore proprio utrumque est
bonum et honestum; siquidem procedit a caritate;
in talibus; gressio pariter non est de timore omni-
dano, sed serviliter servili. uterque est malus
est, sedentibus obis; siquidem relictus affectus ad
peccatum. Sed gressio est utrum timor ille finis
plurimum servilis, quo quis peccatum fugit propter
poenam, longam motum et finem poenitentiae
abstinentiae ab eo, quod facit, si nulla est poena,
sit bonus ac honestus.

Conclusio
Timor ille, quo quis peccatum fugit
propter poenam sensu mox exposito
bonus est ac laudabilis ac proinde
nullam sit etiam implicitam peccandi
voluntatem adjunctam.

Primo ex scriptura apud Isaiam cap. 33 v. 14
sic legitur..... quis poterit habitare de caelis
cum illis in igne deservente? quis habitabilis

Ex vobis cum auditis semper dicitur *Matth. 1:18*
 .... confige timore tuo carnes meas, & iudicis
 i tuis timoribus. et *Matth. 1:18* .... nolite timere
 eos qui occidunt corpus, iam autem non possunt occidere. sed
 potius timebe eum qui potest, et iam et
 perdere in gehennam, ex q̄s sic, hic agitur
 de timore iustas notivum i gehenna, et
 poena sempiterna: ai ille timor bonus e ac
 laudabilis; ille e timor bonus e ac laudabilis,
 quem fuerunt ac infiderunt populi, quem
 iugiter ipe dicit. ai talis e ille timor. gōstet.
 P̄do ex s̄: pp. is profertur q̄ cum sancto apostolo
 Rom: 15 ad populum sic habitaverunt .... gehenna
 timor nisi dicitur bonus, i multos intendit dicitur
 sermones, et longos de poenis et supplicis futuris,
 nem exha controversiam ponit d. augustinus sa.
 mone 161 de verbis apostoli ubi q̄t... cum dico
 mibi, gehennam timeo, audeo timeo, iudicium
 puniri timeo, q̄d dicitur sum, mali timeo,
 vane timeo: i audeo... plane timeo, nihil
 malius timeo, nihil e q̄d magis timeo debeas.
 P̄d iudicium te, si nōq̄ te videt deus, q̄da
 facis, ne quisquam d te confineat in iudicis
 illius, facies... si facies q̄ poenam timeo,
 castitatem i dā amas, castitatem i dā habes.
 si vilitate timeo; formido e mali, i dilectio
 boni. P̄d timeo timor, et ipse formido est formidat

se, ut perveniat ad dilectionem: timor est ipse quod
gubernam times, Nides mala non facis, conturbat
te; et sic volentem peccare cum interiori non finit.
Est et quidem custos timor quod peragogus
legis; libera est minans, non dicit quod jurans.
custodias tamen de timor ipse, cum non facis
timendo, et veniet charitas, inhiat in corbum,
et quantum illa inhiat, timor tamen exit timor
et adagabat ne faceres, charitas id agit, ut
nolis facere, etiam si impune peccatis admittas
ex quo fit ... primo timor de quo ibi Augustinus
est timor saltem ferviliter fervilis: si ipsum
vituperare non audeat, imo laudet: laudat per quod
a ferviori timorem simpliciter ferviliter quod
Deo illo timor bonus est et laudabilis quod volens
tamen cum peccare non finit, sed ad charitatem
disponit: dicitur talis est ipse timor. quod ibi dicitur.
Sicut Thomas 2da 2da quod 19 art. 2 in de sic
habet ... tandemque non propter mala quod
times, ad eum convertitur, et ei inhiat, quod
quidem malum est duplex, scilicet malum peccati
et malum culpe: si quod aliquis convertitur
ad deum, ut ei inhiat propter timorem peccati,
erit timor fervilis, si a propter timorem culpe
erit timor filialis, si a propter change erit
timor initialis. quod aliquis prodest ad deum
converti, et ei inhiere propter timorem ferviliter.

gō timor servilis bonus ē ac laudabilis. gō dicitur
 P. 2. timor ex confidentiā. sepe. 6 can: 8. ... si quis dicit
 erit gehennā melior, qui gōm ad misericordiam
 dei de peccatis dolendo fugimus, nō a peccando
 abstinemus, peccatum ē, aut peccatores peiores
 facit; anathema sit: gō

P. 4. timor multiplex rāe theologiae
 Prima ille timor bonus ē et honestus qui utitur
 motivo honesto: dicitur timor gehennā et poenā
 utitur motivo honesto: medium ē illud ē delecta-
 tio peccati, emendatio vitā, profectum nō peccati.
 dicitur de celo; qd oī bona sūt ac honesta. gō
 medium gō utitur timor ad finem suum
 profectum, bonum ē. gō dicitur.

2da ille timor bonus ē ac laudabilis, qui
 utitur ex motivo supernali: dicitur timor ge-
 hennā utitur ex motivo supernali: illud dicitur
 supernale, qd nobis per gratiam proponitur
 et in ordine ad vitam supernalem, neque
 ē aliud suspicari licitum ē de timore, quo
 ipsa scriptura, ut dicimus, et ipse xpus peccati:
 locus ā peccando avocet, et fideles contra
 malos hujus seculi levos promittit: postea
 vigilat. hōel: 9 in eph: ad iohannis....
 timor bonum peccati et peccati: timorem pa-
 nitur vocat gregorius M. C. 27 moralium eoz:
 10.... fontem ovis dei de superna irruentem

capitulum: D. Thomas 2da 2da q. 19 art. 9
timor servilis n' e' numerandus inter septem
dona spiritus sancti, licet sit a spiritu s.
q' motivum illius timoris e' supernaturali
q' dicitur.

Etia' ille timor bonus e' et honestus, q' excludit
sem' peccandi voluntatem: ai' gehenna et
pocum timor excludit coim' peccandi voluntate
enim vero us ita e', si is q' gehennam timet
gentem se ipsa timendam est, nec esturum
nec inferni vellet peccatum committere; ai' gehenna
timet gentem se ipsa timenda est, nec esturum
nec inferni vellet peccatum committere, sem
sicut n' esturum dicitur, sed etiam inferni
peccatis gehennam mereri. q'.

Solventur q'.

Obj' ex scriptura Joannis 1ma cap: q' perfecta
charitas foras nullum timorem. Unde sic ipse
timor malus e' q' charitati opponitur: ai'
ex parte obato timor charitati opponitur q'
R. D. et: ipse timor malus e', q' charitati op'
ponitur tanquam inordinatum ordinato. Et et:
tanquam minus perfectum perfectioni s.
et: et similitur. D. Th. 2a: ad 1a. q. 19. art. 9.
In honestum apud timor servilis e' malus, si
charitati q' e' aliq' ordinatum, opponitur
ut inordinatum, sed n' idcirco malus est, quia

opponitur et avertit, ut aliquid minus perfectum, alioquin et fides et spes dicende forent malis, quia opponuntur visioni intuitiva ut valent perfectioni. qd. lect.

Sp. jna ad romanos 4... in auctoritate spiritus servitibus item in timore: et rda ad timorib.

1... in i. Sed il. actus rous spiritus timoris qd. timor servilis in se malus est.

R. S. Conf. sensus primi datus est timorem servilem in eis proprium caracterem legis nova, sicut fuit veteris. ibi e. qd. dicitur extollit legem novam super veterem ex ea qd. in sim. minus n. terreat, qm. promissa punitur inale. sensus rdi datus e. in auctoritate spiritus punitur inale. servitibus. habitus e. ibi qd. dicitur timorib., ut fortiter se gerat in exhortando pro alio laborib., ex qd. et planu e., in sequitur timorem servilem in se malum e. qd.

Ly. rda ex ff. pp. S. Bonas rda rda qd. 19 ab. 4. sic habet.... timor servilis roun substantiam suam bonus e., sed servilitas ejus mala est... unde sic... servilitas timori servili essentialis e. qd. ai ex S. Thoma servilitas e. essentialiter mala qd.

A timor
R. S. S. in mente S. Thoma; sic e. servilitas, qm. ibi malum vocat S. Doctor.... si qd.

Sevilitas est de ratione timoris servilis,
opulenti, quod timor servilis simpliciter est
malus... Sed pudenda sevilitas si per-
tinet ad speciem timoris servilis. quod in
mente. Probans sevilitas illa non est timori
essentialis. itaque sevilitas timoris servilis
quam malam vocat, est exclusio omnis boni
affectus in deum, sed sevilitas, de qua sic
hic agimus, est malum affectum ear-
dudum. quod est.

Interdum Augustinus exponens haec verba psalmi 127...
beati omnes qui timeant deum dicit... timor non est
causus obedientiam dei, et poenas timeat. timor
facit sed quod facit, non timor amittere quod bonum
illud, sed timor faciendi illud malum unde
sic ille timor malus est, et inhonestus, qui
quoniam non est castus, quod ratio est sine ullo labore
amore iustitiae, quod debet non timere amittere
suum bonum. de solo est timor servilis
ex Augustino. quod est.

Respondeo: triplex illud est: scilicet ille timor malus est et
inhonestus quod quoniam non est in se et absolute
castus. quod ratio est sine omni amore iustitiae
quod debet nulli timore timere amittere suum
bonum. Respondeo: quod quoniam castus non est et relativius
ad timorem filialem tantum. quod ratio est sine

ullo timore iustificata absolute et p[ro]p[ter] se
 dilecta. q[ui]s scio n[on] timet ad e[um] excludit
 o[mn]em timorem amittendi summum bonum
 p[ro]p[ter] se dilectum S. M. et est, alioquin
 S. august. ibi et eor[um] fidei et S. fidei con-
 tradixisset. vide q[uo]d resumimus ex
 S. Augustini in probat[ur].

Infl. 3bis idem august. cap. 117 inu. Enchiridi:
 .... agnat carnalis cupiditas, ubi n[on] e[st] dei
 caritas. et ibidem cap. 121 .... q[ui] timore
 aliquid facit, illi bonu[m] fit q[uo]d facit, n[on]
 t[ame]n bene facit et rapim[us] pluribus in locis
 .... q[uo]d fit sine caritate n[on] beneficit, ex
 primo beati sic fit argum[en]tu[m]. ex august.
 duo t[ame]n s[un]t p[ri]ncipia actionu[m] nostraru[m]
 carnalis cupiditas et dei caritas. primum
 vitiosum. id[em] honestum: e[st] timor servilis
 n[on] e[st] ex caritate. q[uo]d e[st] ex et carnali cu-
 piditate, ac p[ro]inde ex p[ri]ncipio vitioso
 et consequenter ipse vitiosus ex 2o beati sic
 illud motiu[m] inhonestu[m] e[st], q[uo]d actionem
 etiam in se bonam corrumpit, ac vitiosu[m].
 e[st] iuxta augustinu[m] timor servilis actio[n]em
 etiam in se bonam corrumpit ac vitiosu[m] q[uo]d
 Ex 2o sic. iuxta august. q[uo]d fit sine
 caritate peccatu[m] e[st]; p[ro]inde q[uo]d fit ea

ex timore fervili, fit sine charitate q̄
peccati ē

R. ad quoniam et. et. quia sensus primi sexti
textus ē, q̄d eum ē in statu peccati
mortalis, q̄d n̄ ē in statu gr̄e sancti-
ficantis, n̄ vero sensus ē s̄m eadem
q̄d n̄ procedit ex motivo charitatis s̄m
sumpta ē ex motivo peccati cupiditatis,
hic sensus datus fuit in beato et quodammodo
q̄d dicit.

R. ad idē dicit. m. iusta augustini timor
fervilius fervilis, videtur in se bonam
convenit ac videtur C. m. timor sim-
pliciter fervilis n̄. m. et conf. hanc se-
lectioem offert Sicut Thomas de 2da 2da
q̄st. 19 art. 4. ubi abatu sancti augustini
Cōm interpretatur.

R. ad 3dum q̄d fit sine charitate tale sumpta
peccatum ē C. sine charitate s̄m sumpta
n̄. et dicit. m. n̄. conf. vob̄ charitatis ibi intelligit
sanctus augustinus s̄m bonam voluntate recti
et honesti, ut habet C. etiam de gr̄a xbi cap. 21
..... q̄si vero aliud sit bona voluntas q̄d charitas.

obj. 3tio ex r̄one timor gehens etiam simpliciter
fervilis, videtur ex amore proprio, q̄ in se gualare
R. dicit. n̄. ex amore proprio licet o, p̄nesso, et ordinato
C. n̄. ex amore proprio, inordinato n̄. n̄. et conf.

insensibilia ad insensibilia nos elevari. qd
Infl. 3to inordinata e majus bonu ad minus
bonum ordinari, ai qd peccatum fugit ppter
gehennam, majus bonum scilicet fugam
peccati ad minus, scilicet ad fugam gehennae,
ordinat. qd est. ^{et. 1.}
R. Infl. 4to inordinata e majus bonum ad minus
bonum ordinari, tangam ad finem ultimo.
D. est. tangam ad finem proximam, qd
ultimo fini n opponitur. Et. 1. Infl. 5to
Et. 1. infl. inordinatum n e ordinari majus
bonum, ad minus bonum, quando minus illud
bonum n habetur pro fine ultimo, sed
pro fine proximo, qd n opponitur fini
ultimo. Ita incarnatio scilicet, qd bonu majus
e, ordinata fuit ad redemptionem generis
humani proxime, n autem ultimate; quia
redemptio illa ulterius referebatur ad gloriam
dei, ab eo specialiter intenta: pous qui
fugit peccatu ppter gehennam, gehennam
n habet pro fine ultimo sed tantu pro fine
proximo, qd nullatenus opponitur fini
ultimo. nam ipsa fuga gehennae ad di-
visionem intuitivam refertur, ad quam deus
specialiter et primario nos destinavit. qd est. ^{et. 1.}
Infl. 4to inordinata e minus malum plus bonum,
qam majus malum: ai qd fugit peccatu ppter

gehennam plus minus metu timet quam magis
malum. qd

R. primo theor. est. qd si videtur falsa, quia pro:
modo inordinata si e minus bonum plus
amare quam magis bonum, ita ne inordinata
e plus timere minus malum quam magis metu.

R. 2do est. m. quia si plus timet gehennam quam
peccatum; quia ea tunc proportione peccatum
fugit, qd gehennam timet. qd est.

Ita si verus effectum e; propter unum quodque
sede et aliud magis. qd qd peccatum timet,
et odit propter gehennam, magis timet gehennam
quam peccata.

R. 3o conf. offendi illius adagii sensus si e, nos
semper ad magis amare, aut magis timere illud
propter god, aliqis aliud, aut amamus aut timemus,
alioquin dicendum foret, nos debere magis amare
bonitatem dei, aut timere ejus justitiam, quam
ipsam deum, quia deum debemus amare propter
ipsius bonitatem, et timere propter ipsius
justitiam. verus qd sensus altius axiomatis
e, nos a fortiori amare aut timere illud,
propter god aliud amamus, si timemus. hinc in
presentiarum ex illo axioma se ratiocinanda
e.... si peccata timet peccatum propter gehennam,
nam, qd a fortiori timet gehennam.

Ad h. sic rationandum e' ex illo axioma...
si per totum finem per totum p'p'riam gubernam, q'z
magis finem gubernam q'z per totum p'p'riam
rationum nascitur ex illo axioma, n'
2da. q'z elicit.

Inft. 6to q'z utitur in aliqua, tamen medio ad
aliam asperendam, ite principalis vult,
rem asperendam, q'z media q'z utitur: ai
q'z per totum finem per totum p'p'riam gubernam, fuga per totum
utitur, tamen medio ad gubernam fugiendam.
q'z q'z per totum finem per totum p'p'riam gubernam principalis
vult fuga gubernam q'z per totum p'p'riam q'z magis
finem gubernam, q'z per totum p'p'riam.

R. Diff. 11. q'z... ille principalis, id e', p'p'riam vult
rem asperendam, q'z media q'z utitur. P. M.
principalis, id e', inter finem, p'p'riam, et
aut magis vult rem asperendam, q'z media
P. M. et diff. m. et. conf. q'z e' vult finem
eodem modo vult media. unde q'z inter finem vult
finem, et eadem inter finem vult media: q'z
e' proportio amata, aut similitudo finis,
eadem quatuor media ad finem fugiendam,
aut asperendam, q'z magis p'p'riam amata, aut simi-
-tudo finis. q'z

Inft. 7mo res dicitur nos dicitur deum finem p'p'riam,
sicut filii patrem, q'z sicut servi d'om. q'z
inordinatus e' ois finis p'p'riam

seu libere feruili timet, ita dispositus est, ut
abineat affectum ad peccatum; contra vero
q' timore simpliciter feruili timet, oem exiit
peccandi affectum. Eade motioun timoris fer-
uibile feruili moraliter malum e', motioun
vero timoris simpliciter feruili moraliter bonu
e'. q' specie moralit differunt q' dicit.

R: id est. conf. quia idem duo illi timores dicuntur
n' differre specie, quia idem habet objectum,
ai hoc n' impedit gominus unus malus n' sit,
ac p'inde inproducibilis a ga'a, alter vero
bonus; ac p'inde a ga'a producibilis. q' dicit
Infl. II. S. augustinus in locis, a jansenio
longo et sine citatis, docet primo timorem
e' effectum legis p'prie, n' ga'a. rdo cum q'
at solo gehenna metu dicitur n' accepisse
ga'am novi testamenti p'prie. 3tio per
timorem ho'em comparat eam iustitiam,
q' legis p'prie e', q' n'p'ria e', n' eam, que
ex deo e' h'bo p' eum timorem mandata dei
obseruari, p'ntu legem feruentem, q' n' aliter
a nobis accipitur, qam graue iugum, q' d' q'
mentis habemus. q' timor gehenna n' p't
dicitur supernaturalis.

R: Diff. conf. timor gehenna simpliciter feruili, aut
etiam simpliciter feruili, n' e' supernaturalis, si
n' oriatur a ga'a. Q' conf. timor simpliciter
feruili q' dicitur vulgo in etianis reperitur, n' dicitur.

D. conf. et conf. D. augustinus timorem gehennae
 non confidit in citatis à jansenio locis ut plerum
 quod est in 1065, ad finem superius citati elevatis, sed
 alii quodammodo ex foliis nudi scribitur: Cogit
 est ibi contra pelagianos, quod nullam aliam agi
 noscentiam gratiam, quam doctrinam, et legem simili
 tatem, quod concluderent hominem ex solo metu,
 et ex sola spe promissionum obsequi, nulla gratia
 interiori, ois potest acquiescere virtutes, quod debent
 et beata vita promereri. de hoc timore quod est
 ex sola lege pendere, et nullatenus à gratia docet
 quod non sit proprius legis gratia, quod non nisi iustitia
 mere naturalem operetur, quod si contra aggraveret, non
 suave reddat. aliquid etiam dicitur augustinus
 de ois poenitentiae genere, docet, quod non sit proprius character
 novi testamenti, quod omnimodum amor non erit proprie
 character veteris testamenti. sed hae assertioni nosstra
 non contradicunt, maxime cum augustinus l. de natura
 et gratia dicat... spiritus timoris de quo abus ruffinus
 dicit, eum timere, quod habet potestatem, et aam
 et quod perdere in gehennam, et sine dubio magnum
 dei donum quod tenet.

Inst. 12 timor gehennae non excludit affecta ois
 ad poenitentiam. quod est malus

R. Dist. ex dictis

Inst. 13 multi etiam gehennam dum timent peccant,

quod timor gehennae non excludit etiam.

R. Dist. conf. quod non ois timor gehennae excludit

affectus ad peccatum & conf. timor gehennae
simpliciter servilis, si fuerit tantus, gentus
et deest. et conf. et conf. qd' e' timor timore
simpliciter servili, gentum timere deis, gehennam
super oia' timet, qd' n' gehennam super haec timet
is n' modo n' peccat, sed oem' exiit affectum ad
peccatum, cum fiat se n' alias gehennam vi:
sive cog.

Infl. 14. metus arioma e' ab obs acceptum..... metus
causat involuntarium idem qd. qd' in eo qui
peccatum fugit qd' gehennae metum n' ex:
auditur ois affectus ad peccandum.

Re. Infl. 14. metus causat involuntarium idem qd.
in is in qd' involuntarium idem qd' n' tam
nocet ac ipsum, malum qd' vitatur &:
A. sicut et: A. et conf. e' idem, ut res applicat
clara fiat, metus gehennae causat involon:
tarium idem qd' sibi affectus ad peccatum
etiam dum vitatur, s. affectus iste ad peccata
n' tam nocet ac ipsum peccatum, ab certum
affectum ipsum ad peccatum tam nocet ac
ipsum peccatum qd' vitatur, unde necessitas
n' solum vitandum peccatum sed et affectu
deponendum. metator v. g. tempestatis metus,
tum metus in mare prociat utrius voluntarium
idem qd' sive affectus ad metus, quia in:
voluntarium illud n' nocet, et sicut involon:
tarium idem qd', sive affectus ad peccatum

nocet in hoc peccatum faciente propter ge-
 hennam, quia ibi affertur tam merita ge-
 hennam quam peccatum, unde non peccatum qd
 Inft. 15 qd i. cibis abstinet, et deinde magis delectaretur
 epulis, nequarius adhuc epulas amat. qd a
 panis qd a peccato abstinet qd mltu gehennae,
 nequarius adhuc peccatum amat.

R. et. conf. et peccatum qd ibi nulla e, ubi sit
 ibi aliqua poenitentia, sic concludendum foret,
 qd a panis quis a peccato abstinet ut deinde
 magis delectetur peccato nequarius peccatum
 amat. qd qd idem regu e, sed n inde sequitur,
 qd qd fugit peccatum propter gehennam metu,
 nequarius amat peccatum qd abstin.

Inft. 16 qd i. peccatum fugit propter gehennam vellet
 peccare, si n eil gehenna. qd adhuc amat
 peccatum.

R. et. qd i. gehennam simul gentem timenda
 e, et cognoscit oem affectum ad peccatum
 ee inchoationem gehennae, tam sine deponit
 oem affectum ad peccatum, quam censeat vult
 gehennam fugere qd et. et.

Inft. 17 illud hoc si n eil gehenna peccat qd f.
 n eil gehenna vellet peccare

R. diff. d. ille hoc, si n eil gehenna, et sciret a
 ee, peccat; transect. h. si n eil gehenna, et
 eudert tñ ee, peccat neqz h. ejdem f. hoc

ille q̄i fugit peccatum p̄pter gehennam, ex
tempore dicitur n̄ ee gehennam, p̄uul forsan,
at n̄ p̄uaret si n̄ ee iſſa n̄ ee gehenna, modo
crescet ee gehennam. quia tunc leuia eodem
modo affectetur, ac si ee gehenna, ac p̄uide
cum supponitur peccatum fugere p̄pter gehennam
q̄ n̄ iſſa exiſtent, eodem modo fugit iſſum
p̄pter gehennam q̄ uera n̄ exiſtent, ſed q̄m
ſi exiſtente. uno uerbo h̄o de quo hic
gottio e, talis e dicit, ut hic et nunc gehennam
timeat, q̄ntum timeat e, q̄ntum h̄o h̄o
facta, ac p̄uide q̄ h̄o et nunc est de causa
peccatum fugit: at in tali h̄o nullus ſupponit
affectus ad peccatum, ne minima q̄ntum uellet.
quia h̄o ille ſupponitur fugere ee peccatum, ſed
affectus ille ad peccatum e iſſe peccatum q̄ h̄o
ille ſupponit dicit fugere illum affectum ee coſe
q̄ntum deponere alioquin n̄ fugeret ee peccatum.
Sic tranſlat ad primum membrum, quia h̄o ille for
ſan fugeret peccatum p̄pter aliud indiduum. ſic
h̄o, q̄i tentatus ad peccatum, tentationem uermit
timore ſua n̄ habet dicens e dicitur, ſi
nulla ee ſua.
Inſt: 18 actualis metus gehennae n̄ inquit h̄o politica
uoluntatem uerandi, ſi n̄ ee gehenna. ſic v: q̄
actualis metus tempeſtatis, ac naufragii, n̄ ex
cludit in meratore h̄o politica uoluntatem con:

confiderari, si gatenus e' poena sensus, ut aiunt,
 si gatenus e' poena damni. Attribis orta ex
 metu gehennae, gatenus e' poena sensus nullum
 ois amorem seculum importat, et coniugitur sine
 ulla ulsione ad deum in solo bene et bonis:
 attribis vero orta ex metu gehennae, gatenus
 e' poena damni, si coniugitur sine aliquo dei
 amore. timor e' poena damni e' timor per-
 dendi beatitudinem eternam, et possessionem ipsa
 dei, sed si timemus perdere, nisi god amemus.
 go timor gehennae gatenus e' poena damni
 si coniugitur sine aliquo amore.
 Sed gatenus itaque e' ubum attribis orta ex solo
 gehennae metu sufficit ad fontem poenitentiae
 recipiendam, gatenus e' poena sensus per se
 sine ulla adjuncto amore.

Conclusio

Ad iustificacionem in subto poenitentiae
 Recipiendam si sufficit attribis
 Orta ex solo gehennae metu
 sine ulla adjuncto amore

P. primo ex scriptura prima iohannis 3. v. 15. legitur
 h... qui si diligis manet in male. et prima
 ad thomaeos ultimo v. 22. ... si quis non amat
 deum nostrum ipsum, et non, anathema sit
 go attribis ex solo gehennae metu orta si sufficit

etiam inter locum, sine alijs adjunctis dei amore.

P. 2do ex B. pp: S. affertur somilia tpa in adam ad etonathos ait... cum peccaveris, inquit, unge: misere: si god poenas daturus sis, nihil e hoc e. Sed god d'um tuum offenderis tam be: nignam, tam de amantem, tam denique saluti tue appetsum, ut filium gogue sui sua causa tradiderit: jam vero si sanctus doctor judicabit timorem gehennae solum suff: efiere ad glam in bnto recipiendam sine ullo amore n' dicitur: si god poenas daturus sis; hoc e nihil e. go etiam:

S. august: Ser: 7 de Tempore, q' in postrema editione rejerbus e ad appendixem, et e numero 117, ait... poenitentia certa facit nisi odiam peccati et amor dei. go ut certa sit poenitentia n' sufficit solus gehennae timor sine ullo amore dei.

P. 3tio ex conc: Trident: sess: 14 cap: 1... fuit quidem poenitentia univeis hoib, q' se mortali alijs peccato indignarent, q'vis tempore ad glam et justitiam asperendam necessaria... et perve: nitale abiectione et emendata, tantam dei offen: sionem cum peccati odio et pio animi dolore debessentur. go docente conc: Trident: n' sufficit ad justitiam asperendam, et obicitur serventibus, nisi etiam ut odio sit peccati, et tuncam

dei offensa, et est p[ro]p[ri]us animi dolor; unde
ait S. Bonas 3° par. q[uesti]o[n]i 85 art. 3. .... p[ro]p[ri]us
nihil dicit dolere de peccato commisso, in quo
est offensa dei, p[ro]p[ri]us n[on] dicit se delectatur
peccatum in quantum est offensa dei, q[ui] fugit
habere peccatum ex metu gehennae sine ullo amore
adju[n]cto. q[ui] dicit:

Punctum III
Primo ex dictis planū est, n[on] sufficere ad just[iti]am
fuisse in solo poenitentia recipiendam
est allitio[n]em, q[ui]a dicitur ex solo metu gehennae,
gehennae est poena sensus.
Eo q[ui]a jam est alium ad gratiam recipiendam
sufficiens allitio[n]em orta ex metu gehennae, ge-
hennae est poena damni, q[ui]a facit sine aliq[ui]o amore
dei, corrigi vix potest.
3° p[ro]p[ri]us presumendum est, con[tra] fident[er] de hac allitio[n]e
colubum fuisse, cum decretum vel legitur, prius
a theologis conditum fuit q[ui]am imperfectior app[ar]et.
Colubum, referente Galliano c. 12 h[isto]riae con-
fident[er] cap. 10. .... qualiter inquit, oportet sine
postea decretis doctrinam complecti, sub hac
fuisse adjecta; illam conditio[n]em q[ui]am theologi
allitio[n]em vocant, aut imperfecta s[ed] et sola
est ex turpitudinis peccati confusione, n[on] ex
gehennae et poenae metu, q[ui] juvenis timor
dicitur, corrigatur, si voluntatem peccandi
excludat, et dolorem q[ui]alem unguis de delitio

comitis exquirat, habuit Synodus et auctorat.
 n' solum facere boen hyroguta, et magis
 puentorem, / ut quidem in Ploppomare n' seuntur /
 verum etiam etiam suffere ad sub. hujus
 constitutionem, ac donum dei de, ac spiritus s.
 inqulsum, n' adhuc quidem inabstantes, sed totum,
 moventis, qo pueniter ad iustus / cum sine aliquo
 dilectiois in deum motu ee via quest. / vian
 fib. ad iustitiam manit et per eum ad dei gram
 fauitus impetrandam d'ponitur / en delictum
 gale puenit conditum fuit / sed / per quidem idem
 p'p'osius / joannes h' emilianus hispaniensis bula
 canis antistes monuit falso dei hujusmodi
 dolorem sine amor via unquam conuipi. p' de. d' d.
 q' d' h'c altitudo s' h'c est s' h'c constituto, ita
 ut h'c altitudo delictum p' uata oblatiois p' p' u.
 venientis v' / variare autem sententias, de q' d'
 id ee tollendum: q' an ob rem de re etum
 ficut. nunc exstat reformatur est
 reformatis autem in his consistit
 imo obliterata fuit vox solum
 et loco q' fuit falsitudo vox conu.
 inter in novo de re etum. de loco
 hujusce p' h' asis. .... et dolorem galem
 unquam de comitis delictis exquirat
 substantia est ipse. cum p' p' senid.
 h'c omnino obliterata fuit h'c

phrasibus... sufficientem ad hanc hujus constitutionem
4to omnino praeferenda illa phantasia
1. cum sine aliquo dilectionis in deum motu
esse non queat. Namque haec conclusio sumit
concl. 11. dicitur in novo decreto ubi agit de affectibus
quod ex metu gehennae omnia affectibus in peccata
profus, et in peccata damni et peccata ab eo quod
est capus omni amoris nec ne: manifeste ergo
nihil consilium erigendo voces illas sufficientem ad
hanc hujus constitutionem, noluisse aliquid definire in
haec hujus quod theologos acriter ventilatum
unde Alexander Septimus, bonus pontifex decretum
anno 1667 emisit quod prohibuit... ne quis audeat
aliquis theologice confundere, aliterve inquit, quod
contumeliam nota facere alteram salutem
sive negativam necessitatem aliquam dilectionis
dei in peccata affectibus ex metu gehennae con-
cepta, quod tunc inter theologos communis videtur
sive affirmativam dictam dilectionis necessitatem
donec ab hac sancta sede fuerit aliquid haec in res
definitum

4to quod amoris concl. dicitur nihil definire absolute circa
sufficientiam aut insufficientiam affectibus inveniit
multis in locis necessitatem alijus amoris
Lijj

Conclusio
Ad hanc poenitentiam nihil est cum fuerit
Recipiendum requiritur aliquis dilectionis
in deum motus.

Primo dicitur requiritur talis dilectionis motus ad hanc
poenitentiam dicitur sufficientem affectibus motus ex solo

gehens metu oculus, et proinde sufficienti attributio
 oculo ex solo metu gehens garbam e poena suspens.
 ai ex probatis ^{hinc} p. 11
 Prosuper oia arguta qd probant insufficientiam attri-
 butiois oculo ex metu gehens hinc alijs amore ad
 gaudes probant necessitate alijs amoris lato
 p. 11

Q

1101
 Pro ex con. Tudent. sept. 14 cap. 4. ubi declarat attributioem
 bonam n. ee, nisi sit conjuncta cum spe venie, et
 excludat voluntatem peccandi: porro n. pot. ee spes
 venie sine amore, neque e speratur nisi qd
 amatur. non nec pot. concipi exclusio ois affectus
 ad peccatum sine aliquo adjuncto, ardore, quia qd
 excludit se deponit oim affectum ad peccatum, in
 ea dicit ee animi preparatio, ut cum ois alius
 objectis anteponat; aliter quis cum animo con-
 cipiat aligen in ea ee animi preparatio, ut cum
 alius ois anteponat, sine aliquo de amore. qd ex
 con. Tudent. conturbis ul bona fit, atque ut ois
 ponat ad gaud in parte percipiendam, dicit eligem
 per adjunctum habere amorem.

3. hisautilitate dei gelicari in cogitibus generalibus
 anno 1700 ubi loquens de dispositiois ad bona
 baptismi et penitentia necessariis, ait... neque
 satis, att. adimpleti qd ubiqz bona necessariis
 v. h. nova inchoanda, ac servandi mandata di-
 vina p. 11, s. penitentia p. 11 et maximis
 mandati, qd deus lato corde diligite, nullam

curam quod, nec sit factum eo ita preparato, ut
 aditus exegendum divia oppulente q'o, ffe
 excelsi et provocet. placet etiam cavere à l'nti
 poenitentia admittas, ac in hoc poenitentia
 l'nto aliq' l'ntis confereatis, sequentiu opinionem
 probabilem de valore l'nti relicta l'ntione; ne
 poenitentes ipsorum ^{anxiam}
 suam committentes, ad morem ceperit, ut in poen:
 l'nto inchoate saltem dilectionis rei visum inveni
 viam, q'o sola securus sit, graviter periculi
 in hoc saluti discrimine. q'o et est.

Coluenda objectiones

obj. ex cons: dicitur: f'p. 14 cap. 4. ubi innuit attributio
 ex solo gubernat' metu sufficere ad l'ntem poenitentia
 rite et cum fructu suscipiendum q'o et est.

R: primo N. A. cons: e' dicitur: n' dicit attributio suffi:
 cere, sed l'ntem arguam in l'nto recipiendam inf:
 p'one.

R: 2do cons: n' dicit insuper attributio solam sequente
 cum spe venia, et voluntate n' peccandi, q'o ex
 dictis sine amore et n' p'vant, disponere. q'o et est.

Ins: primo in primo decreto cons: aperit... sufficere
 attributio ad l'nti hujus constitutionem: vocem
 q'dam sufficere exprimit in 2do decreto, q'o nunc
 exstat, ut q'ostioem inter theologos ventilatam
 n' definiret. q'o saltem exstat q'o mens consilia
 fuerit, attributio solam sufficere. q'o et est.

R. D. H. A. in primo decreto asseruit sanctum conc:
 abbatiam sufficere ad constitutionem S. A. quia
 abbatiam via conuerti potest sine amore aut motu
 delectionis ea deum iudicavit. A. abbatiam sola
 sine ullo amoris motu asseruit sufficere ad abbat.
 S. A. et conf. unde ab primum nouit Joannes
 Emilianus falso dicit abbatiam conuerti sine
 via potest sine amore, ex tempore uocis illas sufficere
 ad S. A. hujus constitutionem expungit iussit sancta
 Synodus, cuius sola mens est sententia haereticorum
 dae, n. a catholicorum definire, ut habet palladii
 cinus l. 12 hist. con. cap. 10 ubi ait. .... gaudium
 ex actis conuio, theologorum mens erat, ut error
 haereticorum daretur, sanam in bonum in
 probentium per timorem; n. idem ut ferrent sen-
 tentiam de scolastica gaudere, an huiusmodi
 binor, n. solum absque constitutione animi perfecta
 De q. controversia via fuit, sicut patet. sed
 etiam absque eo qd. ullus excubatur amor
 imperfectus, sufficiat ad penitentiam emissionem
 in partem conuerti id parui abigunt. aliquid dicit.
 sancti vestigium conuerti opinionis negantis necessitatem
 amoris in his qd. generalis disputavit. et uero
 Joannes Emilianus Hispaniensis Sabatanus abbas,
 extremum opposita sententia tenuit; hoc e, opus
 qd. constitutione perfecta. qd. et est.
 Inst. 200 sufficit ad S. A. sola abbatia Lipsuine
 ad qdam in S. A. impetendam disponat; ei ex

conu. tident. alibiis sola penitentiam ad peccatum in
satis impetrantem disponit. qd est.

R. et. m. primo quia ex conu. tident. si sola alibiis,
secum se venia, et exopto si affectu peccato
et seculosa voluntate penandi ita penitentiam
disponit, ac penitiae potest eandem amorem. qd
quia conu. tident. si sicut alibiis idem pro-
ximis disponere, imo ibidem contrarium inuenit,
quia dicitur vocibus id sonantibus utitur, nisi-
rum voce penitentiae ac disponere... et gemitus
sine satis penitentiae per se ad justificationem
penitentiae penitentiam requirit, et cum id verum
in satis impetrantem disponit, qd se per vocem
penitentiae indicat penitentiam ad justificationem
justificationem, per vocem disponit remotam.

Inst. et. his alibiis aliquid plus facit in satis quam
extra satis: ac extra satis remote saltem
disponit. qd in satis proximis disponit. qd

R. primo utique contra. fides plus facit in satis
quam extra satis, ad extra satis remote saltem
disponit qd in satis proximis disponit. qd
sola fides sufficit ad satis penitentiam.

R. ad. et. et. tunc de falso supponente. scilicet
qd hoc alibiis sit in satis, qd falsum est,
siquidem si est nisi. dispositio, ac penitiae satis
inducit. qd est.

R. et. et. et. si plus facit in satis quam extra, si-
quidem nihil aliud facit in satis, quam penitentiam

disponere, siquid aliud e foraul procedit a solo, n ab
albitioe; ai extra solm pariter disponit. qd non
plus infra qm extra solm disponit.

R. p. 18. conf; quia albitio p. remolte aut remotissime
extra solm disponere, et n. nisi minus reside in
solto disponere, quin proximè disponat. multi
e st gradus in dispositioibz ad solm qd ad per
fectiorem admittunt; alioquin in dispositioibz
n. eant alia alia perfectiores. qd tñ falsum e qd
Pate albitio p. conbitio minus perfecta qua
ouretur ex amore dei super oia esse concupiscentia
perfectior e qm albitio ex solo gehana
timore oia et quida magis et melius pecca:
lorem ad gainm in solto impetrandam disponit.
ai tñ si albitio proximè in solto disponeret
n. magis aut melius peccatorem disponeret. siquid
nisi se justificaret, nihil plus efficiere potit,
qm proximè disponere. qd est.

Sup. 26. albitio includit amorem dei super oia qd
sufficit in solto.

P. 1. conbitio in genere includit amorem dei super
oia qd et albitio; sed qm qd convenit generi
convenit qozz speciei; ai albitio e species con
bitiois, qd includit amorem dei super oia.

R. primo inde sequetur requiri alijem amorem in
solto, qd nostra e conclusio. qd est.

R. 2do et 3. ad cujus prob. sup. axioma qd con
venit generi convenit speciei in iis qd procedunt

à nãa, in contingentibus et advenientibus. Nunc
item aliud axioma à sensu colectivo ad distri-
butionem si valet ad consequens. v. g. quippiam
in genere convenit invaliditates nec idcirco
convenit singulis. ceterum in sequenti puncto
videbimus quomodo amoris species requiratur. qd

Punctum IV

Uenam amoris Dei species requiratur
in Sacramento poenitentiae

Primo duplicem amoris Dei speciem numerari
solent theolog. quod duplici respectu sub quo
Deus considerari potest. Deus est considerari potest, si quod
tenes est ens infinitum, summa iustitia, et
summa in se et absolute bonum, et amor qui
attingit Deum sub hoc respectu vocatur caritas
charitas: si potest considerari quatenus est ens infinitum,
aut beatitudo illa infinita, ad quam à natura
ferimus, aut summa bonum nostrum sive relate
ad nos; et amor, qui ipsum sic attingit vocatur
amor spei; amor esse concupiscentiae.
Deo ex his duabus amoris speciebus nascitur duplex
alia amoris Dei species, scilicet deus potest amari
dupliciter propter bonum nostrum, si propter bona
jam concessa, et accepta, et ille amor vocatur
gratitudinis, si propter bona promissa sed futura;
et ille amor vocatur amor spei simpliciter, atque
ille amor nascitur ex illo respectu sub quo

dem altingimus, gabeus i beatitudo nostra
fide summum nostrum bonu et aberge tangā
rami ex eodem fueno, pullulat ex casta con
cupiscentia.

Hinc generat dero'oe uterque amor vocatur casta
concupiscentia, inde amor ipse gradus inis species
i, amoris casta concupiscentia.

altera i amoris species qd outur n' ex amore
casta concupiscentia n' pariter ex amore chari:
tatis huic sumpta, sed ex utroque, et hic amor
vocatur amor initialis five mixtus; gemad:

modum iusta d' Bonam iustu timorem fervile,
qi ipse in duas species diffiditur, sicut amor
concupiscentia, et timorem filialem, aliud
datur timor gem initialem vocat, ex eo qd

ex utroque nascetur, aut de utroque nempe
de timore fervile et de timore filiali participat:
sic pariter et datur amor initialis five mixtus

qi outur ex amore casta concupiscentia, et ex
amore charitatis huic sumpta, et de utroque
participat; et sic p' abina dispositio hois
ad charitatem perfectam: quia ho' ita bene

dispositus e, ut si a' iustus, ab ita dicitur,
siqua se ipsam transcendat, et affluat ab
amore casta concupiscentia, solum regnat cho:

ritatis huic motivum. ac quare solus
charitatis amor.

Hic his postea aliqua de duplici amoris specie
eligatur necesse est; jam ostendimus chari-
tatis esse amorem; qui actu ante susceptum
solum de se justificat, in requiri; aliquid non
est, inter amorem casti concupiscentia, quae
et amorem initialem sive mixtum.

Conclusio I
Non sufficit ad justificationem in tanto
Poenitentia obtinendam solus amor,
qui vocatur casti concupiscentia.

Primo ex conc. Trident. sess. 6 cap. 6 cui titulus
..... modus propagationis, ad justitiam fertur
in adultis, in hoc capite sic habet. ....
disponitur a peccatis ad ipsam justitiam
tam ex parte divina gratia, et auxilii, fidem
ex auditu concipientes, libera moventur in
deum credentes, quae de divinitus revelata
et promissa est; .... Et dem reaturos se esse
intelligentes a divina justitia timore, quo
stabilitur concubantur, ad considerandam dei
misericordiam se convertendo, in seipsum eriguntur
fidentes deum sibi propter Christum propitium fore,
illamque benignam suis justitiae fontem diligere
incipiant. ibi in modo propagationis ad justitiam
obtinendam per adultis, in tanto baptisimo, quoniam
in tanto poenitentia, quae est laboriosus baptisimus

per se veluti gradus distinguit sanctū cone:

Primo ē grā divia exultantur et adjuvantur eorū
fidem concipiunt. 3to ex consideratione peccatorū
timore humiliter conuertuntur. 4to a timore sese
conuertunt ad considerationem misericordie diuine.
5to a consideratione misericordie diuine in seipso
eriguntur. 6to tandem eo deueniunt, ut post seipsum
incipiant deum diligere tanquam oīs iustitie fontem
et hī ē ultimus gradus preparatorius, sive dispo-
sitiois necessarius, ad iustificacionem in seipso confes-
sendam. ex q^o sic arguitur primo ad iustificacionem
in seipso procedentia consequenda ē sufficiens solus
amor concupiscentie, dul' spei, si postea amorem
spei, regatur amor, q^o peccatores incipiunt
deum diligere tanquam oīs iustitie fontem: d' ea
concl' tudent: plane ē ac manifestum, postea
amorem spei requiri amorem q^o peccatores incipiunt
diligere deum tanquam oīs iustitie fontem. q^o dicit
Major pro' ista conditionata ē extra eorū con-
troversiam

mirā tā clara in luce fulget, quia amor ille
q^o incipiunt diligere deum tanquam oīs iustitie
fontem, tam distinguitur a sancto cone: ab amore
spei, quam ibidem fides a timore, ab timore spei
distinguitur. q^o dicit:

Uo ad iustificacionem in seipso obtinendam, ē sufficiens
solus amor spei, si amor ille q^o diligitur deum
tanquam oīs iustitie fons, ē ipse amor spei:
d' hoc posthinc falsum patebit ex sequenti con-
clusione q^o dicit.

Et certe praemphorium hanc con: fident. locum
ad mentem nostram exhibet polavicius l. 4. con:
fident. hystoria cap: 13 ubi ait... god obtinet ad
id god dicitur de dilectione dei. adpetendum
est per bonum deum quibus delinatis, nullam
fieri dilectionis mentionem, sed salubrem
allegiam archiepiscopum balle Britanni, Clau:
dium jarum s. s. Lyomanu, seronensis ad:
jubendam et riam franciscanorum, postea
nonuisse, ut aliquis charitatis actus visus:
natur, cumque id ad eum potum judicium ela:
tum fuisset, cum alios pariter nobis, ut
indicavimus, viginti tres ex ipsis diserte illud
comprobasse adeoque incertam deinde esse. unde
ex polavicius certissime constat hoc verba.
..... il longe tamquam ois justitiam, fortiter
diligere incipiunt ea mente fuisse imperata, et
intelligatur necessarium se aligen charitatis
motum.

Et hinc est quod dicitur addat idem hystoricus. vifa e...
i. paribus scilicet. cum fide, et spe, junget
aligen dilectionis actum; quia si poenitentia facta est
ex timore, sine amore justitia, et si contra dei
offensa, infructuosa est. si primo poenitentia in:
fructuosa est sine amore justitia, et sine odio
de peccato suo ut. e. offensa dei: algi si concupita
amor justitia, et odium de peccato, peccat e. offensa
dei, sine aliquo charitatis motu. ideo ibi agitur
de actu charitatis, siquidem agitur de actu dilectionis,
si cum fide et spe conjungitur, ac potius qui

ab utroque distingitur

Idem peccatorius eodem in loco ejusdem rei aliud
 exhibit momentum... et in actibus legitimis servatis
 in alia eius sancti angeli, ubi fit mentio de
 quodam actu peccati theologorum, hoc legitur: pa-
 vultu propofitum fuisse, antecelatum an peccator
 delectatio in peccatum preparare sem perverat, et
 post rem excusatione expensam, conclusum fuisse
 gustumvis digna peccator delectatio sem perverat.
 In istam dilectionem, quae ad justificationem disponit
 hoc quae in 6to decimo capite dicitur. Quoniam in ista
 fieri sine aliqua spe et dilectione, postea sequi.
 Quae delectatio peccati quod amor justitiae, de quo
 conc. Trident. in his 6to decimo verbis.... itaque
 hanc in ista justitia fontem quae inveniunt diligere
 hanc omni justitia fontem nec sem perverat
 aut commodatur, sed sequitur. Quae in ista actus peccati
 fieri quae est.

Quod in capite 6to 11. dicitur conc. Trident. de dispositioni-
 onibus ad justificationem agitis hoc definit atque
 contrahit in can. 3to ejusdem sessionis ubi est....
 si quis dicent sine convenienti fructus sancti
 infirmos atque quos adjuvatis bonam iudicem, ferre
 diligere, aut poenitentia peccati, sicut oportet, ubi
 est justificationis gratia conferatur; anathema sit.
 hi clau atque evidentissime factum conc. istum:
 quod hoc actus istius, scilicet dilectionis, iudicem
 sperare, diligere, est ad justificationem in poeni-
 tentia obtinenda necessarius. Quae aligen actum

dilectiois a spe distinctum requirit. qd' solus amor
spei n' sufficit. qd' et est.
P^{ro} ex Clero gallicano in comitiis generalibus anni
1700 ubi ait.... et qd' dem de dilectioe dei sicut
a fonte Copulsum in adultis ita ad fontem pa-
rentibus, qd' e' laboriosus Copulsum, requisita
seu necessarium continent omittimus, hoc vero in-
-primis ex sacra Synodo tenentur monenda et docenda
e' docimus. primum, ne quis pulch' in ubiq' fonte
requirit, ut priora contribuat eam, qd' fil' chari-
tate perfecta.... alterum, ne quis pulch' in ubiq'
fonte leu' se e', s' p'eter fidei et spei actus
n' incipiat diligere deum tanq' ois iustitia
fontem. hoc vult clara e' requirit. man-
-feste ostendit clerus gallicanus, requirit p'eter
fidem et spem eligere actum amoris dei qd'
expunitur in conc. tenent. his verbis.... Cum
incipiunt diligere tanq' ois iustitia fontem,
galis e' fil' de actus, qd' deus diligitur tanq'
ois iustitia fons, statim explicat clerus gal-
-licanus, dicens eum actum n' e' qd' dem
perum formale charitatis actum, sed
solentatem implendi mandatum charitatis,
e' modum qd' dam p'vocatioem, excitatioem
anhelatioem qd' dam ad charitatem, scilicet
h'om' tunc habere proximam oppositioem
ad charitatem, et ita tunc e' effectum,
ut si revera abstraheret ab amore spei, p'oe

caste concupiscentia; re ipsa habent charitatem
 perfectam.... sic suam mentem evolventes
 gallicantus... neque vero satis adimplere
 potest ubique solum necessarium, vita nova in-
 choanda ac servanda mandata divina pro-
 positum, si poenitens primi et maximi
 mandati, quod deus solo corde diligatur
 nullam curam gerat, nec sit saltem animo
 ita preparato, ad illud exsequendum, divina
 operante gratia, sese excuset ac provocet.
 Et statim confessarius inquit, ad hanc opinio-
 nem aliquid saltem longe subtilem poeniten-
 tibus inculcare oportet.

Conclusio IIIA

Amor ad justificationem in Sacerdote
 poenitentis obtinendam requisitus

Est amor initialis sive mixtus.

Primo ad justificationem in solo poenitente
 obtinendam requiritur iste amor, quoniam con-
 ducit vocat amorem quod incipit diligere
 deum largem omni justitia fontem: et iste amor
 quoniam incipit etiam est amor initialis sive mixtus
 quod etiam.

P. N. quod est evidentissima, siquidem in minores
 dispositiones requiruntur ad poenitentiam, quam
 ad Baptismum, et quod specialiter ibidem dicitur.

P. m. in ga totali e' f. ga e' difualtas, primo
amor ille, q' incipit deum diligere, tanquam
o'is justitia fontem, i' e' amor initialis sive
mixtus, i' e' amor p'ouse caritatis, i' amor
p'ouse f'ei; ai' duo p'osteriora s'ci requirunt
ex d'cto; p'rimo amor caritatis perfectus
n' requiritur, ut pote de se justificans, solus
amor f'ei n' sufficit ex conclusioe p'ecedenti.
q' solus amor initialis sive mixtus requiritur
et sufficit. q' e' e' d'ct.

Deo conc. Tudent. n' dixit... incipit eum dili-
gere tanquam justitia nostra fontem, sed
tanquam o'is justitia fontem, h'c vox o'is
n' s'ci sine causa et consulto apposta fuit a
S. Agostino, q' n' minimas vocabulas rigore
et ad amplexim examinauit, atque p'ostulavit.
jam vero in deo duplex justitia, relativa
una, et absoluta altera; h'c nihil aliud
e' q' iam ipsius essentia g'neris q'ales s'ci
inhiere ex infinitis suis perfectioib', et
ipse deus g'neris e' cernitulus perfectioem;
illa vero e' ipse etiam deus, g'neris e' me-
ces nostra magna nimis. unde ex conside-
ratioe justitie absolute nascitur Gr'ia
charitas, ex consideratioe justitie relative
nascitur amor f'ei; ex consideratioe a' aliunde
nascitur amor initialis sive mixtus, jam vero
conclitium ex p'ese h'c deum considerat

deus et amor bonorum ois justitiam fontem.
 sive bonorum radicem et fontem utriusque
 justitiam tam absolute tam relative. qd. p.
 cupit deum diligere deus amore initiali. sive
 genito. qd. beati.

Pro ex 2. pp. divus august. enarrat in psal.
 mus 72. explicans hoc verba... pars mea
 deus in secula, ait... facta est cor castu
 gatis jam amatur deus, si ab illo petatur
 aliud premium, qd. aliud premium petitis deo
 et optineat vult ferre deo, charitas facit qd.
 vult accipere, qm. ipsum qd. vult accipere
 qd. qd., nullum premium dei. nullam, qd.
 ipsum. premium dei. ipse deus est. hoc amat
 hoc diligit. si aliud dilexerit, si erit castus
 amor. qd. nullum aliud a deo ferre pos.
 sumus premium nisi ipsum deum. qd.
 eo ipso tempore, qd. deum diligimus ut
 premium nostrum, eo ipso tempore eum pro.
 ter se sive quia est ipse premium illud bo.
 num et in se infinitum, qd. personam.
 qd. eodem tempore deum diligimus et
 quod se et propter nos. qd. amore initiali.
 sive genito.

Et libro de Cathedrae rudibus un. ad huc clarior
 exponit cap. 17 postquam dicit... qd. propter beati.
 tudinem sempiternam, et perpetuam vitam, qd.
 post hanc vitam sanctis factura promittitur vult fieri
 abianus... ipse vere abianus est... ad iustitiam

q' dion proficiente perveniet ad Salem animum
tunc plus amet deum qm timeat gehennam: ut
etiam si illi dicat deus, ubi delictis carnalibus
simpliciteris, et quantum peles peccata nec noveris
nec in gehennam mittetur, et meum tantummodo
in eius, exponat, et ois non peccat, si jam
ut in illud gratia abal, si invidat, sed se illa gem
se amat, offendat... ita q' delecta pulchra
describit. Docti amorem initialem sine merito
q' deum diligere debemus et ipse se et ipse nos.
q' dicit.

P' hinc ex parte Salem deus amari dicit longam
finis nostri ultimus, longam beatitudo nostra
et merces nostra magna nimis, demum longam
solum nostrum bonum, jura illud dicit Thomae
2da 2da q' 26 ad 3a ad 2um... unicuique
deus est tota ratio diligendi, et q' deus est
solum bonis bonum... ai amor q' diligetur deus
longam finis ultimus, beatitudo nostra, merces
nostra magna nimis, longam solum nostrum
bonum importat sicut factum implicite alijem
charitatis notum. si q' dem nos amamus deum
longam mercedem nostram magnam nimis,
nisi longam solum nostrum bonum, nisi
vel in se objectum summe bonum, desiderium
i beatitudinis nostre faciam si est, nisi
bono in se infinito. q' si amamus deum
longam beatitudinem nostram, nisi quia in
se infinitus est. q' cum amamus et ipse
se et ipse nos. q' amore initiali sine merito

Solentur obiectio

objungimus contra primam conclusionem ad iustificandam
in facto obiectam, si sufficit solus amor fieri,
si requiritur amor charitatis perfectus: atq. non
requiritur amor charitatis perfectus. qd. et col.
R. primo et. et. quia datur medium inter solum amorem
fieri, et amorem perfectum charitatis, scilicet amor
initialis sive mixtus, qd. ascribitur ex utroque,
et ostensum est.

R. ad 2. et. qd. si requiritur amor charitatis perfectus
separatus ab amore fieri. R. n. conjunctus cum
amore fieri. R. n. d. n.

Magis amor charitatis potest dupliciter considerari,
si galenus praerindit et abstractus ab amore
fieri, si galenus cum ipso conjungitur, in primo
casu iustificat de se, etiam in remisso gradu,
et ostensum est; in 2do a si iustificat sine
finito; quia tunc adest et motivum fieri, a qd.
abstracte dicit, qd. substantia charitatis amata; quia

idem praei. amata ipse se qd.
R. 3. et. si. qd. ois amor dei dilecti ipse
se, sit amor charitatis perfectus; ergo ois
amor charitatis perfectus e amor dei dilecti
ipse se, sed si vice versa, ois amor dei
dilecti ipse se e amor perfectus charitatis
tunc e solummodo equal amor charitatis per-
fectus, quia solum viget motivum amans
dei dilecti propter se, sive qd. idem est, qd.
do deus diligitur propter se, sive celso

aliis amoris motibus adiuncto, et abstractur
ab omni alio amore, sive fidei, sive spei. qd
Iust. primo omnis amor charitatis perfectus est qd
dicitur ex vero charitatis motivo de se justifi-
ficat sola gratia hypothese. qd si agitur
actus charitatis actus in solo peccato.

R. A. A. quia in hoc sola hypothese charitas est
de se justificans, sed uterque generis solum regnat
dilectionis dei, quia se motivum utriusque deus est
diligere si quidem solum charitatis motivum, si
quidem eodem tempore diligit, quia alia motiva. v. g.
spei. in primo casu charitas est de se justificans;

secundo; 2o qd si de se
Iust. do motivum spei non vitiat motivum charitatis
qd si charitas sine spe justificat, et pariter
spei sine

R. S. A. motivum spei non vitiat motivum chari-
tatis, id est, actum charitatis primum, aut
vitiosum non addit. C. A. id est, non impedit germen
actus ibi sit solus, et primum, ac primum iusti-
ficans. S. A. et conf.

Haque actus spei, qd concomitatur actu chari-
tatis non actum eisdem charitatis primum
aut primum addit, sed offert ut charitas non sit
ex solo motivo dilectionis dei, quia se, sed ex
ipso non est primum charitatis actus, ac primum
de se justificans, et tamen actus amoris in
aliis sive mixti. qd de se.

Iust. 3o actus charitatis, solo regente dilectionis

Dei propter se motivo, justificat. qd siam et
concomitante sui motivo, siquidem actus
sui bonus e, et nihil bonitati, aut valori
charitatis detrahit, imo potius aliquid addit.

Proo etiale
R. S. Prof. ad eorum probate et. suppositum,
supponit e actum charitatis concomitante
motivo sui, e pium et perfectum qd falsum
est. charitas e et iam probatu est, habet
ut sit perfecta ex solo motivo dilectionis dei
propter se, unde amor qd nascitur simul ex
dilectione dei propter se, et ex dilectione dei
propter nos, n' pot dici perfecta charitatis
Ceteru amor sui, quantum perfectus supponi
possit, nihil pot addere aut detrahere perfec-
tioni aut valori charitatis, qd semper obsta-
bit ab amore sui. qd etiale.

Obiedo contra eam conclusionem. amor initialis
oritur partim ex amore concupiscentis. atque
amor concupiscentis pravus est, et rejiciendus.
ille e amor vitiosus e, qd pium e mercenarius
et oppositus vno dilectioni, qd iuxta apostolum
n' querit qd sua sunt. qd eos oritur vitiosus
a s. bernardo cap. 7 libri de diligendo deo et
quodam qd etia n' aspectu affectu ad peccatum.
qd pto n' tam bonu dicitur, qm ad se ipsum
convulit, qd glo e amor objecti, qd carere
optavit et Augustinus exord. cap. 32. ubi ait... aut
dimittere hanc vocem, aut si n' fatus, dele

na de Civitate... I. D. paulus ad romanos 7. ubi
ait... optabam ego ipse anathema esse et ab o-
mnibus fratribus: et talis est amor concupiscentie
ipsius israel.

R. ad primum amor concupiscentie si non debet
dici meretricius, si meretricem erit et Moyses
ipsum habuisse amorem meretricium iuxta illud
divi pauli ad hebraeos cap: 11 ubi ait... effu-
dit sanguinem suum in munera, et valem regium
quod de se ipso dicit psal: 119... inclinavit cor
meum ad faciendas justifications tuas in stru-
mentum gratie retributionem. et ipsum dicitur
psal: 119... prima ad timotheum cap: 4 sic boeta
bona certamen certavi cursum consummavi...
in reliquis reposita est mihi corona justitiae,
quam reddet michi deus justus iudex.

Ceterum amor meretricius ille est, qui deum diligit
propter bona temporalia, iuxta illud divi thome
2da 2da 2ae q. 19 art: 4 ad 3m... dicitur
quod amor meretricius dicitur, qui deum diligit
propter bona temporalia: quod etiam se contra-
dicitur charitati, et ideo amor meretricius
semper est malus: non autem ille qui deum diligit
sanguinem coronam suam, mercedem suam,
hoc est merces non est temporalis. quod est.

R. ad 2m amor concupiscentie non reprobat a divo
bernardo, nam in illis libris de diligendo deo
non alium amorem reprobat, quam illum quo
deus amatur propter bona quae se distinguunt

et in epist. 11 n̄ alium equoat esse amorem
quam eum q̄ ad se hanc ad finem ultimū
refert bonū uterq̄ q̄ est.

Ad 3tū amor concupiscentiā dicitur appetitio
appetitiva furore ut dicitur eorum nequiss
excludit oem affectū ad peccatū, siquidem
Deum ab eis obs̄ profert. q̄ est.

Ad 4tū amor concupiscentiā bonū ad profum
non dicitur, sed ad eum finem, ad quem hoc dicitur
destinatū q̄ est.

Ad 5tū nec thōmas nec paulus optaverunt privari
objecto castitatis concupiscentiā, alioquin optaf-
sent privari possessione dei, et consequenter
sine suo q̄ dicitur inordinatū ē. q̄ igitur ea
thōmas obviuntur sic videntur inordinata
... aut similia illis bene nosam aut mibi
vitam hanc temporalem eripe. q̄ vero ex
apostolo profertur bene sensum habent...
optabam adhuc virtutes in sevis & abo separatis
hoc ē anathema, manere, et fratribus meis
prodessem. q̄ est.

Dist. primo scriptura equoat amorem concupiscentiā
et vitiosum, nec unquam usurpatur in scripturis
concupiscentiā bonā, nisi malam in partem.
q̄ est.

Ad primā partē Dist. equoat concupiscentiam
carnalem et delibatam, q̄ caro concupiscit
adversus spiritum S. concupiscentiam de q̄ dicitur

propheta regius... concupiscit et defecit in meo
in alia dei st.

R. ad 2da partem est. Nam sapientia s. b. d. eul. p. g. f. f.
- u. b. b. amor sapientia vocatur... concupiscen-
tia sapientia. q. d. est.

Inst. 2da amor iste initialis sive mixtus e. amor
dei super o. a. .... a. i. o. i. s. amor dei super o. a. de se
iustificat: q. d. est amor iste initialis. q. d. est.

R. 2da. q. d. o. i. s. amor dei, q. d. fit super o. a. et ex solo
motivo charitatis de se iustificat. o. i. s. amor
dei super o. a., et q. d. n. fit ex solo motivo char-
tatis, aut q. d. fit ex solo motivo spei, n. ex utroque
st. m. d. con. Solutio patet ex iis obs. q. d. iam
factis dicta sunt de amore charitatis stricto q. d.
obj. 3to con. Tendent ad iustificationem in tanto
premitibus obtinentem, requirit contributionem
perfectam. q. d. n. sufficit amor iste initialis
sive mixtus.

R. 2da. q. d. con. i. Tendent: n. requirit quatuor amorem
spei: nisi eam amorem, aut alud arguunt initia,
q. d. deus diligetur tanquam o. i. s. iustitia fons,
qd. hic amor n. e. charitatis perfecta ex dictis
q. d. est.

Inst. primo con. Tendent: requirit eam contributionem
q. d. fuit o. i. tempore necessaria: quid d. argit.
- i. con. sep. 14. cap. 14. hic contributionis modus q. d.
- vis tempore necessarius: a. i. sola contributio per-
fecta fuit q. d. vis tempore necessaria: p. d.
- fuit in debiti lege ab infata ex se q. d. non

confessant. qd et est.
R. Diff. est. et ibi legitur. S. cone. de virtute poenit.
Tentia sive de contritione in genere, galenus
abstrahit a suis speciebus. S. et de contritione
perfecta. S. et diff. m. et conf.

Conc. et videtur legitur ibi de ea contritione, qd
e anim. dolor et despectus de peccatis commisso
hoc cu' proposito si peccandi de futuro, sive a fil
ex charitate, ex metu gehenna, sive ex alio
quocumq; motivo, hoc ibi q' allegat S. cone.
Sed id sive ejusdem cogit de duplici contritionis
specie agit. qd et est.

Just. qd ad justificationem in solo poenitentia
obtinendam, requiritur odium et despectus peccati
galenus e' offensa dei: et odium et despectus
peccati galenus e' offensa dei imputat
seu amoris charitatis perfecta. qd et est.

R. Diff. m. odium et despectus peccati galenus
est. imputat seum amoris charitatis pe:
fecta, id e', amorem cujus unum motivum
e' dilectio dei. qd et sive charitatis perfecta
C. m. cujus unum et solum motivum e' motivum
charitatis perfecta. S. m. eadem q' dicitur
despectus peccati, quia per peccatum. Sedun
tur et offenduntur perfectiois divine, ille
deum propter se et perfectioes suas amat. S. si
solum regardat hoc motivum explicita sicut
charitatem perfectam, sed ea virtus e' charitas
perfecta ubi e' duplex motivum, despectus a

peccat. zelens e' offensa dei: i' caritate motiva
fieri: ac quoniam i' impetibus amorem caritatis
perfusa. jo. ch. 13.

Just. 3. his ante absolutionem peccatoris ad dicit jam
vita sua vivere: ad sola caritate perfecta
ad ubi sua vivit. jo. ante absolutionem
peccatoris ad dicit hanc caritatem perfectam
R. Diff. ch. ante dicit ad dicit vita sua inchoata
et imitari vivere. Q. ch. vita sua perfecta d.
ch. et dicit in: ch. conf. vivere quem sol ad ante
absolutionem vita initiali sua scilicet peccatoris
et exhereditatis, i' a perfecta et integra vita sua
sanctificantis, alioquin peccatoris i' est facta
motuone per vivit. jo. ch. 13.

Just. 4. cum vivere ante absolutionem peccatoris vita
sua perfecta et integra, doctrina e' omni sine
sanctorum patrum, posuit beatus augustinus et
gregorius ch., q' comparavit eum peccato mortuum
cum lazarus in sepulchro, quem ab eis ad perfecta
vita revocavit quosque a discipulis suis solatus
ha' ministris. Imb. poenitentia nihil magis
facit per absolutionem, quam discipuli in
morte lazari, q' tunc a barbaris externis
fuit op' discipulorum expeditus. sic haec s. augus.
ser. 67 de verbis Matthei 71 et ser. 4 de verbis
doi: ... quis eum, inquit, cogno de peccatore
suscipiat, nisi q' remoto lapide clamavit,
vicens, lazare, prode foras! q' e' a judice

foras? nisi quod occultum erat foras prodire, quod
confitebatur foras prodire. foras prodire in iohel
nisi vivens, vivere in iohel, nisi resuscitatus
esset.

Et gregorius ad romanos: ubi in evangelia ait... tunc
vera est absolutio presidentis, cum ab omni ju-
dicio segitur. quod bene contribuit
morti resuscitatus illa significat, quod videlicet
demonstrat, quia prius mortuum deus voca-
vit, et vivificavit dicens, Lazarus, veni foras,
et postmodum is qui vivens egredius fuerat a
discipulis est solutus... esse illum discipulum jam
viventem solvunt, quem magister resuscitavit
mortuum hoc ergo abstrahit etiam novatores
et ostendunt regnum ecclesie esse non exterrum,
et potestatem illam solvendi, de qua gloriatur
se tenere penes exterram excommunicationis, et poena-
rum temporalium vincula.

Ritajus prius hanc difficultatem ab ipso ff. pp.
a quo petitur, imprimis solvendam esse; de
august. eodem in loco hanc fit difficultate
proponit... quid potest ecclesia si jam confessor
suo dominica resuscitatus prodire? cui ob-
jectio fit respondet, quod potest ecclesia
confitenti in deo ait, quod solvatis in terra,

Indicium
chiliter
et sic per
prophet
isom
resuscit
natura
soluta
et sic
resuscit
ta qui
et fact
loto
ta
per
solut
resuscit
et fact
neg
ali in
et ex
habet
a nro
vobis
solut
quod

anunt soluta et in caelo, ipse lazarum attende in
vinculis prodit, jam vivebat confitendo sed
si dum libere ambulabat, vinculis inventus.
quod quod fuit eulogia, cui dicta est, quod solvitur
et solvit nisi quod ait dōus continuo ad discipu-
-ulos solvite illum et finite abire.
quod a intelligit Augustinus per haec verba... solvite illum
et finite abire, hoc ille exponit concisior eda in
psal. 101 ubi ait... remissis peccatorum solutio est.
quod est prodesse lazarum, quia procepit de monumentis,
nisi dicitur; solvite eum et finite abire? ipse
quod est voce de sepulchro suscitavit, ipse
clamando ad dōum ait, ipse terrena mole sepul-
-chro ad ingrossa vivit, et procepit ille
vinctus, si quod pedibus quibus, sed vinctus pro-
-ducendo sed hoc in eadem procedentibus. cum
audis hōem peccata peccatorum suorum, jam
revivit, cum audis hōem confitendo, proferre in-
-firmis, jam de sepulchro eductus est, sed
si dū solutus. quod solvitur et a quo sol-
-vitur, quod solvitur in terra, inquit, eum
soluta et in caelo. merito per eulogiam dei
solutis peccatorum est; suscitavit a mortuis si nisi
vinctus clamante dōi est. hoc a dōus interius agit.
ex quo lecta evidente patet Augustinus mentem
esse, vitam quodam ad initialem inchoata et in-

et alios actus quos dicit, operante intus gratia, peni-
tens ante absolutionem, quod tunc plane est absol-
vitur... fit hoc, inquit, in corde penitentis:
cum audis hominem peccatum suum non
penitentem, cum audis hominem confitens peccatum
confitentem, non de peccatis eductus est, sed
in deum solutus. unde plerumque est, hanc compa-
racionem quam instituit dominus expressit. lacrimam inter,
et hominem peccato mortuum, si est orationem;
Tunc in hoc latet confessio, quod sicut latet
in solvendo et discipulis nisi fuerit a deo cla-
mante resuscitatus, sic nec peccator absol-
vitur, nisi fuerit in gratia interiori operante op-
eratus.
Ceterum ad hoc hoc signatur, quod perhibet potius
positivam de necessitate contritionis perfectae ad
penitentiam factam, quam negativam sicut in
penitentia in sententia amoris initialis, sive
mixtae, quam in sententia solius amoris fieri.
Ipsi sibi proponatur ad velus in act. mortis, qui
in deum elicit actum contritionis perfectae: si
satis absolvi non potest, elicitur hanc amorem initiali
sive mixto sive bono contritionis perfectae
Ad diff. m. in ista absolvi potest peccatum contritionis
tunc videtur de m. potest in defectu dispositionis
ad factam istam. Sed
Eidem modo in articulo mortis, quod si in deo in latet
sua vita, elicit actum contritionis perfectae
Quod factum in illo instanti peccato obdixit
et potest actu contritionis perfectae elicitur.

quia hoc solum saltem in vita tenetur ex parte
 recte autem charitatis dicitur: una sine
 alia charitatis non potest bene videri, et illi
 absolvi, peccati si una sine alia absolvi
 aut remitti non potest. Sed hoc in filiis quia actus
 illi charitatis requiritur longam dispositionem ad
 factum, sed quia bene vult charitatis, potest
 quod dicitur.

Paragraphus II

De Confessione

Confessio facta de quod sola hic agitur, est secun-
 dario de peccatis peccatis post baptismum con-
 missis, facta facultate in ordine ad absolvi-
 onem etiam obtinendam. differt primo à
 confessione solida facta, quod nihil aliud est,
 quam humilis et dolorosa commemoratio peccatorum
 facta in conspectu iudicis iustitialis. differt
 secundo à confessione facta indiscriminatum, et illi
 proximo ad humilitatis exercitium. differt tertio
 à confessione facta ministris ecclesie, bene
 quod esse in finem et quod confitetur, utique ab
 exigente confessionem in via soluti dirigetur.
 Confessio secundo et tertio sensu accepta et laudant
 et commendant multum Calceus et Calceus. ad con-
 fessionem acceptam in primo sensu, quod nos fac-
 torem vocamus in ^{confessione} _{confessione}, et
 quod à sumis pontificibus à alio instituta
 fuerit, idem rationem, confessionem Calceus cum

hifimom carnificinam Melancthon confe-
ntiam Lager, Calpurnius binantem, rem
bepitalem, et multis nominibus eulapia noxiam
quodiam.
confefiois hujus neapitalem ante litem et
Calpurnio negant primo flagellantes, q' p'p'ia
ta sua p'ra eas p'onas, q'as flagelli lafe p'p'ia
relebant d'q' i' confefioe exiam donebant.
Ido viglyfos, q' confefioem negabat neapitalem
contutus corde. q'is p'bus de ofna, q' docuit
..... p'cauta mortalis, q'od culpam et p'benam
atque fauli, d'q' confefioe sola cordis
contutio, p'ras vno, cogitioe sola d'p'li,
antia d'leui... contra h'ubios forma memo-
ratos folent theologo i'ftitutioe et neap
p'itate confefiois l'ntalis p'obare. v'imo,
ex fcripturis. Id' ea f'editioe demoftrata d'
contra h'ubios i'ftos i'ftitutioe et neapitalem
confefiois l'ntalis folent idem theologo i'nter
p' i'ftos p'pendere q'am integra d'eat i' d'ca
confefio. Id' aliu fieri p'it p' l'ntes
falubri d'fenti, q' p'nter p' l'ntes p'om-
tentam abfolvat.
Potend' primo p'fefioem dupliu' modo integ-
ram d'ni macliter f'entiel et foaliter. con-
fefio macliter integra e' ea, in q' d'clarat.
Qui o'ia o'is malicia p'ft baptifm' ant' f'ellu
p'ft ultimam f'ufceptioem f'nt p'omtentia con-
m'p'ia foaliter integra d'ntuata, in q' d'rigid'

accusandi oia auctoria declarantur post ista
 declarantur et verba actuali. poenitentis cal.
 pa. silentia.

Notanda 1° ad integritate maalem pbinere, et
 numerus peccatorum, et species peccatorum, et certe
 quodam peccatorum immo affectus declarantur; numerus
 habetur ex frequentia actus peccaminosorum, species
 ex simplicitate actus, qd peccata opponuntur,
 circumstantiis ex pivo, qd actione comitantur.
Notanda 2° ois circumstantiis duplicis generis distin-
 guendas e. alia qd vocantur habituales fuerit,
 qalis e. v. q. in furto hoc circumstantia, qd
 sint furum rei. furti in loco flauo: alia vocan-
 tur in mutantes speciem, qalis e. in furto qd habet
 fuerit, qd qd habet peccatum in eadem specie
 auget, si fuerit magna, minuit, si fuerit parua
Not. 3° qd catholico ois inconfesso e, numerus
 et speciem peccatorum et punita sicut inuim.
 Punitas speciem mutantes qd fieri pot. cum
 rate declarandas. i. ois equaliter actu e. qd ois
 a plerumq. affirmata inha pauca declarandas
 etiam e. circumstantias, qd peccata inha eade
 speciem solum auget.

Not. 4° signa ad peccata facta declaranda quoniam
 et magis idoneum e, vocem humanam, ideoq.
 confessioe habet plerumq. vocem confessi:
 orem ois

Not. 5° i. ta neuparium e. in ois circumstantiis, et
 confessio fiat ore, sicut vocis fons; rubis e. dan-
 et absolute, modo i. scriptis i. rubis peccata
 sua declarant, i. in neupariis casu i. cui

id modo quis alio quovis signo externo per
casum, gestu, etc., manifestet.
Sed. 7. Thom. 2. 2. de poenitentia cap. 25. scripsit,
si datus legitimum olim habebat, si sine
fidem suam exaratum, per aliam per litteras
factu esset, sicut, vno confessor eius.
modi quidem si sine idoneam absolutione
absolve sicut, absente confessorum
non promissus est.

Conclusio I
Necessitas Confessionis Sacramentalis jure
Divino efficaciter probatur ex sola scriptura sua
P. joannis 20 v. 23 legitur.... accipite spiritus sanctus
quos remiseritis super terra remittentur eis; et
quos retinueritis super terra retentur. I. Mat. 18 v. 18....
Tamen duo vobis quovis aligaveritis super
terram erunt ligata, et in caelo et quovis
solaveritis super terra erunt soluta. I. Mat.
ut ex illis verbis certo certum necessitas
confessionis huiusmodi hinc sufficiunt. primo
quod abus per hoc verba apostolis suis ipsorum
sacrosanctis regem ac regalem emittendi et
retinendi, remota potestate concessit. 2o quod
illa potestas, apostolis, ipsorum sacrosanctis
tradita fuerit potestas vere iudicandi. 3o
quod hoc, potestas vna iudicandi ex unum
regal sine et confessione ac poenitentia in illa
potestate continetur vera lex, et obligatio
confitendi, remota, ex parte fidei illum,

qd peccator veniam desiderant obtinere: si
 hoc tunc cetera
 Primo qd dicitur per hoc verba, qd offensus suis, iustis
 nunq. satisfecit, concessit veniam et realit
 potestatem remittendi, et retinendi peccata, hoc
 iam iratio hinc habet: scilicet offensus fuit qd
 deo potestas illa, qm augetur a prohol. ep.
 laicis qd satisfecit remittendi, et retinendi
 peccata i. sine iudicaria, sine qd idem i.
 per hoc uti verba, a prohol. iustitiam fac.
 capere vni instituit iudicari i. vni
 it iudices, qd pms veram qm augetur
 potestatem, pnt po. vni suo exercere; qd
 deo tribunali pnt, ad qd tenentur quere
 oco, qd venia peccatorum post by. bisma
 componi obtinere desinant: in hoc duo
 cetera qm figiat remittendi: o. peccata potesta
 tem vni i. solum augetur, pntiam ubi
 nendi; tam qd ea retinere pnt qd remittere
 qd pms po. vni suo pnt illa exercere
 potestatem, qm nullo alio tribunali, ad
 qd remitti pnt peccata post confessionis
 tribunal, et qd qd delinquentes per
 contributionem perfectam, pnt se imediata cora
 sumo iudice i. qd veniam exoptant, hanc
 i. obtinere, sine submissioe ad tribunal hui
 penitentie, qd saltem in voto exoptare
 tenentur, imo etiam per pms aie. qm ad
 modum i., ex cog. vni pnt aliquid, ad
 ut aliquis submitti causa sibi desinat,

causae coram se immediate exorunt, si inde a
legibus, quod valeri per regnum aduic iudicio
in illi vni iudicio ita pariter, ex eo quod deus
aliquando permittat, vel peccator se coram
iis immediate pstat per contritionem perfectam
si legitur quod minister aduic poenitentia in pstat
vni iudicio in tribunal poenitentia, in
quodammodo in illa appellat, et ita dicitur, quod
est per contritionem perfectam ad summam mis-
ericordiam diuinae tribunal, velius, si auctoritas,
sive submissioe delicta, et subordinationem
poenitentia tribunal, cui proferant sacrosancti,
quod in deo sacrosancti in tribunal poenitentia
vni est iudicio: et cetera.
His itaque potestatem remittendi poenitentia, et
quodammodo retinendi, exercere in pstat huius-
modi, dantur vni iudicio, sive confessioe,
sacrosancti et in essentiam illam publice potestatem
eodem modo ad se impetu, velis factis in summa
sed ita, ut casu fierent, et numerum et quantita-
tem peccatorum, ac consequentia generum poenitentia
sunt remittenda, generum vas retinenda, porro
huc omnia, quod sunt secreta et occulta, casu
sive in pstat, sive confessioe, sive qua de
eis pronuntiare in pstat, constat et iudicio
quodammodo et regale, exercere in pstat in cognita
causa quod potestas illa iudicio et exercere regis
sive confessioe quod potestas illa in pstat
sunt legem et obligationem et necessitatem
confiteri poenitentia, et quodammodo et cetera, qui

non compulsi peccata et cetera inferendum, quod
 confessionem formalem persequatur.
 R. S. conf. dispensatio est, quod potestas remittendi
 peccata per confessionem in foro iudicaria, etiam
 vero hoc potestas legitima illis subditis, quorum
 compulsi et cetera. Et iudicaria quod et cetera.
 Iust. vero non factos, quod confessionem et iudicium
 bene dicit de dispensatione catholice, non
 factos, quod leges non confessionem absolvent.
 quod nihil habet institutio facti. proventibus
 in iuris et ideo potius inferatur verbi et cetera.
 Leges confitendi formaliter non institutio
 confessionum.

R. S. P. A. id est, si factus administratio confessionum
 non administratio proventibus in ministerio
 requirit iudicium prudentia, ne indignus ad
 perceptionem facti admittatur. C. A. id est, ipsa
 administratio confessionum si factus est actus iudicium
 alio non administratio proventibus. Et A. et
 conf. iudicium iudicium prudentia existit
 ex parte ministerii ad administrationem utriusque
 facti, in administratione facti proventibus
 requiritur bonum formam et etiam deo institutio
 prudentia iudicia circa peccatorum remissionem,
 quod prudentia iudicia cum actu facti et cetera.
 ratione et dispensatione peccatorum, circa quod sen-
 tentia est ferenda. quod et cetera.

Iust. id est, magis in remissione faciendis non
 confessionum non in remissione, quod facti per confessionem,

regibus sententia iuribus, f. potestas Regi.
 2. ordi. lam e' potestas remittendi et retinendi.
 penata qum potestas clavium: si tam potestas
 Regi, ordi. e' potestas retinendi et abstinendi.
 penata qum abest: qd.

R. et. et. quis potestas Regi, ordi. abimp. in alio
 sensu dicit potestas remittendi aut retinendi.
 si penata, e' tam potestas remittendi aut
 retinendi: penata per administrationem Regi, ordi.
 sine oblatione consensu per vobis dicit, potestas
 clavium e' potestas remittendi aut
 retinendi penata per sententiam iuribus qd.
 Juss. et. nulla e' res dicens potestati clavium.
 e' potestas potestatem remittendi aut retinendi.
 penata per sententiam iuribus, qum ipsa
 potestatem Regi, ordi. qd. abest.

R. et. et. qum res in probare abbas in super
 quia sic sergent mens erat sicut Lambertus qd.
 Juss. et. dicit, qd. potestas clavium sicut potestas
 iudicialia, et qd. ad illius executionem requiritur
 accusatio accusata penatorum, i' ad huc inde
 legitur, confessio facta ab eis in processu
 namq' et si ex iudicio ordinario profecerit
 Juss. et. dicit dicitur, qum illi mibi
 gentes libens alius illud in adduce, lites
 suos inter se componere, et etiam litem
 suam dicere ad regem referre. qd. licet
 penata post Regi, ordi. remittendis iudicis profecerit
 et abest, qd. abest, qd. brevia potestatis iudicari

in peccatis, peccatis et peccatoribus pro arbitrio suo peccata
sua ad subdandum illud in referre, et consequenter
illa confiteri non tenentur.

Responsum et similiter probatur et conf. dissimulatio
quod deus iudicet illos peccatis remittendis profi-
ciendo, sicut declaravit, se nunquam peccata
illa remissum independenter ab hoc subdandi; et
proinde independenter a confessione, quod ad essentiam
huius subdandi requiritur; etiam a hoc declaravit
confessal ex his verbis, quoniam retinuerit et dicitur
et estis verbi... quoniam aliquid veritas super terram
erunt scripta et in caelis.

Inst. ob hoc verbi verba non impediunt, quoniam etus ipse
peccata remittat, et per confessionem subdandi et
confessione confessionis profecta. quod ex illis verbis
et concludendum, quod etus declaravit, se peccata
post baptismum remissam nunquam remissam
independenter a confessione.

Responsum: conf. independenter a confessione peccata
conf. independenter a confessione et aut modo pe-
ccata et conf. et conf. et a eo quod deus aliquid
remittat peccata sine brevis confessione et peccata
non sequitur, quod confessionem non preceperit, sed de
peccata et per brevis confessionem nunquam remittat
sine omni confessione, si fieri potest, quod quoniam
fieri potest, vel, ut post baptismum Conf. peccata
sua confiteantur.

Inst. ob hoc preceptum confessionis subdandi primo suppo-
nit omnes graviter iniquos etiam quoniam iudicet.
De supponit confessionem et in iudicet. Ob hoc
supponit publicam et sequitur confessionem super
preceptum; et nihil eorum dicitur. quod et illud.

unde cori. dicitur. cor. 6. pps. 14. d. desinit aut scire.
tam confessio, aut publicam fuisse a dno
proceptam, sed postquam statuit in genere
confessio soluta et iudicis proceptum
se pugnat... si quis dicit motu secreto
confitendi soli sacerdoti, qui eulogia cordis
ab initio longe observavit, et observat, alienus
est ab instituto et monachato etc., et inventum
est humanum, anathema sit.

Post. 7. me si confessio secreta a fuit a dno ex parte
procepta, aut inventum humanum, falsum si conf.
ex cori. dicitur: qd catholicis dicitur: qd fuerit
ex parte a dno procepta.

Q. d. d. est. est inventum humanum hoc prope qd d.
fuerit ex parte a dno procepta. Q. d. hoc prope
qd nullum habeat in institutio divinatoria.
Vnde est. est. et d. d. in. est. conf. abis instit.
in confessio accurata, qd ante fieri pot. est pen.
boni sine secreta sine publicam, qd omnia
a numeris in circumstantiis minime defect. con
fessio non publice fieri de scandalum
qd inde omni pot. d. etiam propter pacem
et tranquillitatem familiam, si ex alii institutio
nostra legitur. Sed confessio non bona
est pro et licitam ordinare si a ex parte et
quod inde confessio secreta confessio
susceptio. Vnde quemittendum est
Post. 2. iuxta scripturas veteres a dno, rebus et
nobis secreta dimittat sicut dimittimus quatuor.
Et scriptur. id in scripturis deus quemittat nos

Re. M. god per se et M. g. p. et parentibus ex h. g. p.
et D. M. god per auctores et novam dum, p. m. l. e. n.
suum dum ministrum v. p. p. h. o. t. e. i. s. ex h. g. p.
i. p. l. e. t. h. e. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. p. u. t. u. t. e. p. e.
deunt, in deo fieri in oratione episcopi, obrogatio
amoris, i. p. o. n. e. t. a. l. e. p. o. n. e. t. a. t. i. o. n. e. h. o. u. a. l. i. e. n. i. p. u. b. l. i.
i. p. s. i. s. t. i. m. e. n. d. i. e. n. t. e. s. i. l. l. i. s. q. d. r. a. t. e. s. u. i. m. i. n. i. s. t. r. u. m.
t. a. u. d. i. e. e. u. t. i. n. q. u. i. r. e. e. o. g. u. n. t. a. r. : p. a. u. l. a. p. o. n. e. n. t. e.
e. l. e. s. u. t. d. e. u. t. c. o. n. t. r. i. t. o. e. o. r. d. e. f. a. c. i. n. o. s. a. p. a. t. r. e. t. a. d. a. t.
f. i. u. t. d. e. u. t. p. e. c. c. a. t. a. s. u. a. d. e. l. a. t. a. t. u. r. e. u. m. f. i. r. m. o. p. r. o. p. o.
p. l. o. s. a. b. i. s. t. a. n. t. e. s. e. t. n. i. p. e. c. c. a. t. i. d. e. e. o. l. e. n. d. i. i. p. e. n.
e. u. t. e. n. t. n. e. q. u. i. s. i. m. i. s. f. a. c. i. s. p. e. c. c. a. t. i. s. n. e. s. u. m. e. o. n.
p. e. c. c. a. t. i. s. e. u. t. i. p. s. a. p. p. e. c. c. a. t. i. o. n. e. p. o. s. t. e. r. i. o. r. i. s. f. a. c. i. l. i.
p. i. t. a. t. e. n. p. o. s. t. e. r. i. o. r. i. s. e. t. e. d. o. h. a. e. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. q. d.
o. b. i. t. o. s. i. n. f. a. c. t. o. N. e. l. a. i. n. i. f. a. c. t. u. i. t. o. d. e. f. i. c. e. r. e. f. e. s. t.
p. o. n. e. t. a. l. e. s. a. u. t. o. r. e. s. e. o. r. d. i. n. e. s. a. u. t. e. o. r. d. i. n. e. s. p. o. s. i. m. u. s. l. i. q.
e. o. p. i. g. n. e. s. u. t. i. d. e. m. l. e. g. i. s. p. o. p. u. l. a. t. i. o. n. e. e. c. c. l. e. s. i. a. n. i.
q. d. p. o. n. e. n. t. i. a. p. o. n. e. n. t. p. l. a. c. i. t. a. b. o. l. e. r. i. p. o. s. s. e. a. l.
t. o. t. e. i. o. m. o. d. i. c. a. u. s. a. p. o. s. s. i. b. i. l. i. t. a. t. e. n. o. v. a. t. i. o. n. i. s. p. e. a. l.
e. c. c. l. e. s. i. a. p. e. n. n. i. t. u. r. e. e. o. g. n. o. i. t. i. s. q. d. i. n. p. u. b. l. i. c. i. t. a. t. e.
d. e. c. r. e. t. a. C. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. c. o. m. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. e. n. o. l. u. i. s. s. e. r. i. t. ; e. x.
i. l. l. o. l. e. g. i. s. q. u. i. s. p. o. n. e. n. t. i. a. m. p. r. e. s. t. i. t. u. t. a. l. b. o.
e. c. c. l. e. s. i. a. s. t. i. c. i. s. a. d. p. e. c. c. a. t. i. o. n. e. s. u. t. q. d. p. o. s. t. b. a. p. t. i. s. m. u. m.
C. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. e. o. r. d. i. n. e. p. r. e. s. t. i. t. u. t. a. d. e. o. r. d. i. n. e. c. o. n. s. t. i. t. u. t. o.
d. e. l. i. c. i. t. a. s. u. a. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. s. i. n. t. o. m. m. u. n. i. c. a. t. i. o. n. i. s. q. d. n. u. n. c.
e. c. c. l. e. s. i. a. s. o. b. t. i. n. e. r. e. t. p. r. i. m. o. e. c. c. l. e. s. i. a. s. o. b. t. i. n. e. r. e. i. n. h. o. r.
i. n. s. t. i. t. u. t. o. d. i. u. a. b. t. i. n. e. n. t. ; t. o. t. e. n. t. e. t. a. m. e. i. q. u. i. s. p. e. n. n. i. t. u. r.
e. o. r. d. i. n. e. s. a. b. o. g. a. n. t. o. b. f. a. c. i. n. u. s. q. u. o. d. d. a. m. i. n. e. c. c. l. e. s. i. a.
e. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. m. u. l. i. e. r. q. u. o. d. a. m. n. o. b. i. l. i. t. a. t. e. e. u. m. p. r. e. s. t. i. t. u. t. u. m.
a. u. t. d. e. u. s. d. e. l. i. c. i. t. a. p. o. s. t. b. a. p. t. i. s. m. u. m. p. e. n. n. i. t. u. r. e. p. o. n. e. n. t. i. a.
c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. e. u. t. ; p. r. e. s. t. i. t. u. t. u. s. p. o. n. e. n. t. i. a. m. u. l. i. e. r. i. s. u. t.
q. u. i. s. p. e. n. n. i. t. u. r. e. e. o. r. d. i. n. e. s. f. a. c. i. e. n. t. ; q. d. f. i. l. i. u. s. u. n. a.
e. u. m. d. e. l. i. c. i. t. o. m. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. q. u. e. a. l. i. a. p. o. n. e. n. t. i. a. d.
c. o. n. v. e. n. i. a. s. o. f. f. e. n. d. a. n. t. ; C. o. n. q. u. i. s. i. n. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. p. r. o. g. i. s. s. a.

pingue itaque ex quibusdam eligem, qui
vita integritate fueratissimus est, et cari-
tate ac prudentia potens, qui officio
proferens, eligem ad quem accedentes in, qui
delinquent, actus suos confitebantur. Ille vero
per iniquos delictis, quod est facere singulos
aut licet oportet bene loco indicens aliquid
verba confitentes a se ipsis poenas criminum
exacturos hinc nos iustificat in ecclesiis omnium
habitus, et per se in ecclesia romana... in
confessione oblata ecclesia actus, verba con-
fitebatur est, qui poenitentibus iudicet, donec
rationa quodam nobilis ob peccata quod confessio
facit, ipsa ab hoc peccatis iugurac. ac deum
suppliciter orae, dum huius rei causa in ecclesia
morantur a diacono se suppliciter et iudicet
quod cognito plebs omni vehementer iudicet, hinc
barius vero eum qui supere ad miserum diaconatu
accit, cumque a nulli ei consilium desipent ut
amicique suos ut sibi confitens est, et iudicia sui
habet, ad hunc misericordiam communiorem
accidendi libere facit potestate peccatis
qui agere poenitentia propositus est, aboleat,
atque ex eo signum vestigia severitas in hoc
et dispolita videndi non est delicta. non
antea ut eadem existens, in ora clausa peccata
dum ob reverentiam eorum qui sua delicta ipsi
confitebantur ob reverentiam iudicium, qui
ad id erant constituti. ex his contra instat
et proscriptum divinum confessionis sacramentalis
argumentum non libere calumniam iuxta
incomum, quod factum est hinc iudicet potentes,

grave et moleste ab inibi visu i facitilibus
hangam in thoro cunctis sua pargere: itaq
ex pceptibus eligem, q' dicit. ... q' falsam
i necessitatem confitendi agendam fuisse ante
gant adhibetur pceptu penitentialium
R. et conf. licet i s'omenas contra mente pceptis
innuat, pceptu penitentialium institutu fuisse
statim post tempora q' pceptis i. aliam i. p'p'
q' pceptis tempore q' et ipse ag' pceptis pceptis
facitilibus confitendi antiquius fuisse pceptis
pceptis penitentialium institutu fuisse pceptis
data facitilibus confitendi pceptis, et pceptis
difficultate illa confitendi pceptis

Inst. 3. ex verbis s'omeni factum sequitur, confessio
facitilibus i fuisse institutu, antiquius institutu
bu penitentialium, q' pceptis confitendi pceptis
fuit ab ipso instituta.

Inst. conf. quia merito dubitari potest, an s'omeno
fides sit adhibenda, an naut, penitentialium
fuisse institutu, vel fideles secretis confiten
pceptis, siquidem aliam ois hujus institutiois
pceptis referat locutus.

R. ideo est totum quia etiam si concederetur, con
fessionem secretam fuisse institutu ab q' pceptis,
aut pceptis eoru pceptis pceptis difficultatem
declinandi ea pceptis pceptis, i. ad huc inde
pceptis, confessionem facitilibus i fuisse a
alio institutu, pceptis et huc confessionem pceptis
molestem institutu et recedat iudicio Libera
velingere et statueri, an publice, an secreto
pceptis pceptis. et cetera.

Infl. 2to diam. ex infl. 1to poenitentiarum per
hoc facta si certo contum. procl. confessio
sacramentalis fuisse ab h. ob. instituta, id se
clare sequitur, ex abrogate poenitentiarum
per Helarium et alios omnibus quibus god
sic probat. Helarius si abrogavit god factum
a illo institutum, a si abrogando poenitentia-
rium abrogavit confessionem sacramentalem go a
Rabo si fuerat instituta.

R. d. d. ad cuius probationem R. p. potuit aboleri
poenitentiarum quin aboleretur confessio sacramentalis,
quia solente. Poterit jam erit prescripta
potestatem institueretur poenitentiarum.

Infl. 3to Helarius abolendo poenitentiarum abo-
levit confessionem publicam si fuerat, a si
abrogavit publicam, quia talis confessio pres-
cripta poenitentiarum si fuerat per h. ob. eulapia
go abolevit fuerat, unde sic subsistens
confessio sacra sola sit in sacramentalis, si
quidem abrogant ipsi auctoritates catholice
confessio publica cum ois peccatorum unquam
fuit ab eulapia universim approbata. go
Helarius abolendo fuerat confessionem, abo-
levit confessionem sacramentalem.

R. d. d. quibus arguitur Helarius abolendo poen-
tentiarum, nec fuerat, nec publicam
confessionem abolevit sed abolevit munus
poenitentiarum, vi cuius ipsius erat si solum
confessio spontanea audire, et ipsi auditis
poenitentibus aut publice aut privatim peniten-
das injungere, sed injungere in mores fidelium

ingine, sibi ipse assolutionem eorum, qui
alicujus gravissimi criminis erant suspecti, et
cum auctoritate non solum in foro interno, sed
etiam coram ecclesia à sanctae communione argu-
entibus, quod ad id quod ipsum erant accusati,
et ad id se purgarent crimine impostis, et per
civitate aliter confesso, et de injuriis poen-
itentiae laboribus sufficienter fuerant exsertis.
hoc fuisse munus poenitentiarum coniectura, dum
ex eo, quod dicitur, profuisse poenitentiae per-
agere, dum ex eo, quod iuxta veritatem
fuerat institutum, ne qui nimiam indulgen-
tiam et in calumiam sui aliorum scandalo ad
sanctae communione admittentur, quod in
gravissima peccata post Baptismi fuerant
quod loquor.

Post. 6. Metanus abrogavit id, cuius occasione
scandalum in ecclesia constantinopolitana
ortu fuerat. Sibi occasione confessionis, sac-
ramentalis poenitentiarum scandalum illud
ortu fuerat. quod

Rel. 7. in ex confessione scandalum, quod ad faber
sui adversarii ferebat opus poenitentiarum
fuerat, ortu si illud scandalum, sed ex impe-
dientia aliqua poenitentiarum, quod in disceptas
et foras nocturnas huius mulieris per se in
ecclesia injungens inferend. Sibi occasione
dedit, et cognito per confessionem mulieris
peccato in infans dicente vitam per officio
suo parum, praevidente inquirens, palam fuit

god etandium fuisse, si dimum god mulieri illi
permisset, aut diam ex summo impudentia in
iudex, et publice peccatum illud confiteretur

Just. 7. Samuel Touates, et Bogomenus ex obrogatione
per Petarium facta libere cuique fuisse, et
pro sua conscientia ad misericordiam communitatis
accideret; si hoc si intelligitur, nisi dicatur bene
abrogatum fuisse confessoria humilitate. go. d. d. d.

R. et. m. hoc si igitur, go abrogatur is, cujus auctoritate
etiam extra forum conscientia a Pontificis
cebatantur is, gos per motu ingihibere, et huius
relacionem novam, si saltem merito supplicabatur
indignos, et si dum satis poenitentes, facile
intelligitur, quomodo dicatur libere cuique fuisse
ut pro sua conscientia ad communitatem accideret,
siquidem ex illa obrogatione facta e, et jam
nemo e, q. fideles nisi eent notoria peccata
dolo, post extra forum conscientia a Pontificis
accidit.

Just. 8. Touates refut, se Rudemanum dixisse, ex hac
obrogatione facta e, et abiam delicta sua
jam invicem si arguerent; si hoc si dixerit,
nisi obrogata fuisse confessoria Pontificis. go.

R. et. m. hoc siure potuit, quia e modo poenitentiarum
substantia sublata go. et ingihibitis, cujus
fides et relacionis, go in vltim facinoroso
forum que poenitentiarium fuerunt

Just. 9. obrogatione per Petarium facta Bogomenus
libuit materiae pmissis auctoritate illa laxa

et a. soluta agendi rationem, mirora e. inquit
quibus erant, reuata d. feruendia eorum, qui
sua ips. delicta enumerabant, et ob seueritatem
iudicium, ... a. hoc supponunt, post hanc abrogat
n. amplius reuata fuisse Laurentio de lauda
si est.

R. et m. p. hoc supponunt facta hac abrogat
reminem potuisse cogi, et quos leuiss. hos
iudices, quibus erant poenitentiam, reuata
sua deponeret, et potuisse ab uno cogere, aliq.
confessorum ignota p. arbitrio, aut etiam
potuisse unum cogere p. conscientiam suam
tunc vellet, n. confessor ad sua missiva
cederet. q. d. b. l.

In p. 10. R. et m. p. hoc supponunt facta hac abrogat
reminem potuisse cogi, et quos leuiss. hos
iudices, quibus erant poenitentiam, reuata
sua deponeret, et potuisse ab uno cogere, aliq.
confessorum ignota p. arbitrio, aut etiam
potuisse unum cogere p. conscientiam suam
tunc vellet, n. confessor ad sua missiva
cederet. q. d. b. l.

R. et m. p. hoc supponunt facta hac abrogat
reminem potuisse cogi, et quos leuiss. hos
iudices, quibus erant poenitentiam, reuata
sua deponeret, et potuisse ab uno cogere, aliq.
confessorum ignota p. arbitrio, aut etiam
potuisse unum cogere p. conscientiam suam
tunc vellet, n. confessor ad sua missiva
cederet. q. d. b. l.

Latina agnitam fuisse

Conclusio II

Prognia De Necessitate Confessionis
Sacramentalis in ecclesia constanter
agnitum fuit

Prognia de necessitate confessionis sacramentalis à saeculo
in ad hoc usque tempora constanter agnitum
fuisse constat à ex ipsis documentis quae hinc inqum;
namus, quod à etiam quoribus saeculis constanter
agnitum fuerit, probatur non arguto disputationis,
ex innumeris patrum et scriptorum ecclesiasticorum testi-
monio desumptis, cum ex arguto quae sunt in hanc
Primo arguto disputationis quod hinc in medio profertur
auctoritatem, quod polam quod elementinam non
circumstantur, quoniam vero ratio si constat
has epistolae genuinas esse, et à multis melioribus
criticis divi elementis adiudicantur, idcirco eas
quod unum habemus, in 3to et 4to saeculo inqum;
videntur exarata, adfuit plus quam sufficientia
testimonia scriptura confessionis sacramentalis, etiam
si nullum esset testimonium quoniam saeculi si id
circo actum foret de confessione sacramentali, quia
multa alia habemus institutionis divinae ex
testimoniis, de quibus nulla fit mentio in saeculo
quoniam, ubi ea facta transmissa fuerunt per
traditionem consuetudinem itaque
quoniam 2do saeculo testatur origenes homilia 2

in p[ro]f[ess]o: 37 p[ro]hibetur fuisse confessio fac-
tante aliquid facultatem h[ab]ere vobis... cum
fide diligente, t[ame]n debet confessio penitentiam
suam, pro qua p[ro]cedit iudicium, in debet causa
congrua exponere. si q[ui]s confititur, daretur fo-
citas et sequatur. si intellexit et p[ro]vidit
salem et longitudo suam, q[ui] in conventu
sotius eulpho exponit dicit et curari, ex quo
fortassis, et calui edificari potest, et su-
p[er] illud fuisse sanari. multa h[oc] deliberat
et satis p[ro]p[ri]e illius medici confititur p[ro]curator.
Cum e[st] q[ui] dicit.

2do faculo 3to Cyprianus tractatus de lapsis
et... gonia de hoc si cogitaverit, hoc ipsum
quod facultas de, dolente et simpliciter con-
fiterentur, ex analogia confitenti, factum
omni sui pondus exponunt. q[ui] dicit.

3to faculo 4to Caspilius in regulis suis p[ro]
vitoribus ad hanc q[ui]stionem, q[ui] non dicit p[ro]p[ri]e
declarari ut vix obtineat, respondet...
p[ro]p[ri]e necessitas q[ui]nta dicitur, q[ui]s credita
e[st] in p[ro]f[ess]o misericordiam de. et dicit.
nulla alia facultate q[ui]s ad p[ro]f[ess]o de p[ro]p[ri]e
q[ui]s sine regere infirmitatem foret itaque res
tota confititur con: dicitur. p[ro]f[ess]o 14 cap. 6 ubi
sine dicitur: si quis negaverit confessionem fac-
tante, si institutum, si ad salutem ne-
cessitatem e[st] q[ui]s dicitur, aut dicitur, non
sunt confessio soli facultati, q[ui]s eulpho
catholica et in his p[ro]p[ri]e observavit et observat,
alientu e[st] ab institutione et mandata t[ame]n, et
inventu e[st] h[ab]ere anathema sit.

Proo arguunt profertim et sic proponitur; hinc
 Luther et Calvin vident in eulapia confessio
 sacerdotalis et si potuit vigeat in eulapia sine
 temporis, quia etiam videntur in eulapia per
 totam vitam antiquitatem. Et videntur hinc
 et sic avo in eulapia
 Major in confessa et quod ipsos Novatores.
 Minor etiam clara et manifesta; si e con-
 fessio ritus seu videntur in eulapia, si longa
 tempore in eulapia inest; hoc a postmodum
 si est, neque ritus tam gravis, tam molestus,
 tam onerosus, quod ipsi Novatores vocant
 carnificium et eulapimum, inest in eulapia
 potuit removere contumaciter vel reclamante;
 neque etiam excoarctat illius metum, et signare
 potuit Novatores: si in con: latuerunt, pro ut
 garrunt; dum quia hoc concilio legitur de con-
 fessioe tantum annua quae sacerdoti faciunda,
 et de ipsius institutione: gemerunt etiam
 legitur ibidem de annua communi eulapima
 et de ipsius institutione; de etiam quia si nova
 legem confessionis fidelibus imponit, quam jam
 inest hinc proponit. Sed tamen obligate con-
 fessioe, avo quae sacerdoti quibus singulares
 cleros facienda. Et

Voluntur objectiones

obijciunt institutione confessionis sacerdotalis referenda
 ad capitulum 12 aut 13. Legit confessionis sacerdotalis
 nunquam in eulapia agnita fuit ante conc: Lateran.

4to qd cogit. r. sic cogitur.... ois ubique faus
fidelis postquam ad annos infirmitatis & senectutis,
sua peccata confiteatur fideliter saltem
semel in anno quis faulot.... suspiciens non
vultu ad minus in postea eucharistia fontem
aliquin et vivas ab ingruere ecclesie evectur
et moriens utia caral se cultura... b. f. quis o al
eno faulot. voluent iusta de causa sua con
fiteri peccata licentiam quibus possulet et obli
viam a quibus faulote, cum aliter ipse si post
solvere aut legere....

Q. S. A. id e. lra eulogistica, qd jam multis in
ecclesiis privatis vigebat confitendi semel in
anno plius fauloti, circa initium saeculi 13
in cons. Lateranensi universalis facta e. C. H. id e.
tunc tunc temporis coepit dogma de necessitate
confessionis fatalis in ob incurrere, qui post
baptismum, in peccato graviora commisit et post
et conf. aliud e, ecclesia ante saeculum 13 nulla
lege universalis prescripse, et ois semel in
anno peccata sua deponeret sub poena excommu
nicationis; aliud e ante saeculum 13, si obtinuerit
dogma de necessitate confessionis fatalis relative
ad ois, qd post baptismum in peccato mortali
invenit. ex eo qd cons. Lateranensi prescripse ois
confiteri saltem in anno, si magis sequitur
de Lateranensi institutum fuisse confessionem
quam sequitur a Lateranensi institutum fuisse
eucharistiam, quia ibidem prescripse, ut
post eucharistiam suscipiatur ad minus in
postea peccata dogma de necessitate
confessionis fatalis etiam 12 prioribus saeculis

auignat peccata obnoxia si in nobis sincerimus
 cito festinet in confessionem et veniam peccati
 benedictionem abluere, ^{ne} quae cum iura peccatorum
 meum. qd. et est.

Obiit ex quibusdam ff. pp. Testimonis. origines
 hom. rde in Confessione in quodam auditores
 suos si obviantes... melius agebatur cum
 antiquis quam nobiscum, si rem bene obliis
 diuina uita sacrificiis ueritas reuerbita con
 debatur quod nos una tantumodo e, ueritas
 penitentia qd per carceri pign. datur. ad hanc
 gratiam respondet origines etiam uari, ueritas
 uis ueritas conueni. primo per Confessione.
 rde per Absolutionem. et his per eleosinam qd
 per injuriam condonata qd per redactionem
 penitentia ad meliorem fugam qd per spiritualis
 feruore qd datur per confessionem sibi faci
 endam. ueritas si originaliter datur. ff. Item
 ueritas origines confessio spiritualis unigenitaliter
 habita fuerit ut remedium peccatorum post
 Confessione componi, primo origines ad illos
 suos si introducant obviantes quod etiam sine
 solum e. remedium peccati. scilicet Confessione
 rde si ipse origines agnouisset confessionem
 e. oblatio neque pariam ad remissionem peccatorum
 post Confessione componi in statu Confessione
 pign. penali remedium profert. qd sunt
 temporis si uigebat dogma de necessitate
 confessionis spiritualis.

Ad primum rde. etiam familiar e. is, qd rades
 et uent, ut sibi obviat etiam ea qd minus uides.

optime novum falso est, et deinde per solu-
tionem ejusmodi obsequium etiam videtur
esse, quod celum dicitur et quod est.

Ratione dicitur si origenes agnovisset nequitiam
confessionis ad remissionem tunc de peccato
et si simul agnovisset illam nequitiam con-
fessionis per nihil aliud foret pro C. A.
si agnovisset peccatum confessionem facienda
cum ordinario nequam et ad remissionem
mortalium, nec unquam foret pro C. A.
et conf. origenis et secumque referretur
obsequio, non sibi prosequatur debet
tunc referre illud medium obsequio, etc.
viam, quod origenis equidem ad obsequium
veniam peccatorum mortalium, sed quia
etiam illa quae post illud medium in casu
nequitiae foret, etc., nonne molitur
et charitatis fervorem. nec etiam illa
media per quae venientia emittuntur, et per
quae gratia vera peccatoribus obtinetur, gratia
est opera bona per elemosinam, per con-
fessionem cum iis, per vitam de mortuo
resignatam. quod etiam.

Justo dicitur Cyprianus docet quodam modo, quod etiam
occulta crimina confitentur, sed quia non
dicit, hoc est nequam. Non cogitur de
quod libet criminibus occultis, sed tunc de peccato
idololatricae et apostasie sola cogitatio com-
missa. quod nequitiae confessionis subalis
agroris.

R. S. si ea nequitiae subis dicitur id est nequam,
nec expressis verbis de obs occultis cogitur
C. A. si ea nequitiae subis equivalentibus est.

L. conf. Quianus tradax eos, q' occultum
 apofofia cimen confitebatur et addens hanc
 racionem, quia deinde et circumveniri deus n'
 potest satis ostendit, se confefionem cum
 cimen etiam occultum et neceffariam ha.
 biffe hoc e' verba, eos oes, q' talia celant
 deum velle deinde et circumvenire, hoc a
 fignificat, qd neceffariam fit etiam talia con.
 fiteri qd abest.

Inft. 200 cum dogmate de neceffitate confefionis
 fatalis confilium i' pt qd hom: ut ad dogmatu
 antiochenum dicit apofthomus.... i' cogit deus
 in menem procedentes, qd reuocamus nuntiam
 fed fbi fobi vane pedere, jubet fbi fobi
 deconfiteri qd abest.

R. P. S. faulta ifta, cum neceffitate confefionis
 fatalis confilantur, f' hoc apofthom verba
 tantu' directa funt ad calciturnos mox
 baptizandos, qd fufficit fola confefio deo
 facta; poro hoc verba ad calciturnos
 folum dirigi manifeftu' ex ipfo theofis
 fomilio, inferibitur e' calciturnis ad illu'
 mirandos, hoc e' ad baptizandos.

Inft. 210 ad ipfos baptizandos fuit deum cogito
 ind aut apofthomus quims hom: 30.... i' fe
 in theatu confefionu' tuoru' dico, i' fobis pec.
 cato f' fobis debere cogi, exponere coram
 deo confuetiam tuam, ostendat ei qd nihil
 exoptat cum facis qd optime ille nouit,
 die et abfcriptis his manib' ob habeas

in Actum conuenit, nec utriusque molestiam
sibi exhibeat, de eorum vero atque ad huc, esse
gimus hodieum diem & de! quod boni fecimus
aut mali committimus? ... hinc exanimis remissio, et
ipsius facultatis offerit cum in quosmodi esse ut agendum
cum deo. talis diem occasione exanimis quotidiani. solum
penitentia, sed etiam ob, possitque etiam, an e' necessitate
confitendi peccata mortalia excludere?

Ans. d. apponimus hoc ad dicendum in hac reba pauli: probet
e' de ipsum hoc, et sic de ipse illo exat. ... sic cogitur ...
in hoc in confitendo apponit remane postea in, quod curat
dum, in hoc inuenit et peccatorum iniquitatem ... non sic
confitendo peccata excludit apponimus aut, non ad hoc
excharistica: si id cura nullam fecisset, si necessitatem
confitendi peccatis agnovisset.

Res. d. si confitendo peccata excludit, quod probat, et quod
inuenit etiam in confitendo non habet ad hoc
etiam exat. qd.

Ans. d. si agnovisset necessitatem confitendi, ita hoc loci
qd. plurimum qd. exat.

Res. d. si agnovisset talem necessitatem ad comitum et aliter
ad ois, qd. ad comitum preparant. Res. d. si agnovisset
illam talem ad relationem, et eos, qd. sic peccata mortalia
confitendo et sic, et sic verba de pauli in plerumque peccatorum
peccata iustos fuerunt. hac reba interpretando appo-
mus cogitur de preparatione, qd. ob in comitum re-
paratione e', nempe de examine confitendi
in re ea, qd. peccata mortalia e' necessitatem
nempe de confitendo peccata. qd. exat.

Ans. d. veniale de dea cum in cogit. et quod quod
ait ... veniale de dea imunditia iuxta legem exat
peccata non contemimus ... per veniale de dea imon-
dicitatem talem intelligit peccatum deus, peccatum
idololatrie, peccatum in diebus, et peccatum
schiismatici. qd. per alios peccata excludit confitendo
peccata.

R. et. A. nulla e' res, sedam ab interpretandi de
 his quatuor solum peccatis
 In p. 2. Beda C. 9 in Lucam in hoc verba, ita, ostendit
 vos sacerdotibus, dicit, ex obo infirmis, qm ab eis
 sanavit, solos leprosus a eis ad hie toles misse
 fuisse, et ostendit illum sicut q' hanc hanc p. a.
 vitale i' fuyth' hie gentili i' iudicia i' p' ficia,
 i' etiam i' fuyth' hie gentili i' iudicia i' p' ficia,
 i' etiam i' fuyth' hie gentili i' iudicia i' p' ficia,
 per dona dei qm colere, neque... deul' p' ficia
 veniat, colorem i' fidei, qm augetur ostendat.
 colere vero vitia per se ipsum interius in consuetudine
 et intellectu dicit sanari et corrigi... q' Beda per
 legem totum intelligit quatuor peccata supra me,
 mordata, et contentit hoc sola in confitenda
 sacerdotibus.

R. conf. q' Beda C. 9 in Lucam per leprosus intelligit
 eos solos, q' aut hanc hanc aut idololatricam, aut
 iudaeismum, aut hanc hanc q' professi. C. conf.
 q' Beda per legem totum in capis q' i' iacob
 dicitur sacerdoti p' dendum intelligit, solum hoc
 quatuor genera peccatorum et conf. et conf. Beda
 in Lucam in legitur de confessione peccatorum faci
 enda sacerdoti, p' de confessione Dei, q' p' ul.
 licet coram populo, culpa excedenda e' obis,
 q' hanc hanc aut hanc hanc, et dicit colere
 animi motos p' vobis sanari iudicia per ipse
 ab ipse. hoc e' dicens ne explicit ne Regat
 q' dicitur in capis q' iacob p' vobis i' explicit
 p' vobis in hanc hanc de rebus d' p' vobis legitur
 p' vobis comendat in Lucam de confessione fidei
 p' vobis coram populo, culpa excedenda e' obis,
 q' in hanc hanc, in idololatricam, in iudaeismum, aut hanc hanc.

quidam dem peccata sua confitentur sacerdotibus
 si plene id faciunt, solent indagari deinde omnia
 ipsa peccata, ut ea confiteantur, quod per se gesta
 sunt, et ea, in quibus sola cogitatio delinquitur.

Art. 12 ipse Arundinus quocumque ritum participamus
 reseruit, sacerdotes quos variis confiteri quod
 ita cultum est, necessitatem confessionis solentis
 in culpa peccata agnitionem fuisse.

Res. conf. an quis mult. quod nos raris confitentur
 fagitur, confessionis necessitatem in ecclesia
 Latina si fuisse agnitionem; quod mirum, si sacer
 dotes illud in se habere videntur, et flos
 quibus deo in se. quibus videntur, quod in
 confitentur. idem Arundinus ibidem docet, ne
 necessitatem confessionis fuisse quod quos agnitionem
 fuisse et confessionis deo raris quod sacerdotes
 quos bene affert eorum, quod timent, ne
 ipse pariter quodam vimine iuxta canones
 ecclesia quod cogentur ante absolutionis suscipi
 tione ab omni functione sacerdotali. aliterque quod
 circa integritatem confessionis nihil de se esse videntur
 propter angustias temporis, hoc, confessionis deo
 hinc moralis de se esse in se habere
 videntur agnitionem confessionis quod de se et vultu
 exprimentur.

Si Simplex, humilis, confessio pura fidelis

Seci si quada frequens dispersa vivens fecunda,
 Integra, serena, et lacrimabilis auclerata,
 fortis, et curans, et sit pura parata.

Conclusion III
Iam Confessio Sacralis facta Sacerdoti absenti
per litteras, aut intermedium, tum
absolutio Sacralis à Sacerdote absente data
per litteras, aut intermedium, illicita
Est, imo et invalida.

P. prima pars decreti clementis & ea de re dato anno
1602, quod sic habet... sanctissimus dominus
nosse clementis & auctoritate solis patrum... bene
propositionem, scilicet licere per litteras, sive
per intermedium confessionis absenti quædam
sacraliter confiteri, et ab eodem absente abso-
lutionem obtinere ad minus ubi falsam, temera-
riam et scandalosam dicitur et prohibuit,
quæcipitque, ne deinceps ista propositio quibus
quibusvisque locis, contrariis in confessionibus
docetur, neque longam longam aliquo casu
probabili defendatur, impugnatur aut ad præ-
im quovis modo deducatur. si jam existens
et hoc talis confessio et talis absolutio, sit
illicita.

Præca pars scilicet talem confessionem et talem absolu-
tionem invalidam esse. talis confessio et talis abso-
lutionis declarantur in nullo suo casu illicitam esse,
ac proinde neque in casu relictæ necessitatis
posse adhiberi: si modo se disponantur ad præ-
aut modus administrandi solum quod negandum in

casu extremo necessitatis adhiberi potest, propter
 invalidum est, propterea charitas exigit, ut in
 casu necessitatis solum ministratur, presentibus
 modo aliqua sit probabilitas illud prope veni-
 tenti proficere. quod talis confessio et talis abso-
 lutio in modo ibi dicitur per abtiam invalida. qd

Solvuntur objectiones

obj. propositio per demeritum & scilicet, sicut scilicet
 sunt collectivae, id est in hoc sensu, quod si licet
 et confiteri per alteros sive inter numerum san-
 ctos absenti, et a saeculo absente per alteros
 aut internum absolventem recipere. quod male
 inde conclusimus, quod nec unum, nec alterum licet
 dicitur

Responsum. nam primum ad videndum est in quibusdam summis
 anni archiepiscopi ad Egidium cornelium, Clemens
 & in congregatione inquisitionis romano declaravit,
 se ab antiquo propositio partem dicitur de ipse.
 de paulo quinto clementis & successor annis
 hinc post datum hoc decretum propositio
 fuerit a se ipse id ipsum quod sic obicitur
 improbatum, et ex eius libris expungi iussit
 Insuper, primo quod si ex institutione ab iure et valida
 sunt, eadem potest sumus pontifex in o nec
 ecclesia universa illicita declarare. si quis
 modi confessio et absolutio ex ab institutione
 rata et valida est. qd

R. D. ch. qd ex institutione ab iure et valida est
 absolute et ch. qd ex institutione ab iure et

• valida facti. qd factum invalida rursus
 dicitur potest
 R. D. m: valida tñ si confiterentur et fuerunt
 ante prohibitionem ecclesie C. m: de ga ab
 supra dicimus, valida tñ si confiterentur
 iuxta statum, quem habent confiterentur ad
 ecclesiam prohibitionem. et. m: et D. ff: conf: iura
 libari si potest remanentia in stat. gen
 riuo habeant R. conf: multo illos statu
 tati. conf: et conf: si confessio et absolutio
 per litteras aut per interuentum, quate ab
 instituta aliquando fuerint maia et forma
 valida facti potestentia, confessio illa remanens
 licita et sequentibus riuo fuisse, et
 absolutio illa remanens absolutio

• sit prohibita et peccaminosa, et absolutio illa
 per prohibitionem ecclesie sit per absolutioem
 facultatis si oppositi, et iurante absolutio
 desinit in maia valida facti siue ut alia volent
 sit dispositio insufficientis et ritus invalidus facti
 a ministracione. sic vniu. qd riuo fuit
 maia valida ad facti eucharistia si. case
 aut ante in secretum multum desinit in maia
 facti si pariter contractus qui aliquid des qd
 fuit olim maia facti matrimonii propter
 ecclesie prohibitionem sit contractus illegitimus
 et maia invalida facti matrimonii et in

propter negotia ecclesia seculi jurisdictionem
facultati obsequium absolvent, et inde fit
quod absolutio ipsius quod prius fuit iusticia
sicut in eis iusticia.

Supp. 3tis in sequenti usu erat olim confessio
et absolutio per litteras aut per interventum
confessio in iure in vita joannis elemosinarii
ipso peccante et suadente, mulierem, quod
causa si fuerat scilicet suam coram profitemi
per litteras confessionem et absolutio. 2do in iure
et deinde obierit. 3tis in genere per litteras
per litteras reconciliacionem a ppi. petispe
3tis Roberto canonice episcopo in con-
viciacione facta confessio per litteras
a patribus sic fuisse absolutum, per po-
testatem, quod dicitur postea ipse et huius
modi et aliis quibus dicitur benignum finem
suum saltem etiam dimittit lib. 5a pecca-
ta sua. 4to in iure Remensis illi
debandis quibusdam episcopis agitant
et per litteras absolutio exoptabant
similem absolutioem contulisse. 5to petispe
procurantem episcopum per litteras confessionem
et absolutioem petispe a populo bus
collectis in con. absolutio 12. 6to episcopum
et iohannem sicut et alios plures episcopos
a gregorio 7 per litteras fuisse a peccatis
absolutos. 7mo Thomas condemnatum, quod
iure excommunicatus, et lib. videbatur abbas
quod per eum coram bernardo 2do anglorum

rege defendere, ab occasione 7 peccati
 veniam per litteras petere, & absolutio
 ab ipso obtinere. ~~et~~ ipsum etiam dicitur
 paulum eorum inestusum per litteras
 absoluisse, quod etiam scilicet sunt primo dicitur
 annis, qui epist. 13 significat se fugam eue-
 nisse eorum etiam eorum absentia 200
 factos, quem Eusebius scribit misisse per
 pioni absolutioem et eucharistiam per pui-
 rum, quo frequentem olim illum apud fuisse
 adhuc eorum potest, dum ex eis theologis, qui
 in conc. Casiliensi interrogati, quod posthardum
 fuit factos, qui ab ipso jurisdictione pui-
 dentes absolutioem desiderat, responder-
 unt, quod deinceps illum factos obtenta
 jurisdictione poenitentes illos etiam efferes
 absolvent; dum etiam ex capitulo galis causa
 707. 3 ubi legitur .... poenitentia exultu
 per singularem recipienda. quod licet imo etiam
 e confessio fontalis et absolutio per litteras
 vel intermedium.

R. S. S. ante prohibitionem elementis 7 affo-
 st. post illam prohibitionem et. S. S. S. S. S.
 conf. et. conf. etiam. concedatur talem con-
 fessionem et absolutioem facta in ipso imo
 et validam fuisse, nihil in ea contra nos, neque
 e id negat efferes nostra: licet hoc sententia
 minime videatur iustitiam pro exemplis sic
 a thoino congestis. unde sic ad pui-
 m.

affo: quia plerumque illa confessio de q̄s
hic agitur si fuerint peccata sine in ordine
ad recipiendam absolutionem peccatorum, sicut
ordine ad recipiendam confessionem, aut etiam
in ordine ad obtinendas indulgentias, pro
poenis canonis siue poenitentis satisfactio-
nis. nec obest, quod totis dicantur absol-
vi a peccatis, aut quod dicantur absolvi per
potestatem clavium, quia si solum in q̄i et
solvitur a poenis aeternis peccatorum debitis,
sed etiam in q̄i absolvitur a poenis canonis
aut censuris per peccata mortis, aut absol-
vitur a peccatis, et absolvi per potestatem
clavium; licet si praecipua functio potesta-
tis clavium sit ipsa peccatorum remissio,
si ad ipsam etiam recessu poenitentiae
gentis et absolutionis a censuris quod dicitur
hoc sufficiant per confessionem

Paragraphus III

De Satisfactione

Satisfactio pro ut hic sanctorum est voluntaria
satisfactio et purgatio de poena temporaria
bona ad placandum deum dicitur ad satisfactionem poenae

peccato debitas. duplex distingitur alia scilicet
 alia si scilicet. satisfactio scilicet est
 voluntaria acceptatis et poenitentia poena
 quam facti fuerunt in vindictam peccati im-
 ponit poenitentibus scilicet poenitentibus poenitentibus.
 h. satisfactio si scilicet est voluntaria
 acceptatis et poenitentia poena quam poenitentibus
 in vindictam peccati sibi ipsi imponit.
 de satisfactioe scilicet sic peritiam speramus.
 Luberos et caliginos si diffidentibus, poenitentibus
 olim injuncta fuerit, et adhuc injungit poe-
 nera quodam plebitis laboriosa et cavilla
 peccati, ad vita emendationem, ad probacionem
 vera poenitentia, sed displicent illis opera ejus;
 modum quod catholicorum per modum satisfactiois
 rogant, id est, ad placandum deum, et ad expiandas
 poenas pro peccatis debitas... vehementer odi-
 ingunt luberos utiulo s, et scilicet scilicet
 hoc vocabulum satisfactiois, quod in modo in
 scripturis si invenitur, pro poenitentia scilicet
 scilicet quodam quibusdam poenitentibus pro illo
 poenitentibus scilicet; inter varias rationes, quas
 afferunt, ut laboriosa opera per modum satis-
 factiois impossibilem accipiunt, praecipua haec est,
 quod poenitentibus temporibus expiari si poenitentibus poena
 debita, quod simul cum culpa poenitentibus
 gratis remittentibus, et quod remissis ipsis poenitentibus
 debitis nulla poena si temporalis pro peccato
 tuenda sufficit.

Notandum est catholicos Luberos et caliginos
 hoc fieri concessisse, si poenitentibus per opera

iniqua et laboriosa deo satisfaccere de condigno
rigoroso pro culpa neque pro poena, quia
de satisfaccione de condigno rigoroso pro
culpa requiritur opus quod per se aequalitatem
habet cum injuria deodulata, et ad satisfaccio-
nem de condigno rigoroso pro poena requi-
ritur opus, quod per se aequalitatem habet
cum poena promerita; quod ad hoc per
hoc patet, idcirco aequalitatem profertur
habet si per se cum injuria reparanda, nec
cum poenis per peccatum promeritis; repa-
tio est inuitur ex finitalem persona reparantis
si cum poena, quia poena peccato debita est
et aeterna, aut temporalis, in purgatorio sub-
iuncta; neque proportioem habet in operibus
laboriosis in se consideratis, ob id carum est
hoc in hac vita. Catholicis imper libera-
nis et calvinisticis conceduntur non pro se
deus satisfaccere de condigno etiam minus
rigoroso pro culpa et poena aeterna, quia
opere hoc non dum justificati nullam habent
proportioem neque justitiam rege moalem
nec in injuria deo illata, quod est in aliquo
sese infirmita, nec in poena peccati debita,
quod physice ob dignos mundi laboribus
major est, nec compensari potest per rigantem
personam non dum justificata, et ad hoc in dei
inimicitia persisterantibus.
Itaque tota difficultas ad hoc solum collimal
ex unius culpa et poena aeterna debet super-
esse possit aliqua poena temporalis pro

gregorius M. C. 9 moralium cap. 34 ait... Delin-
 quenti deus negagam parit, quia delictum
 sine ultioe n̄ desit. aut e. i. i. i. hoc homo
 in se poenitens parit, aut hoc deus cum hoc
 iudicans peccat... sic deo post confessione
 audire meruit, deus bonitatis peccatu suu
 et in multis post culis affligit ac su-
 giens. reatum culis, gan perpetuam affli-
 gendit alia plura ff. pp. de p̄nomia culoms.
 huc figuratorem f. aut, p̄ e. dicit i. i. p̄
 calpimus C. 3 instituta cap. 4 § 35... parum
 ac movent, que in verba scriptis de factis:
 factioe possim occurrunt, vides quidem eum
 n̄ multo dicitur singulis s̄is f. h̄u bonu
 libi sapientia, aut hoc in parte Cyfo
 e. ad nimis apert et sine locutos. Ita
 mox esse de paribus parit calpimus i. p̄
 h̄ sententia probat et causam conclusam
 nostram
 3. his auctoritate conu. t̄idant, qd f. p̄. 14. con. 12
 sic desinit... f. quis dicit solam poenam
 simul cum culpa propter amitti a deo, facti:
 factioe poenitentia n̄ e. aliam gan
 f. idem q̄a existerent abo pro eis facti:
 i. esse auctima sit.

Soluantur objectiones

Obj. primo Ezechielis 18 legitur... f. attendit
 impius egerit poenitentiam ab abominabilibus
 suis, cum iugitatum ejus n̄ recipiat... et
 cap. 33... impietas impiu q̄ nocet ei, ^{ut gaur:}
 q̄ die conversus fuerit... e. h̄u falsa

Q. D. conf. per satisfactorie ibi intelligit eam
satisfactorie dicitur ibi in excusanda et peccata
sed defendenda, unde statim dicitur... quod defendi
in eis ab illi potest.

Insuper primo Augustinus l. 2. de peccatorum meritis
cap. 34 dicit: miserias huius vite... ante
remissionem et satisfactionem peccatorum, post remissionem
solum in culmina, et in psalmo 34 dicitur...
operumque et peccata eorum, quod est operumque
et in illa viseres, quod est, et si illa viseres?
et si vindicares. quod Deus remissa peccata non
puniat, si vindicet.

Q. D. conf. peccata remissa quod culpam et poenitentiam
omnem et peccata remissa quod culpam et
poenitentiam et poenitentiam quod culpam et
poenitentiam hanc et ad poenitentiam Augustinus
manifeste ostendit eundem Augustinus verba
psalms 50 ubi dicitur... impunita peccata eorum
quod non agnoscitis et non misistis, dignoscitis eorum
satisfactorie, sed per poenitentiam punient.

Insuper de his qui frequentem poenitentiam
comparant cum veritate Baptismi, quod censet
quod poenitentiam in Baptismo et per
Baptismum ita dicitur peccata et poenitentibus
nulla quod illis poena temporalis laenda superest.

Q. D. conf. comparant in eo quod utrumque sit poenitentia
vel remissionem peccati. sed in eo quod poenitentia
poenitentibus, quomodo Baptismus ab his qui
verba satisfactorie quod peccata integre remittit
etiam quod poenitentibus et per poenitentiam
frequentem poenitentiam per Baptismum
distinguantur ex eo, quod Baptismus sit poenitentia

facilis facta e poenitentia poenitentia diffi-
cilio, poenitentia laboriosa. et certe ut loquitur
con: fudenti divina iustitia videbatur exigere
ut aliter a deo in gratiam venirentur, qui ante
baptismi per ignorantiam peccaverunt, aliter
qui accepto baptismo templum dei in fornicatione
vigilant.

ob hoc ex causa sublata culpa tollitur causa peccati
hois. qd est hoc poena temporalis tollit deit,
non sublata causa tollitur effectus poena
temporalis e effectus culpa. qd est hoc.

R. et. conf. et. ibi probatur. an sublata voluntate
et causa tollitur vulnus? an sublata culpa
peccati originalis nullus ex illa poena remanet
illud axioma, sublata causa tollitur effectus, n
e veni nisi in hoc sensu, qd effectus e i poen
nisi causa ipsius aliquando exstiterit qd est hoc.
Ipsius qd est plus a fortiori vel minus; sed qd
remittit poenam aeternam, vel plus, et qd remittit
vel poenam temporalem vel minus, qd est hoc.

R. D. et. f. illud minus continetur in eo, qd
dicitur plus. C. et. ferus est. et. et. concepta
m: et. conf. et. et. conf. poena temporalis, quod
dimissa poena aeterna ad hoc tunc manet
et continetur in illa qualitate poena qd est
remissa.

Ipsius estis sequitur in remissione, qd est per
factum poenitentiae, poenam temporalem sublatam
huius poena aeterna, per hoc intelligi n potest
Ipsidem theolog. plerique docent, in ipso facto

meritorie ab iurisdictione i' in se habita
 loria si de consensu i' saltem de consensu
 si in hoc vita animo satisfaciendi substat
 Quos ubi minister poenitentia tenetur
 ordinario poenitentibus satisfaciendis quod
 injungit et injunctas poenitentis acceptare
 et implere
 R. Minister ad hoc ordinario tenetur pro
 ex abstinent. ecclesie paxi cuius deus
 est tutus ois. de ex tunc. qd. sep. 14
 cog. q. sic puerit. .... sunt facultates homini
 ganum spiritus et prudentia pesserit
 jus galitatis criminum et poenitentium
 facultati salubres et convenientes satis
 facientes injungere. et sic ex infaraoe
 que puerit de facultatibus nihil ex illis
 committere, qd. requiratur ab hoc pater
 qd. ad perfectam reconciliatorem insti
 tutum e' plenum ab integum effectum
 suum consequatur. dixi minister poeni
 tentia ad id tenetur ordinario quia
 poenitentem, uti diximus subito morbo
 oppremum et sensibus destitutum debet
 obsequere etiam nulla satisfactioe
 injuncta. qd. autem poenitens satisfaci
 endus sit injunctam acceptare, et im
 plere tenetur sequitur ex hoc ipso
 qd. talem satisfactioem injungit
 jus habeat facere. jus e' potestativa

ex p[ar]te sua obligaverit inferiori imperat[ur]
et arguit. Dicitur item ordinarius, nam si
per faceret impudentiam aut insolentiam
fuerit illud satisfactio imponetur prout
conveniens pro poenitentia eam si acceptae
et relicto confessio q[ui] - alium adire,
si etiam si per impudentiam illam accep-
-tasset et absoluitur fuerit, pro ex procepto
eiusdem, aut aliter deinde confessio, qui-
nem exponeret aliam illius loco satisfactio
magis convenientem acceptare.
Et tale propositum pro satisfactio im-
ponere et quidem gravissimas constat si ex
indignitate disciplina veteris ecclesiae una
pena publica, et q[ui]a diuinos ob graves
causas accepit. poenitentia et publica sic
fuit q[ui] in extra portam ecclesiae de qua
erat locus alius sed lectus alius a lectus. in
quibus locis erant poenitentes q[ui] vocabantur
flectes, in i[st]o q[ui] vocabantur dormientes, h[uius]
erant et erant largissimum criminis rei,
ut ait Luchianus (De iudiciis cap. 4. §. 1. §. 1.)
.... Libidinis furias impio et in ea et in
sexus ultra iam non, si modo limine vult
si ecclesiae lecto submovebantur, quia si
erant delicta sed monstra. et inde est, q[ui]d
sub Dio, h[uius] eius intemperie expositi
jacebant. flectes vero in locis lecto extra
in ecclesiae portam stabant, et ab ingredientibus
et egredientibus quodcumq[ue] subsidium cum flectibus
unde flectes dicitur h[uius] expositabant

eorum felus semper minus erat, felus ^{hij} ~~est~~
 montium, sed semper erat precatum mortale
 publicum, et quibus gradus poenitentia
 publica qui duabul aliq. duobus, tribus
 et etiam 7 annis

2° duo vero gradus erat audientium: illis permittit
 erat intra portas stare, in loco calcem
 designato, qⁱ vocabatur *Stilla*, ubi facias
 conciois scriptura Actuum et psalmorum
 cantus audire licentia erat, q^o penitentia exire
 cogebantur, nec ipsis licebat infra calcem
 venoni interesse in q^o semper fiebant
 equitationes q^o calcem pergebantur.
 3° tertio gradus erat solutio, qⁱ sum
 strati humil. et demissa habita variis
 poenis ac laboribus exercebantur, et casti-
 gabantur poenitentia; locus ipsis designatus
 erat a portis eulapide usque ad ambonem
 frequentes fiebant super ipsos orationes et
 manus impositiones d. q^o lege et moium
 l. 6 cap. 4. finito evangelis exhibant unum
 calcem

4° 4° gradus erat confitendum sic dictorum
 ex eo quod cum calcem exire si bene
 bonum sed ad faciem poenitentiam con-
 fitebantur magis in ad faciem mensam.
 locus ipsis designatus erat ab ambone
 usque ad parituanum. finito hoc gradu
 accipiebant solemniter absolutionem, et
 ad sacra mensa participandum admittentur.

Diversum fuit poenitentia publica legimus
 quae viginti gravitate criminum v: g: pro
 frontanea alicujus inter recipere ex ab eo
 annorum, et huius canon 56. r. falsarii....
 qui pro fronte interfecit, et postea poeni-
 tentia debet esse viginti annis seculo a communione
 vel galva annis sex. stans extra foras oratione,
 et fideles ingredients rogans, et pro se deprecans,
 sui, suam infideliter poenitens post galva a
 annos inter auditores sequetur, et per septem annis
 cum ipsa sequitur. 7. a annis cum iis, qui in
 sollicitudine orant, sequitur. in 4. a annos post
 statim cum fidelibus sed in eum absolutionis po-
 ticeps hoc a expletis eius fontem particeps.

Caput II

De forma subti poenitentia

verbum est ex conc: Trident: sess: 14 cap: 3 forma
 subti poenitentia in auctoritate Latina, consistit
 in his verbis, ego te absolvo a peccatis tuis
 in nom: patris et filii et spiritus sancti
 et hoc duplici modo scilicet excommunicatione illa forma,
 si modo deprecatorio, si vero... absolvo te peccatis
 hoc hinc aliter: si modo imperativo... absolvo te
 et hoc si modo indicativo... absolvo te.
 et haec illa forma est etiam si permissiva peccati,
 si tibi declaratoria peccati iam remissa.

de his sic statuimus

Conclusio I
 forma Sacramenti poenitentiae vere
 Est Remissiva non autem
 Declaratoria.

Primum solum poenitentiae vere peccata remittit
 hoc probatis iuris huiusce tractatus: ai in
 forme solum poenitentiae sita e' quaevis
 iuris vis ex conc. Trident. sess. 14. cap. 3. vel
 sancta Synodus poenitentiae formam, in qua
 iurisdictionis vis sita e' in illis ministris
 quibus potestas e' eis de absolvo. absol. 20
 P. 202 ex cog. Matt. 18. & 19. dicitur alius petro
 ... tibi dabo claves regni caelorum: ai inquit
 theologi dantes in dentibus, ut dicitur, officium
 eis datur, sed et in ipsa ageritur. 20

P. 203 ex cog. S. Hilarius in cog. 16. Matt. exclamans
 ... o beatus coeli penitor cuius arbitrio claves
 etiam aetheri dantur, cuius semper iudicium
 cum praesentia auctoritate sit in coelo:
 ut qui in terra ligata sit, aut soluta, statim
 ejusdem conditionem obtineat et in coelo
 & apponitur hoc: & de verbis ipsius ... & terra, in
 q. 1. iudicant: principalem auctoritatem solum
 caelum non potest sed et terra, dicitur sequitur
 per verum

Quoniam sensu dicit S. Leo sermone de transfiguratione
 ... & S. Bernardus serm. in natali
 epistolae petri et pauli ... potestas petri,

judicium sententiam coeli: non hoc à se
fuerat, si absolutio facultatis est totum de
valoris. 50

P. 4 ex consuetudine. f. 17 con. 9. si quis dixerit
absolutionem facultatem facultatis, si est actum
facultatem, sed autem ministerium non habent.
Et declarantur remissa et peccata abbatem fil. 90
P. 56 ex re. ex his sententia ob. 100, 60. pro
sum est, constitutio profectum in est professi
fides acceptam ad factum parentibus.

Dicitur in Synonymis commentario in cap. 16 d. 1. 1. 1.
exponens ista verba. tibi dabo claves regni etc.
Cuius... ait... Cuius istum episcopi et presbiteri
sunt in intelligentes, aliquid sibi de peccatis
opressum superantibus et in damnum innocentes
si solvere se non possunt subeundum; cum quod
deum in sententia facultatem, sed non in
quodam. legimus in Leviticis de leprosis; ubi
jubetur, ut ostendant se facultatibus, et si
leprosum habuerint, tunc à facultate imundi
fiant, et quod facultates leprosum faciunt,
et imundos, sed quod habent notitiam leprosi
et in leprosi, et possunt discernere quod imundus
quod imundus sit. quod quod est leprosum
facultates mundum in imundum facit, si et hic
aliquid vel solvit episcopus, et presbiteri in eos
quod imundus et in notitiam; sed pro officio suo in
peccatorum audiunt. fil. 91. ligandus est
quod solvendas in quod verba duo sunt, primo
in quod quod deum sententiam facultatem
sed non vim. 2do in aliud officium facultatem
non legimus, quod quod faciunt facultates Leviticis
quod leprosum, quod à lepro in mundum, sed vel

mandos in mundos solvendo declarabant.
 R. D. Hieronymus eorum facultate superstitium et auguriam
 vel arguere, quod putabant ubi se pro se solvere
 se solvendi et ligandi ad arbitrium et aulam suam
 nulla ratio debita mori: si dementi, sive brevia
 dispositio subjecti aut presentibus... ut ego in
 dicitur incoherens in solvere se noxios abhibentur.
 bene est quod dicitur... quidamque in penitentium varietate
 et nimium significatur qui solvendi sunt, quod vero legem
 et consequenter ad illam breviam cognitionem confutatur
 aut heretum absolutis atque idcirco dicit potentia
 facultate, quod deum in quodam modo vult. com-
 paratis in instituta inter facultates leviticos et
 sacerdotes evangelicos in eo est, quod fuerit fa-
 cultas levitici solvendo declaraverint, hoc
 legatum est in in, ita quod quod facultates eorum
 debent declarare penitentibus in remissa
 in. Sed in eo quod fuerit facultas veteris legis
 in solvendo declarare hoc in legatum si non
 sine brevia cognitione ita quod et les facultates
 novae legis non solum solvere aut ligare,
 aut prius cognita penitentium varietate, sed et condi-
 tiones; sic confiteri compescere aprofita est ad
 multas et institutum et doctores

Insp. S. August. ser. 99 de verbis evangelii S. Lucae
 hoc habet, exprobando eos quod suggerentia dicitur
 ego dimittis ego mudo, ego sanctifices respondet
 illi in ego, sed itas. Et haec in joan. ait....
 servos agere idem legem est, solvere et recta legis
 in est. quod dicit.

R. Augustinus ibi perstringere donatistam evogantia
 quod vitiosa et effrona solvere ex facie personali
 nichilum videtur arbitrabatur. quod nullam
 facultatem aut quod ab hostibus aut male ministris
 confiterentur.

quam primam conferre, seu et forma modicum
pouit eligendo et per auctores quosdam rda conferre
ne idcirco dicit pouit declaratoria.

Et certe conc. Trident. respondit consulto ad hanc
difficultatem f. 17 cap. 2 ubi ait... Si constituit
sane eligendo et auctoritate perfecta et contingit
tamen deo reconciliare quicquam hoc solum
sibi suspiciatur; ipsa nihil aliis reconciliatio
ipsi constituiti sine sibi volo quod in illa in
cluditur, n' e' ad scribenda. ubi reconciliatio
sive remissio peccatorum n' solum ad scribendum
constituiti sine voto sibi, ac quomodo solum
n' e' pura declaratoria

Conclusio II

De Natura Senti poenitentiae et ea ipsa
et institutione profus indifferens
videtur an indicativa an deprecativa

Ex verbis Exprimantur
absolutionis verba.

P. res ista p' se, si prima utraque forma equali-
ter idonea videtur ad adiuuandum exerci-
tium potestatis, per quam hoc solum conferitur
s' rdo ubi neutrum ex his duobus formis feci-
tatem abas delinuerit: a' utrumque hoc ven-
it

P. quod prima parte. in administratione huius
senti exercetur potestas iudicialis affertur in illi
iudiciali obsequio a' p' r' h' s' abgi utraque
forma indicativa sicut et deprecativa.

egaltu idonea e ad exprimendū hujus potestatis
his executivis; nam q̄i hanc potestatem judi-
ciali et ministeriali, exequens directe deum
deprecatur, ut poenitentem absolvat, equiva-
lenter indicat, si prout ipsum dei non
absolvat, et q̄i poenitenti directe indicat
dei non ipsum absolvat equivalenter deum
deprecatur, ut et ipse poenitentem absolvat.
q̄o ex nōa fonti utraque forma egaltu idonea
videtur ad exprimendū executivum potestatis
judicialis et ministerialis, absolventi a reus
P̄da m̄. pars n̄p̄da q̄o reus n̄p̄ratim abus
dehominatū videtur. ex subis ab; q̄a in
scripturis habentur hoc unū concludi q̄t,
absolutioem ex institutioe ab; exprimendam eē
in verbis, q̄a executivum potestatis judicialis
significat, nec aliud quicquid concludi p̄t ex
traditioe, siquidem oīs probabile e ceteris
modo una modo altera forma q̄ usam. eē,
ut videtur e quod errorum c. 8. cap. 8. gloss.
10. 11. et 12. q̄o abus reus n̄p̄ratim dehu-
minavit. q̄o ex nōa fonti et institutioe
ab; quosus indifferens videtur an indica-
tivus an ab; q̄o

Capitulum III

De Ministro Sacerdotii poenitentiae

De ministro sacerdotii poenitentiae scia quaeritur. scilicet, quis sit à quo dicitur institutus sub poenitentiae ministro. scilicet, an, ut voluit, sit absolutus, requiratur in ministro, potestatem ordinis, jurisdictionis, aut aequivalens episcopi, sive ipsius vires gerens. scilicet, quo iure, quod obligatur, tenetur sub ministro ad confessionis sacramentum.

Paragraphus I

quis sit Sacerdotii poenitentiae Minister

Primo communis est catholica sententia sub poenitentiae confessione in populo, nisi ab eo, qui factus est, et potestate ordinis sacerdotalis, jure potestatem jurisdictionis, juxta communem habet catholicam doctrinam, minister sacerdotii poenitentiae est, et solus sacerdos, potestatem jurisdictionis habens. Hoc potissimum in illis dicitur requiratur, scientia, probitas, et diligens scientia, et scilicet, quis, quomodo, et quare sit solvendus aut ligandus, probitas, ut cum acta,

intentione et debita gloria dei et animi filio
 meum fuerit obedi: in presens, in in multis
 aliis dum maxime in sacramento confessionis fi:
 -gills.
 R. o. Waldenses, q' saeculo 12 euepian supra
 runt quom fuerunt q' polestalem pontalem
 a peccatis absolvendi. isti factotus aneam
 negauerunt; iusta eor' dem factos malos,
 q' bonus quisque etiam laicus polestalem
 pot' amittere. peccata post baptismum commissa
 vobis enses peccata i. V. g. leffus doctus in
 coram confiteantur; q' d' iueat, etiam laicum
 f. d. vii. fugi fuerit, clauium polestalem. a
 abo accepisse eandem polestalem bon in
 pueris et mulierculis, q' in in p'p'at epippo
 agrosit habent; ne mirum, neq' polestale
 hanc respingit ad nudum ministerium iudi:
 -candi et quodiam exigitur. fident, q' sola
 iusta ipsum iustificat.

Conclusio
 Solus Sacerdos est Minister Ponti:
 penitentie non Diaconus n' laicus
 P. ita soli p' ministri penitentie q' b' solis po:
 -stalem hanc concepit abis; ai' solis ita
 comisit factotibus et evidens affes ab i
 vultis, p' euepian constant. Transitioe in
 -probatis: nam quib' q' d' abis h' v' b' a,
 q' uum neq' p'ntis et al: ad solos q' p'ntis in
 factotibus decoratos direxerit, ea ad q' p'ntis

et solo eorum successores in sacrotibus pertine
 intellexit universalis eulepa saeculo 16 in finem
 sic definitis Ep. 14 can. 10.... si quis dixerit
 solos sacrotibus et ministros absolutio
 nempe solatis se ga ibi cogitur. onathema
 sit idem supit solute 15 phatin post conc. floren
 tinen a moreng secretis Eugenii 4 ad Augustinos
 ubi sic cogitur.... ministri hujus facti. nampe
 poenitentis. e sacrotibus hanc auctoritatem
 absolventi i ordinariam s ex cogitioe fuge.
 hinc. idem supit in conc. constantiensi. ut
 habetur ex Bulla Martinigi in ga dicitur contra
 Wisleffum.... penitentem de necessitate solutis
 soli. sacrotibus i laico et laico q contumis
 bonis s et devotis confiteri debet. qd ante
 abian die ante saeculum 15 aut saeculum 14 hoc
 communis fuerit eulepa traditio. patet tum ex
 decretis conc. nicenensis, qd saeculo 13 habita
 est. et in quo prohibetur, ne diaconi a penitentis
 absolvent. hac addita rase, quia certum dicitur.
 habitum e ipsos absolventi i poe, cum claves
 i sacrotibus, qd in solo sacrotibus ordine confun
 tur: dum ex innumeris et antiquissimis sacrotibus
 pp. scriptis, qui hanc potestatem constantem in
 sacrotibus nunquam in aliis agnovimus. n: q:
 ex origine qd saeculo 10o hanc i hortibus
 sit.... e dote solutis penitentis remissio
 cum penitentis i embesit sacrotibus s i iniecit
 penitentem suum. ex Cipriano qd saeculo 3. P. 102
 Cogit, oio hortetur ut delicta sua confitentur,
 quia inquit.... remissio facta pu sacrotibus de o
 grata est. ex basilidis qui saeculo 4 in regulis.

Superioribus ad hanc interrogacionem, quoniam peccata
 confessio peccata confiteri debent, respondet.....
 ne peccata peccata agere dicantur quod est audita
 et dispensatio misericordiarum dei; quod si nisi de
 facultatibus dicitur innumera exismoti quod
 alios pp. exstant testimonia, profertim
 quod Augustini, q. nunc velat, de facultatibus
 in confessione fugiant quod magnam exitum
 quod legitur eos q. exat. per facultas, exempt,
 et exiff. 228. ubi peccata dicitur, et veni:
 aut ad arbitrios per quos claves ecclesie
 illis ministrantur, et Rom. 351: nunc peccatoris
 poenitentiam superflua dicitur sine facultate
 peccatis et Rom. 352. q. solus facultas

Solvuntur objectiones

Objectiones pro expendenda potestate clavium ad
 oes fideles in confessionibus dicitur... confessionibus
 cum peccata vestra... unde sic arguitur confessio
 peccatorum in peccatis nisi in confessionibus; et
 sic peccata ob peccatis, et sic in confessionibus
 eadem confiteantur. quod et oes fideles possunt se
 invicem a peccatis absolere.
 R. de confessionibus potestatis et confessionibus quod est in
 animi deservitio, quod alios ad confessionem movere
 solemus, sed eorum rationes expostimus et. et. et.
 et. et. et. confessionibus potestatis confessionibus est curata peccatorum
 declaratio hoc in ea facta, et ab illis in confessionibus
 in confessionibus absolvamur, et de hoc confessionibus ne peccatis
 intelligendum est scilicet hic objectus: sed potestatis de

quodam enim demissione, quod ab aliis in negotiis
 salubris orationibus adjuvari possimus, aut enim
 agnoscimus..... confitemini alterum peccatum
 et male pro invicem et solvimini.

Insp. S. Bernardus, Beda, Hugo Victorinus et alii tractatum
 supra laudatum intelligunt de confessione facili,
 quod ex illo sequitur, quod libet facilem pro proximis
 peccata remittere.

Ad h. et. est hinc intelligitur per hoc alterum intelli-
 gunt quod libet per hoc habentem et h. et. et. et.
 libet alterum hanc et. et. et. et. et. et. et. et.
 etiam cum supra laudatis scriptoribus intelligitur
 de confessione facili, quod hinc per hoc alter-
 rimum, cum in dem. et. et. et. et. et. et. et. et.
 libet habentem potestatem clavium; nec violen-
 da est hoc interpretatio, cum in simili sensu supra
 hinc multoties dicitur... docete invicem... Insuper
 libet invicem curate invicem... sacrificare
 pro invicem... nec nemo est qui per haec verba
 intelligat, quod ovis promissum ceteros docere
 sustentare, ac pro illis sacrificare dicantur;
 sed iuxta ovis sensus est docete docete rudiores
 faciles sustentate infirmos, invidiam egros cu-
 rare, facientes pro ceteris sacrificare.

Insp. de potestate data his verbis quoniam remissio
 etiam in minus se extendit, quod potestas data
 his verbis curate docete quod gentes baptizate
 eos etiam. Sed per ultima potestas hanc
 ad laicos se extendit. quod etiam.

Ad h. et. est quinquaginta diffinitio est, quod etiam ut
 ex traditione constat, potestatem clavium re-
 stringere voluerit ad solos sacerdotes, si sic

potestatem prohibendi, huius est diversis volum
libris in ista varia parva ratio offerri. prima
est, quod baptizatus sit ad salutem necessarius
aliam vis, quod nunquam esse peccant, quod
salutem benignius etiam providentem, in seipso
penitentia. Dea est, quod baptizatus sit
necessarius vis, quod in seipso defectum, per volum
supplet in parva parte sua penitentia in
sit necessarium nisi adueto, in quibus ordinariis
defectu sunt per volum supplet. 3ta est,
quod potestas clavium sit potestas iurari.
quia, quod in omni republica bene ordinata in
omni competere debet, siquidem actus iudicialis
eam quaedam scientiam et quodlibet
requirit, per in seipso quod unum genus
reperies. etc.

Insuper etiam Albertus abbas S. Disputans etiam de
habet cum magistro sententiam et S. Thomas
sententiam, confessionem factam laico in casu
necessitatis factam esse, docent etiam de iure laico
in casu necesse factam visum factam esse
quia et baptizatus est factum necessitatis, ita
et penitentia. quod re ipsa potestatem adueto
et peccatis quod laici habent factum in casu
necessitatis.

Quibus etiam de h. conf. auctoribus supra
relati ita sententiam, et respondit, in hoc
opinio me in scripturis, nec in traditione fuerit
meo a tempore videtur. eulpho definitio ad
reulpho

Ratio dicitur ad h. est quia supra memora auctoribus
in alia scriptura videtur per S. Thomas, qui

hanc confessionem siue cogendo nunquam potest
 subtrahi e; nam confessio potestatis e ea, quae
 subtrahitur ei, q' in h'is potestatem clericum
 et d. Thomas ibidem expressit, vel laicum etiam
 in tali circumstantia, potestatem clericum
 si hanc, nec presentis iudicium e; sed eum
 q' in tali casu iudicis vires subire auctore
 confessionem, quoniam a sacerdotem etiam d'um
 in tali casu appellatum legere.

op'ade, quo estentenda potestatem clericum saltem
 ad diaconos. chorinus R. 4 cap. 13 docet, alios
 ex antiquis patribus etiam in diaconis potestatem
 clericum agnovisse q' re ipsa et in diaconis.

R. S. S. et simul refert eos errasse C. P. P. et d.
 hoc et verba chorini... nullus catholicus dubitabit
 auctoritatem absolventi e peccatis ad filios episcopos
 et presbiteros pertinere, hoc e videtur asserit
 a videtur... unde addit... sic et antiqui pp.
 Latini et greci; N. S. Latini pp. i multos
 sententiam istam et in ita expressit et siue
 intulerit, qui opinarentur urgente necessitate
 et late et absolute episcopos et presbiteros, absolventi
 ministerium in diaconos potestatem et d'um.
 dum: ex his chorini verbis legitur saltem chorini
 cum ex officio quodam dicit aut factis que
 quod quod e pp. Latinos leguntur, iudicant eos
 perquam in diaconis admittit potestatem
 absolventi.

supp. S. D. Duranensis pp. 13 ad presbiteros et
 diaconos sub diaconis sic patet... occurrerit
 dum sub potestatis nostris q' libellos e cho-
 ritis accipiunt... p. in comodo aliquo

a peccatis poenitentibus dimittantur, eulogia recon-
 siliantur, et ut eis eucharistia ministraretur
 prout etiam iubet ut a peccatis absolventur
 R. S. t. eucha. caput necessitatis, et ubi dicitur
 faculas, qd. eos a peccatis absolventur
 S. t. S. t. et conf. quod eucharistia et in ordine
 romano capere dicitur diaconum a peccatis absolventur
 a peccatis ubi videtur, ut diaconus in eucha.
 caputatis poenitentem suscipiat, et eucharistia
 ubi largiatur. qd. in eucha. necessitatis a peccatis
 absolute fit ab a peccatis poenitentibus
 dimittantur, et sicut eucharistia a vicibus
 poenitentes per diaconos

Inf. 4to Episcopus vobis supra relatis vult ut de
 factu episcopi presbiter, et defectu presbiteri
 diaconus qd. poenitentes illos se gerat, ut ipse
 se gerat episcopus, et ut eis largiatur, qd. de
 his illi martires ab episcopo sustinuerunt. qd. vult
 habebat absolute a peccatis et diaconus. ubi
 R. S. t. et diaconus ita se gerat quanta potest. S. t.
 ubi potestatem sibi concessit. S. t. S. t. S. t. S. t.
 presbiteri Episcopus in eucha. a peccatis absolventur
 ut diaconus presbiter, qd. ipse presbiter ipse
 ex potestate dicit. qd. debet.

Inf. 5to solutio, neque sagronat poenitentes illos de
 qd. die nuntio excommunicatos quippe, qd. hoc fal-
 sum est, excommunicatio sententia in in poen-
 itentes, qd. in peccatis fuerat qd. debet.
 R. S. t. excommunicatos excommunicatio minori. S. t.
 majore S. t. et dicit. m. S. t. conf. excommunicatos
 excommunicatio majore ille S. t. qd. per legem
 aut sententiam iudicis penitus ab eulogia ge-
 mis s. arches i. excommunicatos excommunicatio
 in minori ille S. t. qd. per legem aut sententiam

Judicis ab usu solum solum prohibetur; sed
excommunicati erant q. poenitentia publica la.
coisibus suazibentur.

Supra si e. iudicabile, Cyriacum voluisse, ut p^{er}sa
eucharistia ipsis p^{er}mittentibus ministraretur,
quia ipsis absolutio a p^{er}uatis concederetur.
R. S. t. extra casum necessitatis. D. p^{er}sa S. d. d. d.
ne ipsum q^{ui}dam can. dicitur a communione p^{ro}hibet
p^{er}uatore in d^{omi}ni absolutio, si ei in casu necessitatis
 copia confessionis dedit. hinc sup. 13. cap. 11. d^{omi}ni dicitur,
alig... q^{ui}o confitentia p^{er}uati p^{ro}hibetis grauel, q^{ui}o
... dicitur q^{ui}o p^{er}mittitur existens, necessarius p^{ro}u.
mittentia ei confessionis sed solum habita copia
confessionis. q^{ui}o dicitur.

Supra 7. dicitur: Erit Erit dicitur can. et sic dicit... q^{ui}o
p^{ro}piteris, si quis graui casu in ruinam morbis
intiderit, p^{ro}hibet poenitentiam agere in d^{omi}ni, sed
potius apud episcopum, cogente t^{em} infirmitate,
necesse e. p^{ro}piteris communione p^{ro}stare d^{omi}ni
et diaconum si ei iussit sacros. q^{ui}o et diacon.
p^{ro}hibetis absolventi dicitur.

R. Conf. hoc canone grauiora peccata extra casum
necessitatis reseruentur episcopo, et si in casu
necessitatis p^{ro}piteris p^{ro}scribitur, et solum
eucharistia ministrat, imo et diaconis id idem p^{ro}
cipitur si iussit, p^{ro}piteris in vno p^{ro}scribitur, et
etia diaconus, eos prius a p^{er}uatis absoluet.

Supra 2. can. Erit circa finem p^{ro}u. 12. sub d^{omi}ni
... reuocamus etiam, et in sup. femora et graui
vitali necessitate diaconus baptizet, et sicut
exi gam erget, in poenitentia confitenti imponet.
can. Condignus idem fere temporibus habitus
p^{ro} dicitur... in d^{omi}ni diaconus baptizet in poenitentia,

imponere nisi publicis necessitatibus, quia per
hoc in illis obsequio est, si salute in periculo, et mox
imminet in periculo in quo tunc eriguntur pauperes
et dicitur Paulus in suis statibus quod dicitur fidelis
... ne diaconi nullo modo audiant confessiones, nisi
in authenticissima necessitate. quod Paulus et ceteri
hoc fuisse opinio diaconos in casu necessitatis
sunt per se absolvent tam baptizare.

Quod est conf. paucis locis objectis permittitur quia diacono
in authenticissima necessitate poenitentia confessionem
audire et ipsos poenitentes injungere, ut per se debet
si videret aliquo modo poenitentia confessionem suble:
sed in ipsis permittitur, poenitentes absolvent, quod
evidens est quia ex statibus obis, pauperibus,
quod locis objectis statibus dicitur... claves in se habent, nec
potest absolvent... Deo ex eorum potestatem, quod Paulus
legentur statibus est, quod hujusmodi concilia cum animas,
valeant, diaconos ex ignorantia, aut etiam forsan
superbia aliqua abusus fuisse facultate ipsos
concessa audiant poenitentes, ita ut etiam quod
deum absolvent, si statibus eorum abusus
errorem, quod in notitia dicitur ex permittit
ignorantia involvit, eradice volentes, inhibe
mus, ne diaconi confessiones audiant, et ne
suis poenitentibus absolvant, cum certum et indubi
tatum sit ipsos absolvent in periculo, cum claves in
habent, quod in solo ordine sacerdotibus confi
rentur quod dicitur.

Postquam quibus deputationem illis quod est factus per se
... quos et cathones si in summo et de usibus
conceditur, ipsi est, quod eis in se ostendit, sed
si competens aut volens populus in vicis

confessi fuerint, communi de eis si negamus... quia
in eadem necessitate tam vicarios quam presbiteros
absoluit

Re. ad. 1. quia idem legitur ex verbis huiusmodi, 2. quia
quia in legendis et, ut legitur in decretalibus, presbiterus
et vicarius, sed legendum presbiterus tal
deus, sicut in capitulis in canone 3. ubi dicitur: Vicarius presbiteri
et si canon istud eorum fuerit desumptum est.
Ipsi quoque presbiteri ordinis et extra ordinarios
ministeri confirmationis. quia et vicarius presbiteri
presbiterus

Re. ad. 2. sic quia in illis potest videri ex sola
insufficitate etc., et licet argumentari ab uno ad
alterum, et cum rem quod potest velle in uno potest
etiam in alio. 2. quia iuxta des longe magis
difficilius est facultate vicarius quam episcopus et presbiterus,
quod est factum inquit Hieronimus episcopus,
quod et factum presbiterus sola ordinare. etc. etc. etc.

Paragraphus II
An in Ministro proter potestatem
Ordinis Requiritur jurisdictio
Ad validitatem Sacramenti

Primo certum est facultatem in iure ordinatio potestatem
potestatem conferendi et aliam alicui potestatem
potestatem subditis concedendo formaliter absol-
vendi a peccatis, quod potestatem his verbis confertur
..... cuius finem potestatem gratia remissionis peccatorum
remittuntur eis etc. etc. etc. potestatem remissionis peccatorum
gratia est a potestate jurisdictionis relative ad au-
diendas confessiones. per primum, quod potestatem

ordinis vocatur, et qd facultas episcopalis e,
 datur ei potestas vellemus in subditos exer-
 cenda: per idem qd vocatur potestas iudicialis
 omni re late ad confessiones audientes, datur
 ei potestas in foro interno sive in tribunali
 poenitentiae: quia definitur potestas qd pua
 la iuritate remittuntur. Ita definitur
 potestas, qd quis alteri subicitur in ordine
 ad remissionem peccatorum in tribunali poeni-
 tentiae.

Quid: potestas illa jurisdictionis regum et gubernatorum
 subditos, et alios e, una ordinaria, qd ex officio
 illi delegata, aut ut loquitur conc. Trident. sub-
 delegata: qd ex commissione habetur prior in obsequio
 venit, qd ex officio et illis beneficiis inuicem par-
 cum, tales s, summi pontifices episcopi et parochi deest,
 potestatem conferunt eis qd deputantur ad episcopo, aut episcopo
 aequali auctoritate dante, ad audiendos confes-
 siones subditorum illius episcopi aut auctoritatem
 episcopalem habentis: tales s, vicarii inferiores et alii,
 haec potestas subdelegata alio noie appellatur apus-
 talis, et nihil aliud qd testimonium publicum
 qd episcopus eidem facit, se ad confessiones in sua
 iudicio audientes talim potestatem ab episcopo et
 deinde: ea conc. Later. 4. con. ubique publ-
 lunt temporis approbati diffinitum fuisse e iuris-
 dictione: haec e iudicialis ab episcopo data fuit: ita
 a parochis, ita et conferentibus episcopo. Potestas
 profertur in conc. Trident. mutata e in episcopalem,
 et iudicialis ab episcopo approbatae apud nos i. d. f.
 singulariter, et ex ipso qd episcopus jurisdictionem
 vel episcopo approbat et vice versa.

Conclusio
Propter potestatem ordinis & necessaria est in
sacerdote jurisdictio ad validitatem
Absolutionis.

P. Absolutio est actus iudicialis, et actus iudicialis
plene nullus est si fiat ab eo qui jurisdictionem in
hoc. pro qua potestatem ordinis, facultates
necessariae est. hoc arguitur ex conc. Trident. sess.
14. cap. 7. ubi dicitur... quoniam igitur nec et ratio
iudicii illud arguit, et sententia in subditos dicitur
habet factum, persequitur per in culpa dei fuit,
et veritas est proinde hoc confirmat, nullus me-
merit absolutionem item est dicitur quod factus in
eum potest, in genere ordinariam, aut subdelegata
a hoc iuris dicitur.

Consequenter ad hoc conc. Trident. decretum sumus per
litteras pontificis & Bulla quae incipit in quinquagesimo
Luce, diei anno 1565. ubi et singula privilegia
regulamentis congrua revocata terminos conc. Trident.
ita illa ubi et singula, inquit, privilegia, exemptiones
immunitates, facultates, dispensationes, indulgentiae, concessio-
nes, et cetera, et cetera in his omnibus et
singulis in quibus illa habentur et ceteris conc. Trident.
contrariantur, ipsa sunt revocata, capta et anul-
lata, ac et ipsius conc. terminos ubi limites
duobus sunt et sic habentur.

Item habuit urbanus 8. sumus pontifex in Bulla
dedita anno 1628. quae incipit his verbis... cum
sunt accepimus, ubi et singula indulta huius-
modi audiendi, secularium confessionis ab ipse ordi-
nari examine et approbatione, obvia collegiis
et capitulis, quodlibet auctoritate... et cetera

infirmam nihil exigit, potestas judiciaria sine
infirmis, profero inutilis foret, quia subiectu-
rum non magis rationem recedunt ad infirmam,
sed ubi potestas judiciaria valeat infirmam,
aliquam exigit coercitorem illa potestatem
sine infirmis non potest dici inutilis, quia subiectu-
m ad rationem ad hoc, ut mittatur. §
Inst. 4ta si quis faceros jurisdictionem non habens
repentem rite officium absolvet, in
hoc iudicio repentem, quicunque repe-
rentur ad validandum actum iudicium
§o valida foret absolutio sine jurisdictione
R. S. A. decepti legitimus iudex §o
Inst. 5ta ad hoc iudex habens potestatem exequi
hunc actum §o legitimus iudex
R. S. A. exequi hunc actum in subditos
si habuerit C. ant. in eos, §o subditos
in §o Inst. et conf. ordo sacerdotalis
confert quoniam hanc potestatem exequi
in subditos, sed subditos ille nullo opor-
tuit §o abest
Inst. 6ta quisquis post baptismum genuit
sacerdoti subditus in ordine collatus
hunc §o in facta si potest faceros illa
exequi potestatem suam in subditum
R. S. A. subditus sacerdoti quis, et per
quoniam delegatus C. A. subditus sacerdoti,
§o nec est quis infirmis faceros, nec ad
illo delegatus C. A. et conf.
quod tantum foret §o abest immediale et in-
mediante a legibus ecclesiasticis, quibus
sacerdoti jurisdictionem dicitur in generali

Legitimum penam eorum quod ex scripturis
 enim in jure et consuetudine vultis traditio
 ad usum quod est.

Supp. 7 hoc ipso, quod penam absolubione
 nihil a favore, qui ibi se subicit quod
 ipsius filii subicitus

Respondeo non potest ex eo, quod aliquis, et
 sui se subicit illius a filii subicitus, ut
 quis alteri subiciendo illius fiat subicitus
 requiritur ut sit sui juris, sive si alium
 habeat superiorum, cui iam subicitus est,
 et sine eius licentia se alteri subicere in
 jure. quod post baptisum in penam mortali
 inquit hoc ipso in ordine ad absolubione
 subicitus a favore quod in locis illis juri-
 bus ordinem sicut in jure igitur quia sua
 auctoritate alteri se subicere in ordine
 ad absolubione quod est.

Supp. 8 sine potestate jurisdictionis saltem
 distincta a potestate ordinis, quilibet sacerdos
 potest quilibet poenitentem a quolibet peccatis
 absolvere in actuali mortis quod a validitate
 absolubione si requiritur distincta jurisdictio a b.
 potestate.

Respondeo quod licet casus necessitatis jurisdictione nulla
 potest in casu necessitatis poenitentem absolvat in
 idem absolvat ab alio jurisdictione ulla distincta ab
 ordinis potestate. potestatem jurisdictionis illi ex nece-
 ssitate concedit. sicut in his verbis .... ut aliquis peccat
 in eulegia dei custoditum poenitentem fuit et nulla

sit reservatis in articulis notis atq; ideo deservens
 tales quilibet peccatores à quibilibet peccatis et
 censuris absolvi possunt si elicit.
 Sicut g. sacros quilibet absque potestate jurisdictionis
 valde pot. absolvent à venialibus imo etiam à
 mortalibus jam alias in tribunal. poenitentis re-
 missis. Ideo quilibet sacros modo dictis absol-
 vebatur alicujus beneficii curati. valida pot.
 absolvent eae. officio peccati viatores. et quibund.
 q. quidem possessionem vel ipsum in censuram hanc
 absolvi possunt à sacerdotibus approbatis in locis
 per qd. transferunt. q. valida absolvi pot. ab eo, q.
 jurisdictione in hac quisquis potestens modo impel-
 libiliter ignovet, confessionem illum jurisdictione
 in hac pot. ad valorem absolutiois valeat po-
 testatem vicaria nulla requiritur jurisdic-
 tio.
 R. ad primam et. A. theolog. q. ita censent autem, aut
 supponunt, qd. notandum è, neque censuram sin-
 gulis sacerdotibus concedere jurisdictione suffi-
 centem in eos, si nulla lege tenentur ad confessi-
 onem sententiam.
 R. ad 2am et. conf. quia illi, q. titulus coloratus sunt
 beneficii curati. leges censuram sufficientem habent
 jurisdictione eos em modo respondendum è ad artum.
 R. ad 3am, item et. q. quibus peccatis inculpabiliter
 ignovet sacerdotem in hac jurisdictione in magis validè
 ab illis debet absolvi quam valeret absolutio data
 à laico, qm. potestens inculpabiliter et. i-
 gnovet et. sacerdotem.
 Ex dictis in hac conclusio sequitur.

Carolarium I
 Nullus sacerdos potest valide absolvere
 Seculares sive laicos sive Ecclesiasticos
 Nisi habeat vel beneficium
 Curatum vel speciale
 Episcopi approbationem

P. ex dictis nemo potest valide absolvere nisi
 iuxta potestatem ordinis habeat potestatem
 jurisdictionis: ad in personas seculares sive
 laicos sive ecclesiasticas nemo potest potest.
 Solam illam jurisdictionis nisi habeat bee.
 ficiam curatum i speciale episcopi approbatione
 hoc patet ex titulis. cap. 23 cap. 15 de refor.
 ubi sic statuit. Decretum sancta synodus,
 velum regularem per confessiones seculares
 etiam sacerdotum auctoritate, nisi ad id idoneum
 reputari nisi aut parochiale beneficium, aut
 ab episcopo per examen, si illis videbitur suff.
 ficiam aut alias, idoneus in jurisdictione, et
 approbatione quae gratis datur omnibus. privilegium
 confessionum et iurisdictionis in memoriam illam in offensionibus

Carolarium II
 Nullus sacerdos sine speciali approbatione potest
 absolvere de re iuris, nisi incidant in casus reservatos
 a quibus nemo potest absolvere
 P. nemo potest valide absolvere nisi iuxta potestatem

Ordinis habeat potestatem jurisdictionis si nullus
sacerdos habeat potestatem jurisdictionis
in eos qui inveniunt in casus reservados
à q̄bo non faciunt absoluti nisi speciale
ad hoc approbatione obtenta. nam
sibi casum reservare nihil aliud est
quam sibi reservare jurisdictionem
absolvendi eum qui in hujus modi
casum incidit & ab ideo nondum abso-
lutus fuerit. q̄o deo.

Corollarium III

Nullus sacerdos sine speciali appro-
batione Episcopi aut ipsius vice-
gerentis potest velle absolvere
Moniales Subjectos Episcopi

P. Ex dictis nemo potest absolvere, nisi
potu potestatem ordinis habeat
potestatem jurisdictionis: atque
nullus sacerdos sine speciali appro-
batione episcopi habeat potestatem
jurisdictionis in Moniales, quia
jurisdictionem episcopi solent.

Elenio Clemens 10 in bulla supra
 declarat... generaliter approbato ab episcopo ad un.
 sonarum secularium confessorum monialium sibi subdito
 pro quibus hoc agere oportet ab episcopo approbatio quod
 deas. hinc in hunc modum quilibet sacerdos privilegiatus
 sit absolere personam, pœnitentem ad data R. B. et sumis
 pontificibus facultate modo ab episcopo approbatio sub.
 vent. etiam hoc ipse fuerit denegata, ita etiam in
 archiepiscopatu Beneventi. in interogante et in
 bulla Leonis 10 et Innocentii tertii. et sic quod
 R. N. ad cuius probatio et. conf. quis his obis pri.
 viligiis quod audiendo confessoribus obsequi licet et
 approbatione episcopi denegant. R. N. h. p. 23 cap. 15. et
 mox derogavit paulo prius et bulla quod inquit in un.
 eius episcopolatum derogavit etiam Clemens 8
 in bulla quod inquit cum fuerit accepimus ubi
 ostensum est.

In primo decreto concilii Tridentini ad disciplina
 spectantia in gallicis verba non solum
 factum in gallicis per Tridentinum revocata
 non sunt illa privilegia.

R. N. univ. saltem scriptum decretum Trident.
 non presentem spectans verbum
 fuisse in gallicis sessantur plurima
 concilia particularia ab illo tempore
 in gallicis habita. sessantur infra
 comitia dei gallicani habita
 annis vigesimo quinto, quadragesimo
 quinto quinquagesimo quinto Pauli. elaps.

affluentiore id approbavit ecclesia sacre congregatio
in legatione con: Fudent, qd statuebatur, aucte:
piperi fuprigalense n' p'or prohibere regulis
habentibus privilegia apostolica, quia administratione
paulatim secularibus personis subro confessoris qd
R. S. S. quia in illis decretis hinc statuebatur, n' p'or
quibus regulas tenentes privilegia apostolica, quia
a dominia palmarum qd ad dominia in albis in:
clapve administratione subro secularibus subro
confessoris. n' ibi agitur de regularibus n' episcopi:
lis ab episcopi, sed de regularibus ab episcopi episcopi:
lis. quarebatur i' a heu congregatio, utrum
episcopi regulares a se ipso approbatos et jurisdic:
tionem habentes a se ipso apostolica, post impetum,
se tempore potestati confessoris evadent.
R. S. S. an! S. S. conf. quia in adversus illud
decrete reclamaverunt presules elii gallicani
alexander y berya et voluit iura episcopi
datis processu sequentes... satisfecit presules
annus confessoris, qd confitebatur seculari episcopi
potestati, sed ab eo injuste reprobato...
regulares fuerunt in foro confessoris ubi privile:
gis suis, qd et ex parte evocata per Fudent.
Theodo contra eorum conolgrum qd casu sibi
reservat n' sibi reservat alia peccata sive
mortalia sive venialia, quia simul ad reus
sunt, qd n' in a casu reservato sibi absolutus qd
ibi, qd generaliter approbati n' reservat jurisdic:
tionem sibi potestatem absolventi poenitentibus
illis ob aliis peccatis mortalibus sive venialibus
R. S. S. iuncte C. indiverte et. S. S. hoc ipso, qd p'or
venum sibi peccata reservat, sibi reservat integram
jurisdictionem absolventi. cum qd in illud peccata
reservata incipit, quia tali poenitentibus dari regit

absolutis à collig. peccatis licet venialibus, si
 eidem absolutiois gratia, si e prima si idem gratia
 sanctificans per se sine vel idem gratia sancti-
 ficans lauari, si cum peccato mortali in
 remissa. qd. best.

Supp. h. quis casum reservatum habeat, idem con-
 fessus fuerit obsequi dispositionis regitris et
 fructum absolutiois, et superioris, si peccato
 hoc sibi reservavit, tunc ab illo communi
 absolutioe accipiet, et ipsa et eorum deo vel
 absolutus ab illo casu reservato. et nihil oiaz
 si hoc eadem item confiteretur cum regitris
 dispositionis alteri fuerit tunc generaliter
 approbato, potest ab eo absolvi. qd. fuerit sine
 speciali approbatione et absolvetur à reservato
 R. et conf. quia in facta hypothet. reservatio
 qd. reservatum fuerit obsequi confiteretur
 superioris, si sibi peccatum hoc reservavit, post
 idem confessionem informem jam amplius
 reservationem si est, quia tunc quantum in se
 erat, remittens superior censurus et illius resi-
 vationem sustulisse. si sic se iudicaverit
 facti, si defectuosa ita confessio facta
 fuerit alicui fuerit fortunata potest
 illi delegatam absolvendi à peccatis, reser-
 vatis habenti, res est, quod si tunc tunc
 potestatem delegatam absolvendi à reservatis
 reservationem tollere si potest nisi per absolutioe
 actu officium

Paragraphus III
no. jure, qua obligatione tenetur
omni poenitente minister ad secretum confessionis
Duo circa secretum confessionis, quae verba sibi et
qz jurebus necessarium sibi confessionis sigilla
et qm cura est secreti et obligatio sigilli.

Ad Sacramentum Secreti Confessionis
sigillum minister omni poenitente
triplici jure adigitur: estque illa obligatio
ab eo stricta, ut nullo prorsus in casu
directe et indirecte absque gravissimo peccato
p. revelari possint quae sub illa latent sigillo.
p. pars jura ad servandum secretum confessionis sigillum
adigitur minister sibi poenitenti jure
nati. jure positivo divinis, jure positivo
humano
Primo nati. peccati contra charitatem et justitiam, q. revelando peccata sibi in confessione
revelata poenitentem diffamat, et secretum
sanctae fidei pompum i. servat.
Deo jure divinis positivo: deus i. fidelibus lege
positiva precipiens peccatum confessionem
secretam simul ministeris jub. hujusmodi censuras
i. ne confessionem hanc, ac quovis modo
poenitentia facta, ad eos ordinatur, quos
revelent, aut ab eis fideles eventum, qd

Obvuntur objectiones.

objectione. obligatio servandi sigilli. hujus boni
 fidei, nec ex lege naturali nec ex lege positiv.
 god divina, aut humana omni. n. q. ab eo.
 R. S. H. generis e. qd lege positiva ino etiam
 qd obligatio in circumstantiis lege naturali prohiben.
 tu. hujus fidei licita, ubi manifeste periclitata.
 tu aut salus populi aut salus reipublice, nihil
 oia. si qd ex se et in ob. circumstantiis mala
 st, quomodocumque et revere. sicut in deo
 comissi contra intentionem dei illis committentis
 eorum lege naturali cum lege positiva ita
 prohibita st, et nullo ois in casu licentia
 Juss. i. lex in divulgand. peccati. peccati, lex servandi
 secretum sibi ab altero hoc commissum
 i obligat in iis circumstantiis, ubi salus
 reipublice aut salus spiritualis auri
 ex observat. legum istam maximum
 in discrimen adducitur. qd nec lex sigilli. fac.
 ronalis.

R. S. H. conf. dispensat e. qd in talibus circumstan
 tiis peccati peccata divulgare. secretis
 sibi commissum i servare, si sit peccatum
 sigillum nec e contra habitatem, bonum
 publicum bono sibi privati. profere,
 nec e contra fidelitatem i servare fidei
 illi, qd itam exigere i. n. nemo autem
 solum ab altero hoc exigere i. fidei

ego in rebus publicis, aut etiam in
rebus privatis, aliquid contra deum
sententiam peccatum dei, potest in obsequio circum
stantibus malum est, adeoque nullo in casu licitum
Insuper, si falso supponitur, peccatum confessionis contra
intentionem dei, revelari in illis circumstantibus, ab iis
revelatione hanc exigat reipublice felix aut etiam solas
paucis, quod nulla reponitur.
R. M. hoc est peccatum peccatum dei, nisi in
ordine ad finem poenitentiae, quod contra deum intentionem
agere, quod illis poenitentibus, in finem eligere, quod in ordine
Insuper, si peccatum peccatum alteri committitur, in peccato obligare
aut illi, in nullis circumstantibus licet peccatum
revelare, quod poenitentibus peccatum suum peccato committitur.
R. M. si illud alteri committitur, nisi in peccato circumstantibus peccatum.
alteri absque mandato dei committitur, et sic licet con-
fiteri poenitentibus es mandato dei confessionem peccatum
iubentis peccatum suum peccato committitur, in bono
hoc genus in se deus hoc peccatum peccato committitur
in ordine ad finem poenitentiae, quod dum cuncta revel-
latis huius peccati, cadet in peccato odium poenitentiae
ois revellos talis peccati, et sic usus peccati divini omnia
intentionem dei, quod in peccato peccato.
Insuper, si non datur, sed in obsequio est confessionis
peccatum revellos peccatum, in peccato, quod est charitate
in peccato est contra charitatem militare, nam de-
peccatum huius revellos fieri eligendo, potest ut plures
ad peccatum, in etiam illud peccatum reipublice peccatum.
R. M. quia peccatum nunciam jubet, quod in se malum est, ut
inde loquens, potest illud peccatum in peccato, tunc casu refer-
re, non peccatum est eligendo jubentem malum, quod licet.
Insuper, si peccatum est confessionis, in peccato confessionis
quod poenitentiae suo collega in peccato, quod est circumstantibus
ut poenitentibus denuntiet complicem suum, sed in peccato.

motu conuicta et per se alios conuictos q̄ peccata
 reuerberis reuerberis meditantur q̄, ut saltem
 indirecte secundum confessionis refugium
 R. D. ant. ut et de hoc morem penitentem eum ad
 id ex lege charitatis bene, si id populo obijci
 suo, aut propinquorum incommodis, vel poenitentibus
 negantibus, sit id factum, deit sacerdos ei
 langam minus bene disposito absolutionem
 negare Q. D. id e, ut sacerdos ipsi bene obli-
 gatione imponere et de hoc q̄ tunc morem pen-
 nitentem ipsum ex alia lege bene adhibet
 tione eum, q̄ sub confessionis sigillo confessioni
 declarant, nullam ipsi imponit obligationem ad
 revelandum, unde ne indirecte quidem revelat.
 Insuper hinc quoque est sacerdoti ubi
 cognitione per confessionem acquisita ad
 fugiendum aliquod malum v̄ bonum ali-
 quod, procurandum q̄ ex eodem fonte
 potest derivata in confessione aliquando
 revelare.

R. D. ut nullum inde gravamen
 vel defuimentum pati potest
 poenitens et nulla inde sequitur
 infractio factum indirecte sigilli.
 Concedo Antecedens semper Rego
 ut de hoc cognitione per confes-
 sionem acquisita potest ubi faci-
 dos vbi gratia et pro poenitente
 fuerintius orat, ut se ipsum

alperferam diligentius coram deo custodiat,
quia hoc in odium facti. ceterum si possunt,
ac poindere si videntur se contra intentionem dei,
si sacerdoti hoc secretum commisit in ordine ad
solum; sed quilibet hujus secreti, si ceterum non
in odium hujus facti, galis vel ungue revelatio
galis ungue in ^{multo} casu licita e. go
Joh. 7. plures hanc penitentiam exigendi a poenitente
ut sub. licet aliquo modo indirecta confessio
rebellare, utroque confessio cognoscitur per
confessione exigita tammodum poenitentis
conflicto, casu a peccandi consuetudine a.
pessimos. go et si sit indirecta confessio
Rebellare.
R. 2. 3. si hanc penitentiam a poenitente, gam.
vis ignominiosam facultatem subire possit bonum
in finem et ita uti bene in finem, si poeni-
tenciam libere conceperit, licet e. si magis
violat sigillum confessoris, gam si hoc eodem
poenitens it. extra confessionem factam de.
laeset; non tamen hanc facultatem, et
oia libenter ita intendat, ne et ipse usus
hujus facultatis apud eos, si itam con-
fessionem fuerit ignoravit, in odium facti
licet. go et licet.

Secundo ex traditione cum poenitentia subici-
antur poenitentia publica, in qua certe
quodam, ac per canones determinata poena
singulis gravibus criminibus in confessa
coherent. si. et licet subeunda prohibebantur;
a. his poenis subici. si poterant a sacerdotibus
poenitentes, qui saltem indirecta sigillum con-
fessionis upheant. go licet e. aligendo.

R. S. m. p. q. uia lali p. n. t. h. i. d. i. f. u. b. i. c. i. e.
 S. o. n. t. u. r. n. i. p. p. t. e. r. f. e. r. e. t. a. p. u. b. l. i. c. a. q. u. e. u. n. q. u. e. m.
 p. i. m. q. u. e. r. e. t. e. n. t. p. e. r. o. m. n. i. e. j. u. r. i. s. m. o. d. i. p. o. n. e. s.
 f. u. t. u. r. i. n. i. r. e. v. e. l. l. a. b. o. n. t. u. r. n. e. g. i. e. r. e. v. e. l. l. a. b. o. n. t. u. r.
 f. e. r. e. t. u. m. q. u. o. d. j. a. m. a. p. e. r. t. u. m. e. s. t. q. u. i. a. e. j. u. s.
 m. o. d. i. p. o. n. e. s. p. u. b. l. i. c. e. p. o. e. n. i. t. e. n. t. i. b. u. s. p. e. r. c. a. s. u. s.
 n. e. s. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. m. u. l. t. i. e. t. i. a. m. a. l. i. a. o. f. f. i. c. i. e.
 c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. p. r. e. v. i. o. r. i. s. c. i. m. i. n. i. s. f. o. l. o. p. i. e. t. a. t. i. s.
 e. t. d. e. v. o. t. i. o. n. i. s. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. i. s. f. a. h. t. a. n. t. q. u. i.
 f. a. h. t. i. s. e. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. i. s. o. r. d. i. n. i. s. e. i. s. t. e. n. t. i. s. m. o. n. a. c. h. i. s.
 r. e. f. e. r. e. t. C. 3. m. e. m. o. r. i. a. l. i. u. m. L. 4. c. o. p. 3. 2. g. e. n. t. a.
 m. o. n. a. c. h. i. u. m. q. u. i. p. r. o. p. r. i. e. t. a. t. e. s. o. r. d. i. n. i. s. i. n. f. u. s. e.
 q. u. a. l. i. t. n. i. h. i. l. o. i. u. s. f. o. l. i. t. i. f. r. i. p. s. e. q. u. o. d. i. n. f. a. h. t.
 r. e. f. a. c. e. r. e. f. a. h. t. i. c. r. i. m. e. n. f. a. c. t. u. m. p. o. s. t. a. n. n. o. s.
 p. l. u. r. i. s. a. b. b. a. t. i. f. u. s. i. n. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. a. g. e. r. i. t. e.
 q. u. o. d. a. b. b. a. t. i. s. m. o. n. i. a. c. h. i. s. n. e. g. o. t. i. a. m. m. e. l. i. o. r. e. m.
 f. a. c. t. u. m. a. d. d. e. l. e. t. a. b. i. l. i. t. a. t. e. m. f. i. n. i. t. a. t. e. n. o. n.
 n. e. c. e. s. s. i. t. e. q. u. o. d. t. i. m. e. r. e. t. e. v. o. l. u. n. t. a. t. e. f. u. i. c. i. m. i. n. i.
 n. i. t. i. t. a. e. l. e. b. e. r. a. n. s. e. t. t. i. n. e. n. t. o. c. c. e. p. i. t. e. d.
 h. y. s. t. e. r. i. c. i. a. b. b. a. t. e. m. f. e. r. i. p. s. i. t. e. d. e. p. e. r. a. m.
 q. u. o. d. d. i. c. i. t. u. r. q. u. a. n. d. o. n. i. f. i. b. i. i. n. b. a. l. i. t. i. s. e. r. e. n. t.
 p. o. n. t. i. f. i. c. i. u. s. l. i. c. e. n. t. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. r. e. v. e. l. l. a. r. e. e. t. i. d. a.
 r. e. v. e. l. l. a. n. d. o. m. o. n. a. c. h. i. u. m. e. t. h. e. r. e. q. u. e. r. e. t. a.
 a. g. e. n. d. i. r. a. t. i. o. n. e. i. n. t. e. r. e. c. t. e. c. u. i. u. s. a. b. b. a. t. f. u. s.
 c. e. n. t. u. r. 3. r. o. m. p. o. n. t. i. f. i. c. i. u. s. e. x. c. o. r. d. i. n. a. l. i. u. s.
 e. t. v. i. r. o. m. l. i. b. e. r. a. t. o. n. i. c. o. n. f. i. l. i. s. r. e. s. p. o. n. d. e. r. e. v. e. l.
 l. a. n. d. a. e. i. n. c. o. n. f. e. s. s. i. o. n. e. q. u. i. a. l. a. t. i. s. c. o. n. f. e. s. s. i. o.
 n. i. e. c. o. n. f. e. s. s. i. o. f. a. l. s. a. p. r. o. f. e. s. s. i. o. n. e. e. t. c. a. l. i. a.
 R. S. m. p. q. u. i. a. n. i. h. i. s. t. o. r. i. a. m. f. e. d. f. a. b. u. l. a. h. i. e. n. a. u. a. f.
 f. e. v. i. d. e. l. u. r. c. o. f. a. r. e. u. s. c. u. m. i. t. o. d. p. e. t. e. n. t. i. a. m.
 i. n. o. c. e. n. t. i. u. 3. r. e. s. p. o. n. s. u. m. e. d. i. a. m. e. t. r. i. c. o. n. t. r. o. d. i. c. t.
 c. a. n. 2. 7. c. o. n. s. l. e. t. a. n. t. 4. q. u. o. d. p. r. o. p. r. i. e. i. n. o. c. e. n. t. i. s.

pat. 3. llo ij cap. 22 docet, eam, q̄ libera
electioe facta licet per sola confessioem
fial, eligem indigna ad prelaturam
hoc ipso, qd ex confessioe illum novit
indignum n̄ debere hunc eligere, quia
inquit, talis electio negotium dei gerit,
unde n̄ iudicari ex illis quae facta, ut deus
q̄ eligendo libere uti. Seculo confessiois
etiam in fines at eorum possint in omni
falsi et a falsis averber, ac peccata falsa
i. principium quo hucusque difficultates
plerasq̄ solvimus.

Pl. Conf. quia tunc doctus D. Thomae
et D. Antonini professura videtur doctrina,
q̄m quino continet decretum Clementis
anno 1594 ubi sic habetur... tam super
rioribus quo tempore existentes, q̄m confes
sioni, q̄ postea ad sapientiam gradum
fuerit promoti coeant diligenter sine
ea notitia, q̄m de aliis peccatis in
confessioe habuerint, ad exteriorem guber
natioe mabatur gubernatione ab omni,
q̄m continet. 209 decretum inquisitionis iud
m quo datur a quolibet p̄p̄uato p̄p̄o... p̄m
fial in confessioe aucta uti. Licet modo fiat
sine directa aut indirecta revelatione aut gra
vamine peccantis licet aliud nulla gravius
ex n̄ usu huius sententiae sequatur. in p̄p̄o,
corporatione, cuius omnino condemnatur. q̄
Infl. 5to S. Carolus Borromeus in instructione
confessionum exigit a confessante suo dioces

audita confessione p[ro]fessali de[n]t confitenti. P[ro]dulo-
cum h[ab]e inscriptio[n]e administrari solum p[ro]m-
-tentia in tali parochia habitanti, unde sic mens
S. Caroli nunquam sunt et talis P[ro]dulo carthus
ius quo, confessio[n]i i[n]venitur sufficienter disposito
ad solum p[ro]fessionem di. Et talibus recusari i[n] p[ro]-
-fessali P[ro]dulo sine aliqua revelatione invidua
sibi et alijs h[ab]e licita i[n]t.

R. H. m. in mente S. Caroli fuit et P[ro]dulo de mini confi-
-tentia recusantur. Et in mente S. Caroli inscriptio
-fessali P[ro]dulo h[ab]e unum significabat audiri confessione
-fessali, sicut i[n] Libina v[er]bo testu[m] P[ro]dulo S. Caroli significat
-fessali p[ro]fessionis i[n]venitur confessio[n]i, ut si feminas audierit in
-fessali p[ro]fessionis h[ab]e lib[er]am confessione inveniunt, eos
-fessali confessio[n]i ad turpia sollicitos fuisse h[ab]e h[ab]e
-fessali illam sollicitatib[us] confessio[n]i, eos i[n] absolvent r[ati]o[n]e
-fessali confessio[n]i ibos denuntiaverint et gravi genera-
-fessali notat confessio[n]i, si docuerint poenitentes ad h[ab]e
-fessali denuntiatio[n]i i[n]veniri, si hoc e[st] aligo modo p[ro]fessionis
-fessali revelatione, an fessali h[ab]e ubi in p[ro]fessionem poenitentibus

R. H. m. i[n]venit ut eos non absolvent donec i[n] p[ro]fessionem
-fessali h[ab]e ad quos in his circumstantiis h[ab]e
-fessali naturali tenentur Concedo q[uo]d h[ab]e
-fessali donec aliquid plus i[n]venit
-fessali de P[ro]dulo diff. etia m. f. aligo plus exigatur
-fessali ab illis poenitentibus, q[uo]d id ad q[uo]d lege
-fessali naturali tenentur de m. fessali et. m. et conf.
-fessali poenitens confessio[n]i P[ro]dulo sine nasci
-fessali tenentur denuntiare, q[uo]d h[ab]e admonitio[n]i p[ro]fessionem
-fessali tunc habere i[n] p[ro]fessionem, et h[ab]e denuntiatio[n]i
-fessali nec poenitentibus nec i[n]venit p[ro]fessionem p[ro]fessionem
-fessali e[st], quia tales p[ro]fessionem sollicitatib[us] factu[m] et
-fessali religio[n]is p[ro]fessionem i[n]venit i[n]venit;

Id in talibus circumstantiis in penitentibus
confessionis sigillum, ne penitentia in disci-
men aliquod adducta. qd. dicitur.
Insp. 70. penitentes lege naturali ad ejusmodi
denuntiationes tenentur. qd. idem in penitentibus
libris suis exigere debent confessionem in
eis regibus, ubi constitutum est illa gregoria
is reuerentia in. Falp. h. cons. qd. et. ord.
R. S. S. in is regibus in vigent lex pro-
fana, qd. sem confessionem jurisdictionis auctoritate
absoluta ejusmodi penitentes ante denunti-
ationem factam, nihil eius aliam in is reg-
ibus ejusmodi penitentes lege naturali ad denun-
tiationem tenentur, si quis precepit coram
paterna, aut si certo, utvis fuerit pen-
tenda. si vero et denuntiatione nullum grave
inconueniens in penitentibus in officio porrigitur
sit pugnandum. si istis confessio de iudicantia
et diligentiore superioris, cui sollicitudo de-
nuntiatur; ita responderunt doctores Bon-
bonium hae de re confecti anno 1688. qd.
Insp. 900 fieri potest ut iudex confessionem juramen-
to obligat, ut reuelat confessionem qd.
R. S. S. ut iudex in facit illicita S. S. et
licite S. S. et cons.
Insp. 950 si illicita iudex facultate juramento
obligat, tenetur facere sententiam reuel-
tione.
R. S. S. in tali circumstantia etiam cum
vita quia penitens deest facere iura
sua stare, et graviter arguere nefarium

incommodum; imo si aliter fuerit
 per se in p[ro]p[ri]o, q[uo]d affirmando sub
 sole confutum est, q[uo]d illud affirmare,
 quia licet hoc illi et vicariis de compet
 sit, in se ipsis et hoc confutum est.

Quaestio III

De Subiecto sub poenitentia

Nihil hic peculiariter nobis dicendum est de sub
 jecto poenitentiae, cum est q[uo]d libet
 homin[is], q[uo]d post baptis[m] in peccato mor
 tale incidit, est subiectum sub poenitentia.
 de dispositione est in eo requisita, q[uo]d ad hoc
 poenitentis actus, q[uo]d satis fuerit
 virtus est

Quaestio IV

De Effectibus sub poenitentia

Per effectus, q[uo]s producit sub poenitentia
 ipsius virtus et efficacia dignissima, q[uo]d
 monstrat sub poenitentia est exercitium
 potestatis per q[uo]d nec et q[uo]d peculiariter